РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Шести дан рада
21. мај 2018. године

(Седница је почела у 10.15 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 86 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 88 народних посланика и да имамо данас услове за даљи рад.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују народни посланици Стефана Миладиновић и проф. др Марко Атлагић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОСЕБНИМ УСЛОВИМА ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ ПРОЈЕКТА ИЗГРАДЊЕ СТАНОВА ЗА ПРИПАДНИКЕ СНАГА БЕЗБЕДНОСТИ (наставак претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника, позвани су да седници присуствују сви чланови Владе. Данас су у овом делу седнице присутни са нама потпредседник Владе и министар унутрашњих послова др Небојша Стефановић и сарадници из Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На назив Предлога закона амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народна посланица Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председниче, господине потпредседниче Владе, даме и господо народни посланици, ми имамо овде веома оштре критике на сам концепт овог закона, зато што сматрамо најпре да се са овим законом касни и то се не односи само на ову владу, већ су огромни фондови потрошени за време владавине жутог предузећа које је најпре испразнило сав новац који је остављен после 2000. године и пуча у стамбеном фонду. И ви врло добро знате, госпођо Гојковић, да су до 2000. године постојали другачији закони који су регулисали ову област. И сада ће, у будућности, због оваквог начина решавања стамбеног питања, иако је обухваћен само сектор снага безбедности, и многи из тог сектора остати ускраћени да реше ово питање. Ево и због чега.

Наиме, овим законом нису обухваћени војни бескућници. То је једна категорија и тај израз се одомаћио, нажалост, због тога што су то људи, славни српски официри и учесници последњих отаџбинских ратова на простору бивше Југославије, који су од стране усташких, хрватских власти протерани са својих огњишта. Они нису имали могућности да ни тамо као официри реше своје стамбено питање, а онда су дошли у Србију после завршетка ратних дејстава и сада се и дан-данас налазе по разним прихватним местима у касарнама широм Србије, овде у Београду у Хотелу „Бристол“, не држите ме за реч али сигурно има више од двадесетак породица које се тамо још увек налазе, и за њих је мисаона именица да у будућности ово стамбено питање реше, најпре због чињенице да неки од њих, нажалост, нису живи.

Ви нисте овим законом дали могућност да деца бораца у последњим отаџбинским ратовима и оних који су бранили српске националне и државне интересе западно од Дрине и Дунава, и оних који су погинули у борби против шиптарских терористичких снага на Косову и Метохији, дакле, да могу да конкуришу за ове станове. То је главни проблем и зато смо тражили да се овај наслов мења, а касније ћемо моје колеге и ја, у току даље расправе и по

члану 1, конкретно да укажемо на то како је ово могло на другачији начин да се реши. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народна посланица Наташа Сп. Јовановић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Ево, могу овде и да наставим ову причу, али и да потенцирам један други проблем. Наиме, сама идеја да се обухвати сектор снага безбедности није довољан зато што се тиме прави једна кадровска селекција у друштву. Ви такође, госпођо Гојковић, и многи посланици који су били посланици у сазивима до 2000. године, врло добро знате да је Србија у оквиру Савезне Републике Југославије и пре тога, у оквиру СФРЈ, и те како ефикасно решавала ова питања.

Када смо ми пре неки дан слушали све ове небулозе које су говорили представници ове лоповске жуте власти, како је неко узимао и делио неке станове, они елементарне ствари не знају, да је то било преко потребно – је л' тако, господине Стефановићу? – и да је држава све што је могла инвестирала у одређена насеља по свим градовима Србије да се праве тзв. војне, полицијске зграде. У Крагујевцу, конкретно, једна зграда је завршена за припаднике снага унутрашњих послова непосредно пред зликовачко НАТО бомбардовање.

Али оно што је овде сада проблем јесте начин на који ће ти људи да аплицирају. То су неке недоумице које треба у току ове расправе у појединостима да се расправе и да се расветле – код које пословне банке, да ли ће сви они бити у стању, они анкетирани? Јер, знате, ви одете у неку пословну банку, и сад се многи грађани Србије, док ми разговарамо о овоме, управо налазе у редовима код разних банака у Србији; недаћа их је на то натерала, да плате комуналије, иде матура, шаљу децу на екскурзије, уписују их на факултете, за један кеш кредит, како се то популарно каже, ви треба да донесете гомилу документације, а за стамбени кредит историју пословања тог некога – где је био, како је трошио новац по текућем рачуну.

Није то тако једноставно. Ви маркетиншки кажете – е, то је 500 евра по квадрату, моћи ћете да аплицирате за тај кредит и добићете стан. Не, он нема ту готовину. Не постоји ниједна државна нека развојна банка као што постоји у Руској Федерацији. Ми вам то управо говоримо. Као што је нема ни за аграр, тако је нема ни за грађевинарство, ни за грађевинску индустрију. Због тога ће они доћи у ситуацију да можда прођу на конкурсу код комисије која ће одлучивати и правити селекцију ко има у првом делу могућност да поднесе захтев, али када дође до реализације, то ће заиста бити велики проблем, најпре због ниских примања, због чињенице да супруге многих припадника сектора снага безбедности нису запослене, а и због чињенице да

то неће ни у том сектору моћи сви да ураде. Неће моћи да поднесу захтев и да купе стан под овим условима ни припадници снаге Војске који су тзв. ратни ветерани. Зато је то селективно и није коректно и није поштено према огромном броју људи што ће бити изостављени у оваквој могућности да дођу и реше своје стамбено питање.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Велики проблем је, такође, код овог закона и код његове реализације, то што нису сагледане могућности да се једном делу најугроженијих, пре свега инвалидима из последњих отаџбинских ратова, ово питање реши бесплатно. Пре свега мислим на припаднике Војске јер њих је највише. И малопре сам говорила о категорији тзв. војних бескућника, преко 800 породица. Баш смо се тиме пуно бавили у периоду од 2005. до 2012. године и разговарали са многим од њихових представника. И дан-данас тај проблем није решен, а постојала је добра воља.

Ту је и господин Стевановић, је л' тако, господине Стевановићу? Док је био градоначелник Крагујевца, била је једна иницијатива, иако је СРС и тада била опозициона, верујем да је то било и у неким другим градовима у Србији, да се изврши замена имовине, конкретно код нас Касарне „Радомир Путник“ у Крагујевцу, са имовином Војске Србије, да се заправо направи компензација између Града Крагујевца и сектора за имовину Војске. Међутим, онај натовски министар Шутановац није хтео ни да чује, па је вршио неку процену која је за пар милиона евра већа него што је реална вредност. Ти људи су чекали, чекали, и због те жуте лоповске власти ништа нису дочекали.

Њима је обећано још тада да ће управо из те имовине и домова Војске, а имамо пример махинације са Домом Војске у Смедеревској Паланци, је л' тако, па тако и у многим другим градовима у Србији, значи није искоришћена маса тог капитала да се бар онима који су тешко рањени и члановима њихових породица и оној деци која су остала без својих очева реши стамбено питање.

ПРЕДСЕДНИК. Министре Стефановићу, изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала вам.

Ценећи то што сматрам да и ви подржавате да највећи број припадника Војске и Полиције може да реши своје стамбено питање, ми смо сматрали да, због специфичности посла и нечег што раде војници и полицајци што угрожава њихову безбедности у свакодневном обављању активности, ово треба да буде прва категорија људи из државне управе која треба да добије овакву врсту повољности да могу да реше своје питање за цену како је закон предвидео, не вишу од 500 евра по квадратном метру, а може бити нижа у одређеним срединама, међутим, за Београд је, на врло пристојним локацијама које је комисија одредила, 500 евра по квадратном метру нешто што је заиста веома повољно и прихватљиво. Наравно, након тога ће и други људи који припадају јавној управи из других категорија, када у држави овај пројекат заживи, моћи касније да конкуришу.

Оно што нам јесте важно, ми ћемо упутити јавни позив баш да бисмо омогућили да највећи број људи може да испуни финансијске критеријуме. Влада ће расписати јавни позив на који очекујемо да ће се јавити више банака које ће моћи да понуде најповољније услове и у смислу каматне стопе и других услова кредитирања и да омогуће и за војне пензионере, што је нешто што је војска имала и у претходном периоду, и за полицијске пензионере, и за оне људе који су активни у служби, да могу да конкуришу и да остваре та права.

Оно што јесте добро, то је што у Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања постоје одређени фондови, као и у Министарству одбране, који су отворени за оне људе који су инвалиди и за оне људе који су борци из претходних ратова. Ми морамо да се сетимо, потпуно то подржавамо, оних људи који се борили за ову земљу и који су понудили и своје здравље и своје животе, и трудићемо се наравно, кроз те фондове, да омогућимо да и њихов живот буде лакши.

Сви они који су се пензионисали као војна лица већ дужи низ година, имају право да искористе прилику да конкуришу за станове и као пензионери. Наравно, овај закон подржава и пензионере из других система, из других делова система безбедности, те мислим да ће највећи број ових људи моћи да конкурише за решавање стамбених питања.

Још једном, мислим да је цена прихватљива. Трудићемо се, наравно, да кроз јавни позив и обезбеђивање повољних банкарских услова омогућимо да то не буде превелико оптерећење за њих и њихове породице, али наравно да ћемо наставити да заједнички пратимо реализацију овог закона. Надам се да ћемо овим доћи до једног доброг модела решења којим ће, фактички, људи из система безбедности тамо где службују, тамо где сада живе, јер нису због различитих околности увек могли да живе и да службују у истим местима, решити за себе и своје породице ова веома важна егзистенцијална питања.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на наслов овог предлога закона јер као лингвисти, па и сами ћете се сложити, мислимо да је и наслов закона компликован гломазан. Кратак је закон од свега десетак страница и негде око 26-27 страница текста. Мислим да је боље решење наслова овог закона да гласи – Предлог закона о посебним условима изградње станова за припаднике снага безбедности. Синтагма „за реализацију пројекта“ мислим да је сувишна и непотребна, јер је и смисаоно и суштински већ садржана у наслову овог предлога закона.

Али да моја примедба не буде само лингвистичке природе, рећи ћу да СРС није против идеје изградње станова, јефтиних и повољних станова, али за све категорије. Постоје ту и друге угрожене професије као што су, рецимо, рудари који раде тежак и опасан посао, затим радници у образовању, најважнијој друштвеној делатности, па радници у здравству који се због немогућности решавања свог егзистенцијалног проблема налазе у самом врху професија које желе да напусте земљу.

Што се тиче чињеница, ствари стоје овако. Имамо хитан поступак и лекс специјалис. Хитан поступак Влада уводи као начин уређивања ових закона, као опште место, и лекс специјалис се већ на посредан начин уводи као пракса у решавању ових проблема, под изговором да је битан.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народна посланица Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, на наслов Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднела сам амандман који се односи на прецизније одређивање критеријума за спровођење овог пројекта.

Посланичка група СРС нема ништа против ове идеје и слажемо се да је припадницима снага безбедности потребно решити стамбено питање. Међутим, овим предлогом закона критеријуми за селекцију пријављених

кандидата нису јасно одређени. Они су прешироки и не зна се ко ће и на који начин добити стан, односно добити могућност да стан купи.

Основни услов за куповину јефтиног стана јесте да сте припадник снага безбедности који нема решено стамбено питање или има неодговарајући стан. Знамо да преко 30.000 припадника снага безбедности има нерешено стамбено питање, а да је кроз неко ваше анкетирање заинтересованост исказало 18.905 припадника. Министарка Михајловић је рекла да не постоје никакве ранг-листе и да се у првом делу прве фазе гради 1.578 станова.

На основу којих критеријума ћете изабрати 1.578 људи који ће моћи да купе стан? Да ли постоје неке листе приоритета? Такође је нејасно да ли постоји нека подела, односно нека квота по којој ће се станови делити по министарствима.

Још једно питање – ко има предност при куповини стана, активни припадник снага безбедности или пензионисано лице, односно ранији припадник снага безбедности? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ово су добра питања. Дакле, треба разјаснити неке ствари да би људи знали. Пре свега, не постоје квоте по министарствима. Увели смо систем да су сви једнаки, да се посматра корпус снага безбедности као једно – једнако пензионери, једнако полицајци, војници, припадници БИА. Дакле, сви једнаки.

Наравно, да бисмо избегли процес који би неминовно могао некога да оштети у смислу првенства, ставили смо принцип да онај који се први пријави има право да први добије стан. Зашто? Зато што се гради довољно за све. Дакле, неће нико ко је конкурисао остати без стана.

Ми смо прво радили једну анализу у нашем систему безбедности. Направили смо анкету међу људима око принципа колико има заинтересованих за изградњу те врсте станова, односно за набавку станова. Имамо више категорија у томе. Чак смо обухватили људе који имају неадекватно решено стамбено питање. Дакле, не само они који немају решено стамбено питање већ неко ко је током година добио стан 20, 14, 18 квадратних метара, који није пристојан и адекватан за чланове тих породица. То је био један систем.

Други систем је био да видимо заинтересованост географску у којим градовима постоји заинтересованост и понудили смо и конкретне локације. Људи су се изјаснили и ми смо на основу тих параметара направили радну група која је, на нивоу Владе, заједно са Министарством за грађевину направила, фактички, акциони план како да започнемо, и онда смо донели

план да тих 1.500 буде прво. Могло је бити и 1.600 и 1.200, али чим се заврши то, иде већ следећа фаза и то ће бити брзо једно за другим.

Дакле, сви они који буду конкурисали добиће станове. Да ли ће неко добити нешто раније или нешто касније, одлучили смо се да то буде по систему првог захтева, не по принципу да радимо ранг-листе, јер онда је увек да ли има првенство онај који је дуже провео, да ли онај који је био на тежем радном месту, да ли онај који има више чланова породице и онда бисте увек могли да полемишете да ли је то објективно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Велике су дилеме око овог закона. То сам говорио и у начелној расправи. Наравно да треба помоћи људима који раде у систему одбране, безбедности, да дођу до неопходног решења свог стамбеног проблема, али се поставља велико питање – да ли је ово прави начин?

Пуно демагогије је у овој причи. Опет све почиње пре две-три године или данас, опет се ништа никад није дешавало, а наши градови су пуни не станова, не зграда, него улица и булевара који су потпуно насељени само припадницима Војске и Полиције, и то је у реду. То се градило и у време пре 90-их, то се градило и у време 90-их. Станови су дељени и док је била СФРЈ и док је била СРЈ и касније, и после 5. октобра и пре 5. октобра и нема потребе да се прави једна празна драма из нечега што је само на нивоу идеје. Има пуно недоследности и нелогичности. Ја сам то већ говорио, па да поновим.

Како мисли Влада да реши стамбено питање 18.900 људи који су се пријавили да желе на овај начин да реше своје стамбено питање ако у периоду до 2021. године има план да реши тек око 1.600. То је, значи, мање од 10%. То значи, по том резону, треба 20 и нешто година да се реше проблеми свих оних који су се пријавили да су заинтересовани за такво решење. То значи да је могуће да ће људи који су почели да раде пре неку годину отићи у пензију а неће решити своје стамбено питање.

Износ новца који је предвиђен за ових близу 1.600 станова од 60 и нешто милиона, правио сам ону рачуницу, ако то кошта 500 евра по метру квадратном, испада да је просечан стан преко 82 квадрата, што није у складу са оним што пише у закону, да су највећи станови 92 квадрата и на то нисам добио адекватан одговор.

Моје питање је било и шта се дешава, можда министар полиције зна боље одговоре на та питања у односу на министарку која је бранила закон у начелној расправи – шта је са људима који су припадници снага безбедности, који на неки начин имају решено стамбено питање, можда су добили у мираз, можда је неко њима оставио као поклон, можда су добили на лутрији, не знам, на неки начин? Зар није очигледно да су они дискриминисани у односу

на људе који ће моћи да добију стан на овај начин? Треба наћи решење и за њих. Можда неко има неку идеју пословну коју би могао неко из његове породице да ради. И њему треба дати неку субвенцију, неки подстицај да може да реши још неко радно место.

Питање које је апсолутно остало без одговора јесте шта је са људима из образовања, здравства и културе. Они имају важну улогу у нашем друштву, у сваком друштву па и нашем, а немају ни адекватне плате ономе што раде нити имају било какву могућност да на неки могућ начин реше своје стамбено питање. Да ли постоји решење за њих? Не, не постоји.

Имамо, рецимо, један пример за то. Видим да се направила поново коалиција на принципима Слободана Милошевића и то смо прошле недеље добили званично као став да један добар део Парламента, један социјалистички, један напредни, један, није назадни него радикални, настављају са политиком Слободана Милошевића и ја им желим пуно среће, здравља и за све остало да се обрате свом фармацеуту или доктору, али је питање зашто онда дозвољавамо да се врађају неки други. Опет се ту прича о неким жутим лоповима. Има један министар, немам никакав разлог да га браним, али у његово време, колико се сећам, направљено је насеље Степа Степановић где има неколико хиљада стамбених јединица. Тако да 'ајде да се манемо демагогије када се бавимо неким озбиљним послом и да пређемо на оно што су ствари које реално могу да помогну грађанима Србије.

Очекујем од министра да ми да одговоре на ова моја питања и да се захвалим Влади што је прихватила један од шест амандмана које је Клуб самосталних посланика предложио.

Гле чуда, то је на члан 4, где је прихваћен амандман, став 5 – „брише се“. Наравно, зато што постоји потпуно оправдање да се брише, јер је то решење већ дато у једном претходном члану па је потпуно бесмислено да се понавља неколико пута, и то је потпуно у реду, али зато очекујем да друга страна престане са квазидуховитим коментарима таквих амандмана.

Наравно да постоје и амандмани који гласе „брише се“ а који имају своју логику и свој смисао у напорима да се један предлог закона, односно закон учини бољим него што је било у иницијалном тексту. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Дакле, укупна заинтересованост је негде око 20.000 станова, грубо речено. Дакле, заједно са војним пензионерима толико је исказана потреба по анкети која је урађена у свим снагама безбедности.

Ми ове године почињемо са изградњом 5.203 стана. Дакле, следећа фаза може започети већ наредне године, зависиће од више фактора. Дакле, очекујемо 5.203 ове године у трећем кварталу. Мора да се уради, наравно, и

планска документација. Мора да се припреми имовинска документација и све. Морају документа да се припреме да би све то било по закону и структура је од 36 до 92 метра квадратна, пошто је то модуларна градња, према броју припадника који искажу заинтересованост од гарсоњере до четворособног стана, због броја чланова породице. Ишли смо да то не буде више од тога јер нема потребе. С обзиром на то да дајемо субвенционисану цену, нема потребе да се иде у неки превелики луксуз. С друге стране, сматрали смо да испод 36 метара квадратна нема смисла у том смислу.

Остаје сад питање, ми смо оставили простор да се утврди неадекватно стамбено решење, дакле неко ко нема. Знам да нисте само то помињали па ћу доћи до тога. Дакле, они који имају неадекватно решено стамбено питање имају право да конкуришу, а овим законом нисмо третирали оне који имају адекватно решено питање, дакле, неког ко има свој стан од 70, 60, 80 метара квадратних, који је добио на било који начин, односно има решено стамбено питање. Ишли смо да се прво реши питање оним људима који немају никакво решење. Јер они би могућношћу да купе субвенционисани стан, а већ имају решено стамбено питање, фактички остварили неку врсту екстра профита.

Ми смо дали могућност и да припадник снаге безбедности престане да буде припадник снаге безбедности, да може да оде из система, али он онда има дужност да исплати тржишну цену стана и може да га задржи у свом власништву. Дакле, он у сваком тренутку може да каже да више не жели да буде припадник снага безбедности, али онда тај стан више за њега није 500 евра, односно највише 500 евра, већ онолико колико процени да ли пореска управа или већ неки други орган. То су, чини ми се, суштинске ствари које проистичу из закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

По амандману, народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То је било само једно питање, а поставио сам и многа друга – шта је са здравством, шта је са образовањем, шта је са културом и са људима који тамо раде?

Ви сте рекли да почиње градња 5.203 стана ове године. Ваша колегиница, потпредседница Владе, крајем прошле недеље је рекла, а то пише и у образложењу закона, да је то 1.589 станова. Разлика је велика. Значи, не ради се само о могућности пермутовања бројева, него је то разлика од скоро 4.000 станова. Ја бих волео да ми сазнамо шта је тачно. Јер 4.000 станова више-мање, то вам дође неких 200-300 милиона евра више-мање, што мислим да је превелика цифра да бисмо били неозбиљни према јавности која треба да сазна шта је тачно, да ли је тачно оно што говорите ви или је тачно оно што је рекла потпредседница Владе Зорана Михајловић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, министар Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Претпостављам да је министарка Михајловић говорила о првој фази изградње која може одмах да се започне. Ми очекујемо да ће до трећег квартала бити завршена планска документација за 5.203 стана у градовима који су доставили до сада могућности, локације и документацију. Ми верујемо да ће до трећег квартала бити могуће да се почне са изградњом 5.203 стана. Дакле, то је оно што мислимо да је реално и да можемо да регулишемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Ја бих био јако задовољан да је то тачно, али управо је потпредседница Михајловић рекла да ће до краја ове године бити готова пројектна документација за 1.589, не држите ме за реч, ту негде, нешто мање од 1.600 станова. Није помињано 5.000 станова. Рекла је да у буџету могу да се створе средства од 64 милиона, што је потребно за ову количину станова. Ако је она скоро четири пута већа, то значи да ће требати и четири пута више пара.

Према томе, било би добро да Влада пре реконструкције, у току реконструкције, а посебно сада када је без министра финансија, има изјаве које су усаглашене. Било би лепо да све може да се заврши до краја ове године, али то знамо сви да није реално, нити било ко то очекује.

Али хајде бар информацијама да уверите грађане да ово нису само пусти снови и још једна бајка, него да је то нешто што је озбиљно промишљено.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Момчило Мандић.

Изволите.

МОМЧИЛО МАНДИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо посланици, господине потпредседниче, рекламирам члан 107. Пословника.

Претходни говорник у свом првом говору је, ваљда није могао да издржи а да не спомене Слободана Милошевића, СНС, СПС и СРС, поменуо је…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мандићу, можете повреду Пословника само непосредно учињену. Већ смо имали…

МОМЧИЛО МАНДИЋ: Јавио сам се, држао сам Пословник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: То мени ништа не значи док ви не затражите реч.

МОМЧИЛО МАНДИЋ: Али ја сам држао Пословник.

Могу ли само пола минуте, нећу вам више одузети?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, не. Хвала.

Право на реплику, министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ја сам убеђен, а ево сад се консултујем и са колегама из Министарства грађевине, читав систем замишљен је у фазној изградњи и ми ћемо почети неке пројекте већ у августу, неке у септембру, неке у октобру, а неке у новембру. Дакле, то је отприлике време када може да се започне градња и верујемо да ће временски услови то дозвољавати.

Дефинитивно у овој првој фази може да се гради 1.500 станова. До краја године верујемо да може да се започне изградња 5.203 стана. Наравно, не може се завршити 5.203. Да, то је према документацији која је овде пред нама. Дакле, свакако ћемо се трудити да то буде поштовано.

Е сад, оно што јесте добро, добро је што је ово системско решавање које омогућава да се плански решава у наредне две до три године, четири, колико буде потребно за изградњу читавог система, колико будемо успешни.

На крају крајева, видеће и грађани то колико смо ове године успели. Видећемо у новембру да ли смо ту динамику постигли или нисмо. На крају крајева, и то је нешто што људи процењују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени народни посланици, СРС је поднела више амандмана на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Предлог закона по питању станоградње за припаднике снага безбедности је свакако добра идеја, само када би се спроводила у дело. Зашто то кажем? Основни разлог је зато што је тридесет хиљада људи у Војсци, Полицији, БИА стамбено незбринуто, а 19.905 потражује кров над главом, а планира се да се уради 1.578 стамбених јединица. Из тог разлога сматрамо да је тај број од 1.578 јако мали да би задовољио потребе оних којима је стан преко потребан.

Ко ће и на који начин одредити критеријуме доделе тих станова да би та расподела била стварно транспарентна, поштена, а не по принципу подобних, послушних и буразерских?

Да будемо искрени, ове плате које имају, рецимо, у војсци нису довољне за кредит у некој од банака, била она страна или домаћа. Не смемо дозволити још једну превару банака да нам грађани, њих 19.000 који су се задужили у швајцарским францима, буду у дужничком ропству, а немају никакву могућност да им држава помогне, као рецимо државе у окружењу попут Мађарске, Црне Горе и других.

Ове станове треба да раде домаће фирме, са репутацијом, наравно. Рецимо, фирма која се јави на тендер за изградњу тих станова буде

најповољнија, а када уђе у посао, квалитет најлошији. Надзор опет исти као и та фирма, нажалост, где се отвара могућност корупције. Наравно, не мислим на све људе са лиценцом надзорног органа, којих има часних и поштених. Највише случајева корупције је у малим срединама где се отвара могућност злоупотреба, а контрола истих је минимална или је уопште нема. Зато би требало пооштрити казнене одредбе, па и ону за одузимање лиценце.

Ово не кажем само да бих критиковао, јер сам неко ко дуго учествује у политичком животу једне средине и видео да често они који учествују у вршењу власти имају своје фирме, а учествују на тендерима што сматрам да је недопустиво. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући. Имам и време групе и као овлашћени, па како вама воља.

Драго ми је да је бар један од министара који се бави безбедносним сектором овде. Говорио сам и у дану када сам као овлашћени представник имао време групе. Мислим да је поражавајућа чињеница, и тада сам рекао да не оптужујем директно ову власт, али да, највише њу пошто су шест и по година на власти, да 30.000 припадника из сектора безбедности нема решено стамбено питање. Да ли треба припадници, без обзира на то да ли раде у Министарству унутрашњих послова, Министарству одбране, БИА или другим органима који се баве безбедношћу, да реше своја стамбена питања? Да, треба.

Волео бих да ми министар одговори на питање, пошто нисам добио одговор од министарке Михајловић, а нисам добио ни одговор од стране СНС јер су биле празне клупе вероватно због бојкота према министарки, али то није наша ствар и од тога припадници сектора безбедности неће боље живети.

Како ће, министре, припадник МУП-а или Министарства одбране издвојити 500 евра по квадрату? Ако је за четворочлану породицу нормално да живи у 80 квадрата, како ће издвојити 40.000 евра да купи стан под условом да је ово што је министарка грађевине Зорана Михајловић поднела нама као закон тачно? Видели смо њене изјаве да је она рекла да ћемо 2016. године путовати до Новога Сада од Београда за пола сата. Од тога нема ништа. Имали смо план да се изграде станови по цени од 380 евра по квадрату. Од тога, такође, нема ништа.

Волео бих да се овај пројекат оствари. Демократска странка јесте најжешћа опозиција СНС, али ДС никада неће бити опозиција Србији и грађанима Србије и свему ономе што је добро по Србију.

Не знам да ли имате податак, вероватно имате, да 72% припадника који раде у Министарству одбране има просечну зараду нижу него што је просечна зарада у Србији, а цивили који раде у Војсци имају просечну зараду

22.000 динара. Волео бих да ми објасните како ће неко са таквим зарадама, са смањеним платама, са смањеним дневницама, са смањеним пензијама, пошто ово обухвата и људе који су у пензији а радили су у сектору безбедности, моћи да издвоје 500 евра по квадрату и да реше своје стамбено питање.

Јасно је да они који обезбеђују нас и наше границе, брину се о нашој безбедности, не могу да раде савесно свој посао, као што то не може да ради лекар, као што ниједна професија на свету не може да се обавља на ваљан начин ако дођете на посао, а размишљате да ли сте кући оставили супрузи новца да плати струју, да ли сте дете послали на екскурзију, да ли сте имали новца да му дате да купи патике или ужину. Наравно да је сваки жив човек, пре свега, забринут за финансијско стање своје породице, а онда на другом месту да савесно и часно обавља свој посао.

Предлажем измене и допуне и Закона о Полицији и Закона о одбрани и Закона о Војсци. Поставићу вам питање, није директно везано за ову тему и волео бих да ми одговорите – зашто не избришемо члан 172. тачка 2. Закона о Полицији, јер се тим чланом поништава презумпција невиности? Волео бих да ми одговорите да ли постоји неки ваљан разлог. Нисам то постављао кроз посланичка питања па нисам ни добио одговор, јесте удаљавање од теме, али бих волео да знам, не због мене, не због вас, не због тога што је ДС опозиција, а ви власт, већ због припадника Министарства, како унутрашњих послова, тако и Министарства одбране.

Не желим заиста више да говорим о томе да сви припадници Војске Србије живе у изузетно тешкој ситуацији, тако и припадници Министарства. Само у Хрватској је плата водника, просечна плата водника, 900 евра. Водник у Србији има нижу зараду него што је просечна зарада у Србији. Како мислите да са тим финансијским стањем они обезбеде 500 евра по квадрату илити 40.000 евра да купе стан од 80 квадрата? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, по Пословнику.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 107, достојанство Народне скупштине.

Без обзира на то што су њима неки унутрашњи страначки избори, господине председавајући, није требало да дозволите да претходни говорник говори о кифлама, ужинама и не знам чему, тим пре што је на дневном реду прва фаза од 1.570, хајде да не грешим, станова за органе безбедности. То је негде седам милијарди.

Говорник који је нарушио достојанство, потрошио је четири милијарде више од дозвољеног за време док је био председник општине Смедеревска Паланка. То је у становима 900 станова. Да војници и полицајци знају где су њихови станови, 900 станова само за проневеру у Смедеревској Паланци. Његов шеф, а ви сте дозволили да нарушава достојанство, у народу

познат као Зграбиновац, Драган Шутановац је у стамбеним јединицама добар милион евра. То је 25 додатних станова. Само на рукама има пет-шест станова. Свако његово одело које је шио Таџи је вредно најмање један стан. То су, господо официри, господо војници, господо полицајци, ваши станови.

Наравно да је у Хрватској просечна плата 900 евра. Они нису имали ДС да влада 12 година. Хвала и не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам, колега Ристичевићу, да нисам прекршио ниједну одредбу.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Пре свега због грађана Србије, плате у Војсци и Полицији су веће него што су биле икада у претходном периоду. Дакле, после повећања која су била у два наврата, знатно су веће него 2014, 2012, 2010, 2009. године итд. То је чињеница. Да ли су оне довољне? Да ли бисмо желели да оне буду веће? Наравно да бисмо и због тога Влада и ради на томе да већ ове године или следеће, у зависности од финансијских показатеља који су заиста, заиста добри сада, омогућимо још једно повећање у службама безбедности, да можемо тим људима додатно да подигнемо примања.

Припадници служби безбедности су се изјашњавали на основу упитника. Они су оквирно знали која ће вредност квадрата бити понуђена и ови људи су се изјаснили да могу са својим платама и платама својих супружника под повољним условима и уз план отплате, уз договор са финансијским институцијама које ће дати најповољније понуде, са субвенционисаном ценом, дакле, ми смо дефинисали 500 евра као највишу цену, она у неким градовима може бити 400, 420 или 350 евра по квадратном метру, дакле, да могу то да финансирају и да издрже.

Што се тиче забринутости, наравно да смо били забринути. Забринути смо од 2012. године и због тога што војници и полицајци нису имали довољно опреме, ни оружја, ни технике, ни зграда, што нам је ратно ваздухопловство било у траговима, што нам је ПВО била на нивоу каменог доба, што су нам униформе и опрема биле непостојеће, што су нам возила и у Полицији и у Војсци била још из времена не знам ни ја када, Заставина возила из 80-их и 90-их, што је све то било врло нефункционално и што ни на око није изгледало добро, а у смислу одбране катастрофално.

Дакле, учинили смо све да и у Војсци и у Полицији те плате буду поправљене, да се набави нова униформа, нове чизме, нова возила, нова ратна техника, нова авијација, нова опрема и наоружање, да се потрудимо да и оно због чега Војска и Полиција постоје, пре свега у интересу грађана Србије буде испуњено, па да њихова улога може да се спроведе на територији целе Србије и да гарантујемо безбедност и сигурност нашем народу, а са друге стране да подигнемо стандард чиме и ово питање, које није било

адекватно решено у претходном периоду, сада решавамо, да помогнемо полицајцима и војницима и другим људима из службе безбедности да њихове породице исто имају неку врсту сигурности и да решавају сва социјална питања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Реплика је у питању поводом много бесмислица које је говорник прекопута мене изнео малопре. Хајде да покушамо неки ред да успоставимо.

Каже, десетине хиљада припадника Војске, Полиције немају решена стамбена питања. Да, немају. Немају решена стамбена питања због вас, због ваше власти, због деценије у којој су власт вршили припадници његове странке и уништили будућност свих грађана Србије, па самим тим и припадника Војске и Полиције. Оставили су 400.000 људи без својих радних места и Тадић, и Пајтић, и Ђилас, и Шутановац, и он сам.

Каже, празне клупе прекопута, мислећи на нас. Заиста не знам и замолио бих ако може и камера да прикаже шта значи појам празних клупа, како у начелној расправи, тако и данас.

Вероватно су у питању односи у тој њиховој странци. Нити мање странке, нити више кланова и струја. То је око оног бојкота о коме је причао.

Када је реч о питању плата припадника Војске Србије и Полиције, само нека он не поставља питања те врсте, јер он сам о томе не зна ништа. Живи у свом неком паралелном свету са специфичним паралелним погледом ка ценама и платама. Знамо већ колико му коштају патике које носи, причали смо о томе неколико пута, и само нека он не брине о платама припадника Војске Србије и Полиције. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има, по амандману, народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Поново је дискусија скренула са онога што је тема овог закона и то су многи искористили, па да се ја придружим том обичају и министар је рекао малопре о томе да су Војска и Полиција у једном времену биле без муниције, без пара, без ичега, па само да вам кажем две историјске истине.

Крајем 2000. године на југу Србије, у општинама Бујановац, Прешево и Медвеђа почела је оружана побуна Албанаца, формирана је и тзв. војска Прешева, Бујановца и Медвеђе и та побуна је угушена и коначно решена у 2001. години и то је једина победа домаћих снага безбедности од 1945. до данас.

Такође, 2003. године је полиција учествовала значајно, заједно са Тужилаштвом, у акцији „Сабља“ када је практично ресетован на нулу криминал у Србији. И то је урађено са опремом, са људством, са људима који

су имали храброст, професионалност, жељу и политички амбијент да могу да раде свој посао на ваљан начин.

Према томе, неозбиљно је рећи да тада није било средстава за рад Полиције и Војске јер, понављам, оно прво је једини успешан задатак од 1945. до данашњих дана. Ја нисам срећан због тога уопште, али нажалост, то је сурова истина. О акцији „Сабља“ нећу да говорим поново јер осећам нервозу код дела колега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Када говоримо о опреми и техници, постоје јасни показатељи када су та опрема и техника куповане. Оно што је куповано до 2000. године, што је куповано од 2000 године, које године, за коју јединицу и коју намену.

Када дођете 2012. године на власт и затекнете да вам ратно ваздухопловство стоји паркирано, може да служи деци у музејима, онда је одговор то. Оно данас лети. Погледајте, ево рецимо, хеликоптерске јединице МУП-а, то могу ја да вам кажем. Погледајте колико хеликоптера данас лети. Колико данас лети хеликоптера МУП-а, колико је летело пре пет година.

Погледајте исто тако у Војсци колико Мигова 29 је било исправно и летело, рецимо 2010. године, колико је Мигова исправно и лети данас. Погледајте, да не буде да вам ја говорим. Набављено је шест нових Мигова 29. Дакле, ти Мигови 29 ће бити оперативни када се уради најновија модернизација у систему који најбоље може да се уради за Миг 29М. Дакле, то је најбоља модернизација која може да се уради. Извините, неко је бринуо о томе да ми некада имамо нешто. Зашто то није било пре шест, седам, осам, девет, десет, једанаест година? Шта је летело 2006. и 2007. године? Који је то авион летео?

Са друге стране, хајде да анализирамо какво је стање било у јединицама војске од тренутка успостављања да кажем, професионалне војске, када је почело осипање јединица да прво нико не жели да иде у војску, да нико не жели да буде ни подофицир, ни официр, да се тај број смањује драматично и да оперативне могућности или операбилне способности војске и полиције буду толико ниске да буде право чудо да уопште нешто ради.

Стање у техници, у полицији, могао бих да причам сатима. Нажалост, немам толико времена. То значи да је од 2000. године па на овамо јако мало тога набављено за полицију. Јако мало, скоро ништа. Погледајте стање да су, фактички, генерације прошле обуку до 2014. године, седам или осам генерација Центра за основну полицијску обуку без употребе аутоматског оружја. Ти људи нису знали до 2014. године, када сам Указом вратио обуку за аутоматско оружје, како изгледа аутоматска пушка. Нису је видели, нису је имали у обуци. Онда треба да кажемо они ће бити...

Па ти који су учествовали у решавању 2000/2001. године били су они који су били опремљени пре тога. Нису они 2001. године добили неку опрему или 2000. па су захваљујући огромној опреми то радили и нису стекли искуство од јануара до децембра 2000. године. Стекли су искуство пре тога захваљујући тим људима који су били озбиљни професионалци. Захваљено им је и у војсци и у полицији тако што су били шутнути из војске и полиције и пензионисани на бруталан начин, остали без свега, зато што су ваљда добро радили свој посао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Само да подсетим министра, он је млађи, па се можда не сећа, али има ваљда неке сараднике који могу да га подсете.

Године 2002. је купљено близу 1.000 аутомобила за потребе српске полиције. Ако се не варам, у питању су били пежои и фијати. Те исте године су уведене нове униформе у српску полицију. Распитајте се мало, а можете и да изгуглате, то је општепознати податак.

(Небојша Стефановић: Колико пежоа?)

Пуно.

Само да не добацујете, то је исто један леп гест, старијем човеку да не добацујете.

Значи, потпуно је опремљена полиција аутомобилима, потпуно новим униформама за све родове полиције, новим кратким цевима, новим дугим цевима, први пут, рецимо, питајте полицајце, ви то не знате али да вам кажу, глок пиштољима, највише цењеним за потребе неких служби. Према томе, то је било време 2001, 2002, 2003. када је српска полиција била врло задовољна својим статусом и то се показивало и то се показује и данас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Не желећи уопште да умањим напоре људи који су тада то радили за полицију, ценим неког ко набави једно возило за полицију јер је то добра ствар и не желим никада да кажем да је неко ко је нешто набавио лоше радио. Хоћу само да кажем да је тих возила набављено отприлике трећина онога што смо ми набавили у последње две године, трећина.

Погледајте годишта возила која су користила Интервентне јединице 92. Ако нису добијали нешто из донација, локалних самоуправа, користили су возила која су им била у распаду, прешла по 300, 400, 500 хиљада. Обилазим те људе свакодневно. Нисам салонски министар какви су неки били, ја обилазим људе сваког дана.

Идем на обуку са Центром за основну полицијску обуку. Посећујем Академију, идем у интервентне јединице. Имао сам бар 10 или 11 састанака

ове године са припадницима Жандармерије, бар десетак са људима из САЈ-а. У свакој полицијској управи обилазим сваку полицијску станицу и разговарао сам досад са више хиљада људи у овој и претходној години, лично, непосредно, један на један. Одговарао на њихова питања, слушао шта ми кажу и када је то непријатно и када се жале на чизме и на све. Није све идеално, али питајте људе на улици како им изгледа возни парк данас, како је изгледао пре седам, осам, девет, десет година. Питајте их каква су им у експлоатацији била једна возила и друга возила. Како су задовољни њиховим понашањем овде и онде.

Што се тиче опреме и наоружања, да било је Глокова таман да их пребројите на прсте једне руке. Добили су понеки, ту и тамо, углавном по некој другарској линији или ако је требало да чувају неке високе функционере, па ето, да им не буде много тежак ЦЗ 99. Ти ЦЗ 99 нису мењани и данас их многи носе, оне старе који су прошли многе ситуације уназад 10-15 година.

Дакле, што се тиче опреме и наоружања... А што се војске тиче, тек је ту катастрофа. Ту и оно што је било авиона, могли су само у хангарима да буду, ниједан није могао да се подигне у ваздух. Катастрофа. Што се тенкова тиче, катастрофално стање. Све на папиру дивно, када треба да га упалите, не може. Попуњеност опремом, муницијом, ракетама, горивом катастрофална. Данас је много боље. Да ли је идеално? Није идеално, али је много боље него што је било.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Члан 27.

Молим председавајућег да примењује члан 105. и да се вратимо на тему о којој треба да разговарамо. Не знам куда ово води. Значи, ово се претворило у дијалог између оних људи који не треба да говоре и нас који смо поднели одређене амандмане. Молим вас да се прекине.

Није Пословник толико лош колико се лоше примењује. Примењујте члан 105, 106. и све ће бити у реду. Молим вас да се седница врати у своје токове, ово не личи ни на шта. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам, колега Јокићу, да није било повреде Пословника и сасвим је природно да у току дебате мало шире посланици разговарају о одређеној теми.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

(Михаило Јокић: Не.)

Не, у реду.

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, стрпљиво сам чекао да добијем реч зато што је мој колега, пољопривредник у покушају, грубо поново повредио достојанство Народне скупштине. Наиме, он је величао акцију „Сабља“ и ви сте то допустили.

Акција „Сабља“ је проистекла из противуставног проглашења ванредног стања. Оно је уведено на целој територији Републике Србије уместо на њеном делу. Има колега овде који то и те како знају. Забрањено је било уводити ванредно стање на територији целе Републике Србије. У акцији „Сабља“ су мешане комбиновано две радње, једна из ванредног стања, друга из ратног стања, што је такође било забрањено. Много полицајаца је одвалило ђонове. На 12.000 домова и станова одваљена су врата ногом. Само 3.000 пријава је поднето, а мислим да је процесуирано нешто мање од стотину. Не знам колико је осуђено, врло мало или готово нико.

Ви сте, председавајући, допустили и да он говори о ефикасности тога. Нисам се ја, нити ико од колега овде купао у Шилеровој. Нисам био чувар базена у Шилеровој. Нисам ја посећивао, нити ико од колега Спасојевића у затвору, Кума, браћу Симовић итд. Да посетим да је мој колега пољопривредник у то време кад су они изручени био савезни министар полиције. Нисмо ми то радили. И још на крају, повреда Пословника је још жешћа јер је то урадила особа која је само на винограду прођердала опрему за 525 полицајаца и за 14 њихових станова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Исти одговор као што сам дао.

Не желите...? У реду.

По амандману, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Мислим да је јако важно да грађани Србије знају истину као што је знају припадници МУП-а, а поготово Министарства одбране и сви ти људи који ће аплицирати или који желе да имају кров над главом. Мислим да није добро овде да користивши дневнополитичке ситуације спуштамо ниво и опремљености и морала наше како војске тако и полиције.

Није полиција Србије ни полиција СНС, као што није била ни Демократске странке, као што није ни наша војска војска ниједне политичке партије. То су озбиљни, храбри, школовани људи који раде свој посао у изузетно тешким околностима.

Желео бих само због онога што је министар рекао – године 2010, министре, можете да проверите, било је између 30 и 40 летелица које су летеле, између осталог пет „мигова“, као и авиони „орлови“, као и авиони Г-4, тако да је потпуна неистина да 2010. године није било летелица. Ја вама то не замерам, већ замерам ономе који вам је то рекао, а то је вероватно министар одбране који ништа друго сем мржње према опозицији не исказује.

На основу онога што сте такође овде изрекли шта је урађено у војсци док је ДС руководила тим системом, ево само неки од података. Пре свега, купљено је 100 џипова „дискавери“, купљено је 18 авиона „ласта“, купљен је авион „ембраер“, купљене су снајперске пушке, купљени су падобрани, купљене су ракете ваздух-ваздух за Мигове 29... Јер, ако ви кажете да нисмо имали авионе, зашто би онда неко куповао ракете за Мигове 29? И оно што је можда важније од тога, изграђена је војна база Југ, а и ви знате да војна база Југ код Бујановца служи да се у њој обучавају припадници за мултинационалне операције, који учествују у мултинационалним операцијама не само из Србије и из региона, већ из читаве Европе. Изграђено је 5.000 станова. Пет хиљада станова, а ми овде причамо о 1.000 станова који ће се можда изградити, а знамо да и оно што је обећано, 380 евра по квадрату, није испуњено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Наравно да Војска и Полиција нису партијске. Постоји једна битна разлика, да ли се о тим људима води рачуна или се не води рачуна. Они то, на крају крајева, добро знају. Мени је то сасвим довољно.

Није важно шта кажете ви или ја за овом говорницом. То знају људи који раде тамо и у Војсци и у Полицији; ко је водио рачуна, ко није водио рачуна, ко је био са њима, ко није био са њима, ко је бринуо о томе да им исече 500 тенкова, хаубица и топова и ко им није набавио ниједан тенк и топ за свог мандата, ниједан. Знате, када купите један топ па кажете – ево, купио сам један топ; један оклопни транспортер сам узео, ево ништа друго нисам, ево један оклопни транспортер, нек имају људи бар тај један да се, кад иду у те акције, бар не секирају да ће их избушити оно 12/7 зрно које може да им избуши сваки транспортер. Колико су имали такву бригу?

Знају људи ко је тај. Знају људи ко им је набавио и нову технику, и нове авионе, и нове оклопне транспортере и у војсци и у полицији, ко им је купио нова возила, ко им је купио балистичку заштиту, ко им је набавио опрему и у другим јединицама које служе за неке више софистициране радње, ко им је олакшао живот на различите начине.

Дакле, осам ракета за Миг 29 је набављено у том периоду. Осам ракета. То је фантастичан резултат. Отприлике једна годишње. Сјајно. Осам ракета за Миг 29. Тачно осам. Значи, то је просто запањујући број. Ја не знам како смо икад то могли да премашимо. Отприлике ми смо набавили авиона колико је тада набављено ракета. Значи, немам шта ту да додам.

Што се тиче... Четири Мига 29 смо имали у том периоду, од тога су један или два... Један је био дуго година док није набављена каписла за избацивање седишта за катапулт... Било је пет Мигова 29 до 2000. године, један је пао 2000. године. Отада је четири. Дакле, четири су била, од тога је

један био онеспособљен и користио се углавном за скидање делова за ове друге. Значи, два до три су летела. То је била наша ратна авијација. Е, толико. А колико су летели, то знају пилоти.

Што се тиче полиције, то нећу посебно ни да говорим. Мислим да сам рекао нешто. Хоћу да вам кажем да смо захваљујући оживљавању наше одбрамбене индустрије у позицији данас да опремимо јединице и војске и полиције домаћим оклопним транспортерима и „лазар“ и „милош“. Да ли је то добар напредак? Мислим да јесте; мислим да има ту простора још да се унапреди. Имамо нове хаубице „нора“, имамо нову технику којом смо успели да ојачамо наше одбрамбене снаге. Данас то наоружање успешно извозимо и остварујемо приходе за нашу земљу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, управо они који су упропастили ову државу сада излазе са седнице, вероватно неће да чују оно што претпостављају да ћемо моје колеге и ја имати да им кажемо, а то је да је свима општепознато ко је и како наоружавао своје пријатеље од 5. октобра 2000. године, управо пљачкајући полицијске станице у Београду и у Србији. Колико калашњикова је украдено само из оближње станице полиције у Улици мајке Јевросиме, па да се сетимо где су завршили сви ти калашњикови. Заправо су управо те досманлије и опремале кланове и своје мафијашке пријатеље на улицама Београда од 2000. године, а нису опремали полицију и војску. Управо то све је била припрема 5. октобра за пљачку, за отимачину и за уништавање Србије, где је једино мафија, заједно са тајкунима и политичком класом, живела боље од 2000. до 2012. године.

Само је полиција, подсетићу вас, предвођена др Небојшом Стефановићем, у претходној години запленила, ако се не варам, исправите ме, 4,1 тону дроге на улицама Републике Србије и тиме смањила могућност да се трују наша деца, док су неки дрогу из банака у Србији износили и онда препродавали и продавали са својим пријатељима по улицама Србије. Е то време више никада у Србији неће да се понови. Данас се у Србији полиција опрема најсавременијом опремом; данас полиција прати шта раде они који покушавају или који крше закон, хапсе их и приводе их правди; данас више мафијаши не приводе полицајце, не легитимишу их, не контролишу, данас држава држи под контролом све оне који би потенцијално могли да прекрше закон, а оне који га крше приводи правди. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Колега Мандићу, изволите.

МОМЧИЛО МАНДИЋ: Хвала, господине председавајући.

Овај закон је добар, и прихватамо га, и добро је што се доноси да се на овај предложени начин регулишу станови за све службе које су наведене у члану 1. Заиста и војска и службеници безбедности и полиција и Управа за извршење кривичних санкција, ти људи заслужују да се на овај предложени начин снабдеју становима.

Међутим, ту има два проблема. Десетине хиљада људи ће конкурисати за те станове, а хиљаду, две, три станова ће бити изграђено. Наравно, да би се то на неки начин санкционисало, ја предлажем и требало је да досад локалне заједнице на неки начин те људе снабдеју становима, односно да изађу у сусрет тим људима који заиста заслужују ове бенефициране станове.

Наиме, већ 20 година након рата у самом Београду, у Хотелу „Бристол“, припадници војске, углавном пензионери су у собама Хотела „Бристол“, у срцу Београда на води, у Савамали, док су од 2000. године до данас, не само у Београду већ и у другим локалним заједницама, откупљени станови за багателни новац. Србија је озбиљна држава. Озбиљне државе би требало да се побрину за те људе и да реше њихов стамбени проблем.

Други проблем су борци. Није донесен закон о борцима и људи који су учествовали у сва три рата, у Хрватској, Босни и Србији, односно на Косову, а ради се о резервистима и припадницима Војске, нису регулисали своје станове. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ристић, изволите.

МАРИНА РИСТИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, СРС не оспорава да је овај предлог закона од изузетног значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије. Управо зато желимо да укажемо на пропусте

које је направила Влада у овом предлогу, да би се касније избегао сваки вид злоупотребе.

Прво на шта желим да скренем пажњу јесте дефиниција у овом предлогу закона ко заправо нема решено стамбено питање. Између осталог, то је онај припадник који је до дана ступања на снагу овог закона могао имати стан, али га је продао, а обезбеђен је онај који га је продао дан касније. Значи, онај који је продао стан прошлог петка, прошлог месеца, данас, он ће бити стамбено необезбеђен и он ће моћи уредно да конкурише за месец дана кад овај закон усвојимо.

Видимо да је овај закон познат у јавности, видимо да су припадници знали када су потписивали, конкурисали, говорили да су заинтересовани каква ће бити цена, да се такав закон спрема, значи, он је познат у јавности и зато је мој предлог да се овај датум преиспита. Мало је станова, много је заинтересованих и неке мере морамо да пооштримо. По мени, овај датум мора да се помери и до годину дана уназад када је он могао да отуђи стан, а најраније на 16. новембар прошле године када је формирана Владина комисија. Такође, мора да се испита и порекло тог продатог стана, јер нигде у закону није дефинисано да припадник који је некада добио стан од војске па исти отуђио, сада не може да конкурише. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Само желим да вам кажем да станова има довољно, не мало, дакле, за свакога ко буде конкурисао. Да ли могу за месец дана сви да реше? Не могу, то је немогуће. Али, исто тако, ти људи имају по 15-20 година нерешено стамбено питање. Ми смо узели системски сада да им тај проблем решимо. Дакле, разумем да је увек боље када би могли сутра ујутру и да се уселе и да прославимо усељење и све је супер, али то је нереално. Могли бисмо да причамо овде бајке. Дакле, оно што јесте важно, биће довољно станова за све, апсолутно довољно.

Оно што сте ви поставили питање, ми смо исто о томе размишљали. Мора некад да се направи пресек. Ако кажемо годину дана, зашто годину дана? Ако кажемо годину дана, отићи ћемо на судове да људи тумаче да су морали да га продају због болести у породици, да реше тим новцем нешто. Да ли онда њих дискриминишемо? Имали бисмо фактички године доказивања и ко зна шта би из тога изашло. Слажем се, волео бих када би био идеалан модел, али исто тако и ови људи који су конкурисали, и код њих постоји једна врста непознанице, јер још увек није изграђен ниједан стан па да они могу да кажу да су се први уселили. Дакле, он би морао да ризикује, да се коцка, да прода свој стан и да ризикује када ће добити овај нови. Значи, у том периоду би морао да живи као подстанар, да оно што му је готово извесно... На крају крајева, не постоји модел за који можемо да кажемо – е, то је идеално, седам месеци и 15 дана или година или три године. Увек ће

доћи неко и рећи – ја сам продао дан раније, је л' можете да проширите још месец дана унапред, уназад?

Сагласан сам са тим да не постоји могућност да пронађемо апсолутно идеално решење које ће све сумње одагнати. Мислимо да је најправедније да даном ступања на снагу овог закона започињу те мере и радње и да од данас почнемо ту нову праксу станоградње. Видећемо, наравно, шта ћемо моћи да урадимо. Оно о чему сам и сада разговарао са колегама из министарства грађевине, наш императив ће бити да ове године притиснемо све оне из Грађевинске дирекције, из ЦИП-а. Наравно, ми већ имамо добре контакте и са људима из локалне самоуправе да све оно што се тиче планске документације, грађевинских дозвола и почетка изградње започнемо већ сада да бисмо у року од годину и по, две године завршили најмање 1.500 или 2.000 станова, можда и више. Ако буду повољни грађевински услови, можда завршимо за две године и 5.000. Дакле, то је нешто што можемо да радимо.

Дакле, свакако ће зависити од нашег рада и ту нема ескивирања одговорности. Значи, сви они који буду у процесу доношења одлука и у раду на овом, мораће да запну да би се овај пројекат исплатио. Ако будемо радили 1.000 станова годишње, неће се завршити 20 година. Дакле, нама је циљ да ово буде што пре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Колега Обрадовићу, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, сарадници другог министарства, уважене колеге народни посланици, поштовани грађани, помаже Бог свима. Сматрао сам да је веома важно да у Србији прекинемо једну веома лошу праксу да се стидимо тога што смо Срби, да се стидимо националних префикса у називима јавних институција, ево, да се стидимо и на неки начин заборавимо да и припаднике наших снага безбедности дефинишемо.

Овде се каже у називу наслова овога закона да је то закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Не каже се које и чије припаднике снага безбедности – српске,

хрватске, америчке, НАТО припаднике снага безбедности, или већ ко зна које припаднике снага безбедности.

Зато ми у овом амандману јасно предлажемо да се дода реч српске припаднике снага безбедности, или у другим амандманима предлажемо да то буде припаднике снага безбедности Републике Србије, али не видим зашто бисмо се стидели овог националног префикса. Примера ради, ми смо Војска Србије, нисмо српска војска, имао Радио телевизију Србије, немамо српску радио телевизију. Ја ту муку мучим још од студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где смо се стално некако стидели националног префикса у кључним предметима на нашем факултету. Па тако ми тамо студирамо народну књижевност, а не каже се ког народа. Па студирамо средњовековну књижевност, а не каже се ког народа. Зашто не српска народна књижевност, зашто не српска средњовековна књижевности, зашто не, дакле, српски припадници снага безбедности?

Господине министре, време је да ви прихватите овај амандман, да раскинемо то, да ли је то стид, да ли је то избегавање, да ли из било којих разлога ми једноставно не смемо у Србији да кажемо да смо ми Срби, да се ми поносимо тиме. Ево прилике да то кренемо да исправљамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво на реплику министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Наравно, апсолутно смо поносни на све припаднике снага безбедности наше земље. Односи се на Републику Србију и то је потпуно јасно, дакле на све људе и припаднике и српског народа и свих осталих националних мањина и народа који живе у Републици Србији и њени су лојални грађани и припадници снага безбедности који су се раме уз раме борили за очување сигурности и безбедности свих наших грађана.

Ми управо овим законом показујемо колико смо им захвални, колико смо поносни. Овим законом показујемо колико ценимо њихов рад. Новом опремом, новим наоружањем, муницијом, становима, бољим платама показујемо шта ми мислимо о тим људима, колико смо захвални за све оно што су они урадили за Србију.

Нема сумње да се односи на припаднике безбедности наше земље, апсолутно се односи на њих, и сам закон дефинише управо територију Републике Србије те смо сматрали да је непотребно да га посебно истичемо. Не може се односити на било кога другог, већ на људе из Министарства унутрашњих послова, Министарства одбране, БИА, и наравно на пензионере тих институција, без обзира на то када су службовали у њима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Уважени господине министре, разочарали сте ме. Очекивао сам да ћете ви на прву да прихватите овај амандман и да кажете – ево, из опозиције долазе конструктивни предлози, слажем се са мишљењем

уваженог колеге из опозиције и заиста припаднике наших снага безбедности треба назвати припадницима српских снага безбедности. Ја не знам чији су они припадници. Јесу ли они неки други припадници или српских снага безбедности? Не видим разлог зашто ви то избегавате у називу закона, у наслову закона. Да л' се ми стидимо што су то наше, српске снаге безбедности? То никакве везе нема са тим што те снаге безбедности чине припадници и националних мањина.

Ми смо овде у Дому Народне скупштине предложили декларацију о посебном изражавању почасти свим грађанима Србије несрпског порекла који су дали свој живот за слободу у свим отаџбинским ратовима од 1991. до 1999. године. Дакле, изузетно ценимо припаднике националних мањина, дакле, све грађане Србије који су се борили за ову државу. Али дозволите, ово је држава српског народа и дозволите овде национални префикс не треба да буде нешто чега се ми стидимо. Можда ви то помињете негде у неком члану закона, али зашто се то не помиње у наслову закона, којих снага безбедности?

Ми смо вам понудили и алтернативу – снага безбедности Републике Србије, али ја нисам такав амандман предложио зато што сматрам и цео живот се за то борим да се не стидимо тога што смо Срби. Дакле, српских снага безбедности. Шта је спорно? Да ли има неко овде у овом дому Народне скупштине да му је то спорно? Да ли има неко ко живи у Србији да има нешто против Срба и српског народа, против српских снага безбедности, против српске војске, против српске радио-телевизије, против српске народне књижевности?

Дакле, овде је то дилема. Да ли ми у Србији смемо да кажемо да смо Срби, смемо да додамо национални префикс нашим јавним институцијама, па и насловима закона или бисмо ми морали увек нечега да се стидимо? Или смо Југословени, или смо комунисти, или смо евроунијате, или морамо да се, не знам, додворавамо НАТО-у и ЕУ, или морамо да се додворавамо другој Србији и немам појма каквом грађанистичком слоју овог друштва. Дакле, има ли овде могућности да се каже – извините, ово су српске снаге безбедности, као што су америчке снаге безбедности, као што су хрватске снаге безбедности? Мислите да се Американци, Хрвати, Немци, Јевреји или Руси стиде да ставе национални префикс? Па не пада им на памет. Тамо је хрватска телевизија. Значи, није тамо радио-телевизија Хрватске, него хрватска радио телевизија. Дакле, национални префикс је нормалан. Као што је „Дојче банк“; не банка Савезне Републике Немачке, него немачка банка.

Дакле, шта је проблем у Србији? Па докле више тај страх, докле више та аутоцензура? Докле више тај притисак, и унутрашњи и спољни, да ми не смемо да се изражавамо као Срби у 21. веку и да наше јавне институције не могу да имају национални префикс?

Господине министре, ако сте ви сагласни са мном, онда ви лепо прихватите овај амандман и докажете да ви барем, као појединац или члан ове Владе, или Влада у целини, немате проблем са тим националним префиксом „српски“. Дакле, српске безбедносне снаге, српска телевизија, српска војска у држави Србији је потпуно нормална ствар. Извините, докле ми да се више тога стидимо? Да ли смо ми некоме нешто дужни? Да ли смо се ми о некога нешто огрешили? Где најбоље живе националне мањине не на Балкану него малтене у читавој Европи? У Србији. Има ли неко некакав проблем да се изражава са својим верским и националним различитостима у Србији? Нема никакав проблем. Имамо ми Срби проблем. Ми Срби у Србији имамо проблем што се недовољно поштује наш национални идентитет, наша традиција, наша култура, наша вера, наш систем моралних вредности. У нашој држави се недовољно поштује. Дакле, ми Срби смо најугроженија национална заједница у нашој држави Србији, ми Срби, јер увек када се може, ради се на нашу штету, а поштују се сви други док се не поштује већински српски народ.

Молим вас, господине министре, да докажете да то није тако и прихватите овај амандман где ће се снаге безбедности у држави Србији назвати припадницима српских снага безбедности. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Немам ништа против да у наслову стоји припадника снага безбедности Републике Србије, као што смо свуда ставили, управо у свим члановима, да се ради о јачању система националне безбедности Републике Србије. Ви у Уставу имате дефинисано да се наша војска зове Војска Србије. Чак се у време краљевине звала Војска Краљевине Србије. Није била краљевска србијанска војска, или српска војска, била је Војска Краљевине Србије чак и у то време. Данас имате у Уставу дефинисано Војска Србије, не чак Републике Србије ни било какав други префикс, него Војска Србије.

Значи, ми морамо да се држимо једног општег норматива и када радимо на изради законских аката, морамо да их усагласимо са свим оним што предвиђа наш правни систем и државно уређење.

Дакле, у нашем Уставу, у нашим законима фигурише као појам Војска Србије, где је фактички систем безбедности Републике Србије или Србије нешто што је потпуно јасно и прихватљиво. На крају крајева, овде се нико не стиди српског народа, сам сам припадник тог народа. Немам ништа против, далеко било. Сви смо поносни на то, исто тако као што смо поносни што у својим редовима имамо припаднике других народа и националних мањина. Дакле, то је нешто што је квалитет Србије, нешто што је код нас веома значајно и добро.

Поносни смо и истичемо то. То се не истиче насловом или једном речју. То се показује делима. То се показује када прослављате важне историјске моменте у Републици Србији који се тичу победа српског народа над свим угњетавачима, агресорима, када се не стидите да поменете и НАТО агресију, када се не стидите да поменете и победу у Другом светском рату, ни победу у Првом светском рату, када се не стидите да славите те моменте и наравно када обезбедите људима који раде и у полицији Србије и у војсци Србије и у БИА бољи животни стандард, станове, опрему, возила, све оно што треба да имају. Тиме се показује да то цените, поштујете, не само изменом једног слова.

Неће они боље живети ако овде у наслову буде једна или две речи више или мање. Живеће боље ако овај закон применимо, што намеравамо, и ако им обезбедимо да ово што овде пише буде њихова свакодневица и реалност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани потпредседниче Владе, министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, морао сам да се јавим по овом амандману, с обзиром на то да је став претходног говорника не само противуставан, већ је дубоко политички а и морално проблематичан.

Сама чињеница да се претходни говорник позвао на искуство Хрватске је веома проблематична, јер управо то искуство Хрватске има тај негативни ефекат и проблематичан је са стране Републике Србије, јер је Република Хрватска управо направила етнички чисту државу код њих на рачун српског народа, на рачун 250.000 протераних и убијених људи у акцијама „Бљесак“ и „Олуја“. Стога они могу да напишу хрватска РТВ, хрватска војска и да стављају такав префикс. Република Србија и институције у Републици Србији не могу то да раде. Нама узор и они на које можемо да се угледамо и са којима највише и радимо у домену партнерства у политици и економији јесу Немачка, Аустрија, а не Хрватска.

С друге стране, говоримо о томе да се неко стиди префикса српски, што одбијам са великом и јаком индигнацијом, јер овде је покушано да се спочита овој власти и Влади Републике Србије, председнику државе и министру Стефановићу да не желе да ставе префикс српски. Је л' то они који су почели први да обележавају погром Срба у Републици Српској Крајини, у акцији „Бљесак“ и „Олуја“? Је л' се они стиде? Је л' се ми стидимо, ми који баштинимо антифашистичку политику и који смо почели јавно, пред лицем целог света да водимо политику и не стидимо се антифашистичке традиције српског народа а и свих других народа који живе у Републици Србији?

Подсетићу претходног говорника – па чак ни антифашистичке војске у Другом светском рату нису имале тај префикс „српски“, ни

Народноослободилачка Војска Југославије, нити југословенска војска у отаџбини, него су подразумевале, поштовале како припаднике српског народа, тако и припаднике свих оних народа који су се борили против нациста и који су се борили проти погрома Срба, Јевреја, Рома и свега онога што је подразумевало то зло током Другог светског рата.

Сматрам да је овде реч о једној својеврсној замени теза. Овде се говори о префиксима, овде се говори о језичким и синтаксичким стварима, а не говори се о томе да су припадници полицијских снага односно снага безбедности... У протеклих неколико година је донесен закон, дакле гласали смо за Закон о полицији који обезбеђује каријерно напредовање. Министар Стефановић је са својим тимом направио такав амбијент да полиција сада има нормалну опрему, да може нормално да ради, да може жестоко да се бори против организованог криминала и корупције.

Ми сада говоримо о префиксима, ми говоримо сада о томе како ће се нешто звати, уместо да говоримо о томе како да унапредимо и како сви да помогнемо да припадници полицијских снага добију станове, да повећамо њихов животни стандард, само из једног јединог разлога, из интереса Републике Србије и управо српског народа, који ви помињете тако здушно и у свакој реченици.

Али неће се положај припадника полицијских снага, нити било кога у овој земљи побољшати због тога што ћемо ставити неки префикс у неком законском решењу, него зато што ћемо изградити станове, зато што ћемо изградити путеве, зато што ћемо повећати БДП, зато ћемо бити боље геополитички позиционирани, зато што ћемо зарадити неколико десетина милиона евра, као што смо то урадили у неколико претходних дана пошто се овде одржавао *Final four* и Београд је био својеврсна престоница Европе где се слило хиљаде туриста из свих делова Европе. То је патриотизам и то је оно што ова Влада Републике Србије и председник Републике Србије, господин Вучић, дефинишу као главни и основни интерес – модернизација, бољи живот, бољи стандард. То је патриотизам, а не префикс и не празне речи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге и поштовани грађани, Србија је пропала као држава зато што су је водили политичари који су размишљали као уважени колега Владимир Маринковић.

Дакле, увек када су могли, одрекли су се српског националног интереса, српског националног идентитета и овог префикса „српски“. Увек када су могли, када су били притиснути и када су били спремни да жртвују све што је српско зарад некаквих утопистичких пројеката идеологија.

Прво су се Срби одрекли свега што је српско да би ушли у југословенско, не знам какво братство и јединство. Па су се онда одрекли

свега што је српско да би ушли у комунистичко братство и јединство. А данас се од нас тражи да се одричемо свега што је српско да бисмо ушли у европско братство и јединство, или евроунијатско братство и јединство, како га ми називамо.

Дакле, та идеја да није битно то „српски“, верујте, то је трагична политичка идеја. То је политичка идеја која нас је много коштала у последњих 100 година. Увек када смо рекли историјски није битно то – српски, завршили смо у јамама, завршили смо у краху разних утопија, од југословенске до комунистичке, које су се једино обиле о главу српског народа.

Колега Маринковић, наравно, цитирао је Хрвате потпуно са правом, али је заборавио САД и геноцид који су, рецимо, учинили Американци над тамошњим доморадачким становништвом па није навео тај пример како се у Америци држи до тог америчког и националног, како тамо мора у кадру сваког филма да буде америчка застава, како деца у школи морају да певају химне и подижу заставе. Па није навео тај пример као пример патриотизма. Шта, Американцима није стало до економије и бољег живота и до изградње станова? Па што држе до патриотизма? Зато што је то битно, зато што се у називима свуда стави – амерички. А ми не можемо „српски“ да ставимо? У наслов закона? А због чега? Зато што се неко стиди, зато што се неко плаши да се неком не замери, зато што је, не знам, навикао кроз југословенство, кроз комунизам и слугеранство ЕУ да све што је српско треба да иде у други план, а непрестано да се верује у некакве нове утопије и нове идеологије.

Дошло је време да неко у Народној скупштини Републике Србије наступи другачије и да каже – доста нам је југословенства, комунизма, евроинтеграција и свих утопија које су нас скупо коштале.

Значи, српски национални интерес, српски национални идентитет, то је тема, а не *Final four* Евролиге. То није патриотизам. То је можда туризам у најбољем случају. Патриотизам је нешто друго. Патриотизам је када се не стидиш себе и свога, када браниш свуда и на сваком месту своје српске, националне и државне интересе.

Ми их бранимо и у наслову закона. Дакле, снаге безбедности у држави Србији су српске снаге безбедности. Ако ви не желите то да ставите, ево нека грађани Србије процене због чега. Је л' то неки превелики захтев са наше стране? Је л' то нешто што је неконструктивно? Шта је проблематично у томе? Зашто ви као власт не прихватате овај амандман? Шта смета да се на снаге безбедности дода реч „српске“, српске снаге безбедности? Не може „српске“? Објасните народу што не може.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, на нечему морам да вам честитам – три реплике сте изазвали.

Прво на спомињање имена – колега Маринковић па министар Небојша Стефановић, па због спомињања СНС – Александар Марковић.

Ђорђе Комленски, и ви право на реплику?

(Ђорђе Комленски: По амандману.)

Идемо редом.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ово је једна занимљива расправа која ваљда треба грађанима да покаже како се ми одричемо неког свог идентитета, припадности народу и ја то схватам са позиције коју господин Обрадовић заступа. То је лукративно за његову политичку опцију. Он мора да се бори за одређене политичке поене и за неку политичку позицију у нашем друштву.

Али оно што јесте чињеница и што јесте тачно – ви у САД имате војску Сједињених Америчких Држава, америчку и ону у Бразилу. То је континент. Један је део Јужне Америке, један Северне. Онда би морало да буде – северноамеричка да би било прецизно. Али то је онда и канадска војска. Дакле, као што у свакој земљи пише Војска Сједињених Америчких Држава, тако и код нас – Војска Србије. То је Устав предвидео. Док се не промени Устав и не пише српска војска, ми смо дужни да поштујемо највиши правни акт наше земље. Просто је тако. Дакле, била је некад Војска Краљевине Србије, није била српска краљевска војска или краљевска српска војска. То је државни елемент, припада држави а држава се зове Србија. Да се зове „српска“, онда би то могло језички тако да буде сложено.

Ми имамо Републику Србију као нашу земљу и Устав је дефинисао Војску Републике Србије. То нема везе са поносом, са припадношћу. Неће речи учинити некога поноснијим. Ми показујемо да ли смо поносни и да ли поштујемо своје традиције на друге начине, да ли се бринемо о људима из сектора безбедности, да ли поштујемо наше обележавање дана када смо као српски народ остварили неке историјски значајне победе за нашу земљу када смо градили свој идентитет, да ли смо поносни на све оне људе у нашој историји који су градили нашу државу као Србију, као државу у којој је српски народ већински и то нико не спори. Не постоји нико ко има могућност да то уопште на било који начин другачије тумачи.

Немам ништа против да се овај закон зове – изградња станова за припаднике снага безбедности Републике Србије. Апсолутно се слажем и спреман сам да прихватим тај амандман ако постоји. Дакле, никакав проблем са тим немам. Јер у сваком члану се каже – ово је општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије, Војска Србије, снаге безбедности Србије, Република Србија итд. Значи, свуда се помиње да се односи на нашу земљу, да је наша земља инвеститор за њене безбедносне снаге. Дакле, потпуно је јасно.

Ми морамо да градимо нешто што је утемељено на Уставу, на закону, на праву. Наравно да треба да обележавамо и све оне важне историјске националне датуме, као што то раде и други народи, који су важни за Србе

који живе у нашој земљи и да будемо поносни на то шта су Срби као народ учинили, изградили од доласка на Балканско полуострво, градећи у тешким условима и тешким временима, заједно са другима, једну заједничку будућност. Ми имамо своју земљу која је независна, која је самостална, која се зове Република Србија и мислим да је то свима јасно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На спомињање имена, право на реплику, народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Ја сам поносан што Србија после готово 12 година, можда и више, не води политику ни немачку, ни руску, ни америчку, нити реферише, нити шаље дневни ред Владе или било које друге институције страним амбасадорима, нити их пита за оно што дефинише њен политички, друштвени и економски развој. Значи, Србија води српску политику и то мислим да је један од највећих успеха и Владе Републике Србије и председника Републике.

Претходни говорник, мој уважени колега Обрадовић, рекао је и помињао утопију и оно што дефинише и ради ова Влада и већина у Парламенту и ја бих се сложио са њим само у једном – да ми јесмо два различита света, потпуно два различита концепта Републике Србије.

Овај концепт и политика коју води председник Вучић јасно говори о томе где Србија треба да иде, каква њена визија треба да буде и какви треба да буду циљеви. И ту политику подржава више од 60% грађана Републике Србије. Ја припадам том свету који подразумева Србију која има добре односе и са земљама ЕУ и са Народном Републиком Кином и са Руском Федерацијом и са Јужном Кореју и са земљама Блиског истока и због тога Србија има и имаће ове године, прошле године је имала преко две милијарде евра страних инвестиција, ове године се процењује на три милијарде. Значи, суштински циљ наше политике су грађани Републике Србије и њихов бољи живот.

Ону политику коју пропагира претходни говорник, од ње, видели смо какве користи могу грађани да имају и какве користи Република Србија – никакве, само изолацију и ништа друго.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Коначно сте ми дали реч, господине председавајући, и хвала вам на томе. Врло сте великодушни.

Нико се од нас не стиди што је Србин. Немамо апсолутно ниједан разлог да се стидимо тога што смо Срби, нити префикса – српски. Али се и те како стидимо неких поступака претходног говорника. Стидимо се тога када заговара љотићевску идеологију, или се бар огромна већина стиди тога.

Стидимо се, и то је, верујем, колективни осећај стида, када напада жене, а углавном напада жене. Стидимо се и када доводи разноразне своје политичке партнере овде у Скупштину, Пернара на пример, кога је довео баш овде у Дом Народне скупштине, а онда је одатле отишао на поклоњење у Блајбург, затим оне бугарске политичке представнике који се залажу за присаједињење неких српских општина и градова Бугарској. Ето тога се стидимо. Дакле, немамо ни једног јединог разлога да се стидимо тога што смо Срби, нити префикса „српско“.

Желим и да апелујем да за почетак претходни говорник научи да акцентује речи у српском језику. Знате, у српском народу је већ постала шала његова чувена изрека – где бежите, што бежите итд.

Остало је још једно питање, а то је разлика између туризма и патриотизма. Ево, на пример, манастир Хиландар. Претходни говорник би на том примеру могао да научи ту разлику, јер у манастир Хиландар он може да оде само као туриста. То је једино својство након свега што је урадио, у коме може да се појави у Манастиру Хиландар. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Да се ви не стидите тог префикса „српски“, ви бисте га ставили у овај наслов закона и назвали бисте снаге безбедности у Србији српске безбедности, али из неког разлога то не може да прође.

Министар се лепо упецао на ту дилему коју смо му ми поставили у овом амандманском дуалитету, као што реч „бежите“ у стандардном српском књижевном језику може да се изговара на два начина, али ви ћете ваљда научити професора књижевности и српског језика како се шта изговара, пошто ви боље знате од мене, али то само говори колико сте неозбиљни.

Дакле, ми смо понудили господину министру две варијанте како да се допуни овај наслов. Једна је да се каже – припадници снага безбедности Републике Србије и да се тако избегне реч „српски“ и друга варијанта, а то је овај мој амандман, да се каже – припадника српских снага безбедности.

Видите како се лепо министар упецао и определио за ову комотнију и лакшу варијанту? Одмах прихвата амандман – снаге безбедности Републике Србије, само да не буду српске снаге безбедности, јер ко зна, можда ће га звати неки амбасадор, можда ће му Латинка Перовић написати колумну у неком дневном листу, можда ће Соња Лихт избегавати да се убудуће дружи са СНС, можда неће добити награду неку за најевропљане, можда ће се из било ког другог разлога увредити неко од ведета југословенског комунистичког наслеђа, којег су пуне наше политичке организације.

Дакле, господине министре, ја не видим разлог, ако се ви не стидите, да српске снаге безбедности назовете српске снаге безбедности, а не снаге безбедности Републике Србије.

Значи и даље је ово српски проблем и сада грађани гледају ово и тачно виде како напредњаци врдају. Они су као патриоте, али ако се каже српске снаге безбедности као малопре, наљутиће се неко од наших западних партнера. Па нека се наљуте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Баш сам познат по томе што се плашим шта ће који амбасадор да ми каже. Баш ме брига, бре, шта ће који амбасадор било које земље да ми каже. Баш ме брига.

Ја служим својој земљи. Могу код мене да дођу да виде како напредује наша сарадња са МУП-ом и то је то. Ништа друго не смеју ни да кажу, јер знају шта бих им ја рекао на то и то је нешто што је политички став ове земље. Ми смо Република Србија и овде има да се поштује оно што каже Република Србија.

Оно што јесте важно у овом случају конкретно, ја више нећу учествовати, наравно, у одговору на ово, јесте оно што пише у Уставу наше земље. У Уставу наше земље пише – Војска Србије и ми смо дужни да поштујемо Устав наше земље, те не можемо написати нешто друго што не стоји у Уставу земље.

Можемо ми овде да полемишемо ко је поноснији, ко није, чији су преци учествовали у којим одбрамбеним ратовима, шта су донели из тих ратова од части и поштења, али оно што је важно јесте да ми поштујемо Устав и закон наше земље и ми то радимо. Колегиница Јањушевић је поднела амандман у коме каже – припаднике снага безбедности Републике Србије. Пошто тај амандман већ постоји, ја ћу прихватити тај амандман и тиме ћемо решити и ову дилему, поштујући не то да ли се нечега стидимо или не стидимо, да ли је лако или није, поштујући Устав.

Наша дужност овде, и Народне скупштине и Владе, јесте да се понашамо у складу са Уставом Републике Србије. Као што сам сигуран да се Краљевина Србије није стидела своје српске Војске, па је није назвала српска Војска, него је назвала Војска Краљевине Србије, исто тако се Република Србије не стиди, већ је поносна и на своју Војску и Полицију и назвала их је Војска Србије и Полиција Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Наравно да овај амандман не треба прихватити из једног простог разлога – очигледно је да, колико год се из ове посланичке групе сви осим њеног председника трудили да побегну од љотићевске фашистичке идеологије, она нескривено извире из господина који је поднео овај амандман.

Наиме, вероватно је њему у подсвести толико оптерећење та реч „српска“ јер се једина Љотићева формација звала Српска државна стража. А шта су Срби и шта је Србија имала од тога што је ту постојао префикс „српска“? Ништа. Сарађивали су са окупатором. Један од њихових највећих експонената Марисав Петровић био је један од највећих слуга окупатора који је у Крагујевцу водио децу на стрељање.

И није ни чудо што... И у праву је за толико господин који је поднео овај амандман кад каже да је овде огромно комунистичко наслеђе. Комунисти нису радили овакве ствари, иза комуниста су остала добре ствари. Иза Љотића који је ширио фашизам и мржњу према свима, а највише према сопственом народу, ништа није могло добро да остане.

(Бошко Обрадовић: Право на реплику.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате, колега Обрадовићу; не знам по ком основу.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Костићу, изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Тешко је мерити и не постоји ниједан инструментни уређај који може да измери нечији патриотизам, тако да сматрам да је апсолутно ова идеолошка расправа бесмислена и да нема смисла причати о нечијем патриотизму, али постоје разлози зашто имамо право да поднесемо амандмане, јер сматрамо да после 70 година периода где су се сви српски симболи и атрибути избегавали, имамо право да тражимо ово и да управо сада буде време када ће се све оно што може бити на понос српске војске ставити у наслов закона, а и у друге државне институције.

Не слажем се са говорницима који су говорили пре мене, јер постоје многе државе које у префиксу државних институција имају своје национално обележје и национално значење. Није то само на Истоку, тако је и на Западу, а ми данас имамо овде и сведоци смо шта се у протеклом периоду само у Парламенту Републике Србије дешавало када су људи који воде Војску Републике Србије изражавали своја национална осећања.

Подсетићемо вас на наступ начелника копнене војске. Подсетићу вас на посету 200 припадника српске војске који су 8. маја посетили српске манастире и српску Равну Гору, колико се овде дигло буке у Парламенту, колико су се многи људи узбуркали због тога што се поштују националне

традиције српске војске из Првог светског рата, јер они и даље сматрају да је Војска Републике Србије југословенска војска и имају аргументе што тако мисле. Они нису свесни да је Југославија прошла и да се више никада неће поновити таква творевина, али ви и данас у називу једног спортског друштва имате префикс „југословенски“ клуб.

Тако да то постоји у српском народу и, господине министре, ми апсолутно имамо право да, што ви кажете, делима али и речима кроз ову малу ствар покажемо патриотизам и сматрамо да би ово било, ако ви усвојите овај амандман, корисно за подизање морала припадника српске војске.

Тако да са те стране апсолутно сматрамо да је овај амандман исправан, да је на своме месту и да имамо право да свој политички став изнесемо баш због свега онога, поготово у протеклих 16 година, што се урадило са српском војском.

Значи, српска војска је уништена и понос српског војника је спуштен на најнижи могући ниво и управо овакве ствари могу да поправе првенствено морал и понос тог српског војника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив Предлога закона амандман је поднео народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вукадиновићу, изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Ја ћу говорити и као представник посланичке групе, а истовремено нећу потрошити, наравно, све време, зато што је став мој и мојих колега да у расправи о амандманима у принципу не учествујемо док се не промени начин те расправе.

Први пут смо поднели амандман на нешто што је назив и први члан, зато што се просто смисао интервенције, критике и замерки које смо имали и које имам на овај предлог закона онда манифестује тако што би и сам назив морао да буде промењен, односно морао би да се прошири и да у називу обухвати све државне службенике. Само због тога сам и поднео овај амандман и само због тога сада говорим.

Ја мислим да није добро што колеге из опозиције – али то је наш проблем, је л' тако, није ваш – немају јасан став да ли бојкотују или не бојкотују расправу о амандманима, него их, тако, нема, па ми сад није јасно да ли бојкотују или само не долазе. Дакле, ја седим у принципу, као што знате, када бојкотујем, онда кажем и онда нећу бити, бар не у сали, а

учествовању у раду Одбора и сада ћу бити на Одбору за Косово и Метохију ако још увек није завршен.

Било како било, ја верујем да је чак и овде у сали, а и гледаоцима занимљиво да слушају расправу о стању у безбедносним снагама, да ли је боље стање сада у Војсци Србије или у Полицији, или је било боље раније. То има смисла и председавајући није погрешио што је дозволио мало ширу расправу, јер када причамо о закону о изградњи станова за припаднике снага безбедности, односно пре свега Војске и Полиције, онда је логично да се каже нека реч и о стању у Војсци и Полицији. Тако да, у том смислу, ја не мислим да је то лоше и чак бих поздравио ту праксу председавајућих.

На страну што помињемо безбедност и ове аргументе, нећу ја причати да ли је било боље стање у Војсци и Полицији некад или сада и да ли је безбедност државе била боља раније или сада, али бих скренуо пажњу и приупитао министра Стефановића, пошто је већ говорио како је сада много боље стање у снагама безбедности и безбедност државе је повећана, да ли има неки коментар на вести у медијима, и да ли је била потврђена вест, макар индиректно, а о којима се врло мало говорило у нашој јавности, да је у више наврата крајем марта и у другој половини марта група беспилотних летелица надлетала територију државе Србије, и то више пута, са истока на запад, изнад Београда у ниском лету, више дана, у више наврата, више летелица, а да наше безбедносне снаге нису на то реаговале. Ја нисам приметио да је и наша влада на то реаговала. То су наводно летелице НАТО, типа предатор.

У сваком случају, толико се хвалимо побољшаним стањем безбедности, а на овакво једно кршење безбедности и суверенитета државе Србије се није реаговало, а камоли да је неко зауставио тај лет. Волео бих, кад смо већ причали о томе и хвалили се како је сада боље стање, да прокоментарише и то господин Стефановић.

Оно пак за шта сам се ја спремио и шта сам хтео да кажем, а очекивао сам госпођу министарку Зорану, али видим да сте се и ви једним делом ухватили у ту ступицу, помало збуњени; ако сте ви збуњени као овлашћени предлагач, онда ће поготово бити збуњени гледаоци или они на које се то односи.

Дакле, ми овде, драге колеге, говоримо о 1.578 станова који коштају оквирно 64 милиона евра. То је квота, то је оно на шта се односи овај лекс специјалис, а овде се баратало, госпођа Михајловић стидљиво, а и господин Стефановић је у почетку поменуо цифру од 5.203 стана, желећи ваљда да сугерише како ће бити довољно станова за све, и то је и поновио.

Можда ће станова бити довољно за све. Ми чак не знамо, или бар ја нисам довољно чуо, колико је интересовање у овој првој анкети, колико је припадника снага безбедности изразило уопште жељу, начелну жељу да би учествовало на овом конкурсу, јер без тога не можемо судити колико је онда ово реална или амбициозна процена, да ли стоји 5.203 стана, да ли то

одговара исказаној потреби припадника снага безбедности или су то отприлике расположиве могућности државе у наредном периоду.

У сваком случају, било да је реч о жељама и потребама припадника снага безбедности или о могућностима државе, овај закон који сада ми усвајамо не говори о томе. Ми ћемо морати зато усвојити неки други или неку допуну овог закона. Овај се односи само на ових 1.578 станова. То просто треба да се зна.

Оно што смо такође сазнали од господина Стефановића, зато су ове расправе корисне без обзира на то што понекад буду сморне, али ја сам забринут и нешто сам чуо, али лепо је што је он то поштено рекао, нисам разумео тако госпођу Михајловић, он је рекао, практично, да нема никаквог критеријума по којем ће се ти станови додељивати, то је рекао колегиници из СРС, нема квота по министарствима, што је можда добро, и нема ранг-листе, односно ранг-листа се прави, колико сам ја разумео, ви ме исправите ако грешим, само на основу пријава, односно термина пријаве. Ко се пре пријави, тај ће бити више на тој ранг-листи.

То звучи врло неправедно, осим у случају да сте ви у праву, односно уколико је тачна она формулација: „Градиће се довољно за све“. Ако ће бити стварно додатних станова за све, онда није толико важно. Није свеједно, али није толико пресудно онда ко се пре пријавио. Моја сумња је, зато је то и смисао ове моје интервенције, да тешко да ће тих станова бити довољно за све; тешко, материјално стање државе Србије је такво да тешко да ће обезбедити у року од две или две и по године да сви ти станови, дакле, не ових 1.578 него 5.203, то је ова бројка која фигурира, али фигурира у нашој дискусији, а не фигурира у Предлогу закона, заиста буду изграђени.

Волео бих да ту недоумицу, ако је могуће, прокоментаришете и одговорите, али генерална идеја мог предлога и нашег амандмана јесте, када је већ тако и кад ће бити довољно за све, зашто се онда не прошири да се односи на све државне службенике, јер, као што су рекле колеге, у здравству, просветни радници, школство и други државни службеници и службеници из државне управе, државни чиновници и те како живе тешко, и те како би било добро да могу да аплицирају за ове станове. Тим пре ако су могућности државе такве да може да буде „довољно за све“. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: То јесте у плану у следећој фази. Узели смо прво у обзир оне људе чији је посао можда најтежи, јер они ризикују своје животе свакога дана. Мора се почети од неке категорије. Дакле, одлучили смо се за систем безбедности зато што су животи тих људи заиста на линији и они су они који су давали животе када је Србији било најтеже, они су ти који су гинули и борили се за земљу. Морамо да покажемо

поштовање према тој категорији људи и према томе шта су они урадили и шта раде за нашу земљу свакога дана.

Има их око 20.000 заједно са пензионерима који су до сада, прелиминарно, изразили жељу и наш је план да изградимо довољан број станова, за сваког од њих. Станови се не додељују, они се купују, наравно по субвенционисаним ценама и неће бити скупљи од 500 евра по квадратном метру, а могу бити и јефтинији у зависности од средине у којој се граде. Свакако ће у неком граду… У Београду ће вероватно бити најскупљи јер је тржиште такво и цене свега су више.

Циљ је да свако од њих ко искаже потребу, добије стан према својим потребама, од 36 до 92 квадрата, у зависности, наравно, од различитих фактора који у то улазе. Зато што градимо довољно за све, определили смо се управо да не правимо ранг-листе, да тиме не бисмо ушли у једну непотребну ствар, јер онда би могло да се догоди да је неко конкурисао за стан од 92 квадрата а да ранг-листом условимо да не може имати већи стан од 60 квадрата итд.

Рата, иначе, на 60 квадрата, пројектована према комуникацији коју смо до сада имали са банкама, оквирно би била око 115 евра месечно, што је значајно ниже од тога да плаћају станарину, да плаћају изнајмљивање стана, да буду подстанари. Боље ће бити да плаћају, нижа ће им доћи рата тог кредита. Дакле, већ сада су повољнији услови него да остану подстанари.

Будите уверени да ћемо урадити све. Овај закон се не односи ни на 1.500 ни на 5.200. Овај закон се односи на све што стоји у члану 3, у дефиницији појмова, које категорије имају право и све остало. Дакле, апсолутно се односи на све оне који буду конкурисали за испуњење стамбених услова. На крају крајева, ми не доносимо закон са ограниченим роком трајања. Ми доносимо закон да можемо и у наредним годинама да решавамо питање.

Надам се да ћемо успети да то проширимо када се ово заврши и на оне људе из других делова државног система, да можемо да решимо њихова стамбена питања и да тако, наравно, помогнемо њихов стандард. Очекујем да у овој години реализујемо већи број, па да можемо да кажемо колико нам то успешно иде.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Желите по амандману?

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем на овом објашњењу.

Прескочили сте, али вам вероватно није било инспиративно ово питање које се тицало ових налета или прелета неидентификованих летелица над територијом Србије у марту, крајем марта ове године, које су шпартале изнад Београда и других градова Србије. Било како било, да се вратимо на ово што је основна тема, мада је, кажем, ово атрактивније можда.

Ви сте вероватно у праву да се то начелно односи на све, начелно, али конкретно, средства и ова прва фаза се односи на 1.578 станова или случајева. Опредељена средства су 64 милиона евра.

Сада сте рекли да имамо 20.000 оних који су изразили жељу. Нисам видео тај податак. Мислим да је то страховито велики број и да реално говорећи, све и да су нам перформансе и резултати много бољи него што јесу, економски, већ здрав разум нам налаже да се неће моћи испунити у догледно време, не за мандата ове владе, него и наредне владе. Вероватно се неће моћи испунити апликације, односно жеље и захтеви чак и ових припадника безбедносних снага, а камоли свих државних службеника укључујући образовање, здравство, школство.

Дакле, у том смислу мислим да је преамбициозан и на неки начин, чак и без обзира на могућу добру вољу, он је дискриминативан. Дакле, мислим да ће ово на крају бити дискриминативно јер ви кажете – нема ранг-листе, нема квота, нема критеријума, па онда ће на крају крајева бити ко се први пријави, а онда ће комисија, бар нека комисија коју као видимо у саставу, одређивати ко има право приоритета. Ја мислим, и завршавам тиме, нећу, као што рекох, да трошим превише овде време ни своје ни ваше, ја мислим да ћете на тај начин, хтели – не хтели, увести злу крв међу оне који су аплицирали, и међу припаднике војске и полиције који имају намеру да конкуришу за те станове по повлашћеним ценама. Увешћете злу крв међу њих. Нећете моћи задовољити аспирације свих и насупрот неких колега који су сматрали да се ту прави нека преторијанска гарда, малтене да се ту сада праве неки пожељнији или мање пожељни, а припадници су ових безбедносних снага, мислим да ће се увести раздор међу њима, а онда и раздор између свих њих на једној страни и свих других државних службеника на другој.

Што се тиче погибије и страдања, нажалост, током НАТО бомбардовања страдали су и просветни радници, и службеници, и деца, и пензионери. Хоћу да кажем, страдале су све категорије становништва а не само припадници војске и полиције. Чак и по том основу нема разлога да издвајамо и позитивно дискриминишемо припаднике безбедносних снага у односу на све друге државне службенике који би могли да имају право да конкуришу по овој основи за јефтиније станове. Дакле, пошто ионако неће бити довољно за све, онда предлажем да се врате критеријуми, уведу ранг-листе и управо све ово што сте ви избацили, а видећемо кроз годину или две или три године ко је био у праву. Волео бих да ви будете у праву, али тешко да ће, понављам и завршавам тиме, бити довољно за све. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реплика.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Апсолутно ће бити довољно за све, па онда за том дилемом уопште нема потребе. Дакле, нема потребе да спекулишемо ако буде шта ће да буде. Биће довољно за све. Иницијално градимо за свих у 20.000, ако буде требало и више, колико буде требало. Дакле, ту је прича завршена.

Што се тиче образложења закона, ово што сте ви рекли, тих 5.000 је апроксимација. Дакле, ми смо дали једну процену како ће то да изгледа, али то се у самом закону уопште не доводи у питање. Дакле, образложење закона је само усмерење. Закон дефинише то како ће се он примењивати. Примењује се на све од данас па надаље докле закон важи, а претпостављам да нема разлога да не важи, односно можда ће се некада појавити потреба да се унапреди или усаврши или нешто дода у смислу да ће се проширити бројем корисника, али то је то.

Што се тиче прелета, ми смо имали идентификоване одређене прелете, јер да нисмо идентификовали, не бисмо знали за њих. Дакле, идентификовали смо прелете. Није их никад било изнад Београда. Били су у једном делу на југу Србије. Процењено је, дакле, припадници Војске Србије су одређеним техничким средствима, радарима и ратним ваздухопловством испратили кретање тих летелица, проценили њихов ниво потенцијалног угрожавања безбедности Републике Србије и испратили их из нашег ваздушног простора. Нису их обарали јер нису проценили да постоје, и били су у праву... Није долазило да угрожавања безбедности Републике Србије, што и јесте оперативна процедура каква се примењује и у другим земљама.

У Београду смо имали два или три случаја неовлашћеног управљања дроновима. Та лица су ухапшена и предата тужилаштву на процену да ли ће имати прекршајне или кривичне пријаве и они су даље у процедури, али ту се није радило, оно што сам се ја упознао, дакле није се радило о неком значајном било каквом угрожавању безбедности. Углавном се радило о људима који нису знали да је незаконито да без дозволе управљају дроном или да управљају дроновима у близини објеката као што су Влада, Министарство одбране итд., дакле у близини неких објеката који су од националног значаја. У сваком случају полиција је брзо реаговала, негде заједно са војском, негде без, и та лица су приведена. Дакле, није било угрожавања безбедности у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На наслов изнад члана 1. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 1. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 1. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 1. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Наташа Сп. Јовановић и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не, хвала.)

На члан 1. амандман је поднео посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч?

На члан 1. амандман је поднео посланик мр Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Сматрамо да се овим нашим амандманом могу још јасније дефинисати критеријуми за добијање станова за припаднике снага безбедности јер ми имамо и данас једну лошу праксу у свим министарствима да је огроман број чиновника Владе Републике Србије који су у в.д. статусу.

Постављам питање – да ли ти људи који су у в.д. статусу могу да учествују на овом конкурсу? Да ли ће бити исти услови за њих и за људе који су у редовном статусу запослени у министарствима? Пракса је показала да је изузетно велики утицај странчарења у многим министарствима. Нажалост, и многа кадровска решења која су у протеклих пар година урађена на важним функцијама у сектору безбедности показују да је битнија страначка припадност од стручности.

Знам доста људи који имају изузетно високе чинове у Војсци а да нису могли да конкуришу јер нису били страначки подобни. Такође, и дан-данас имате место заменика начелника Генералштаба Војске Републике Србије које није попуњено, што је изузетно лоше за све људе који се занимају војском, који раде у војсци, да на такво место још није постављен човек, јер је управо тај сукоб између струке и политике и даље присутан у Војсци Републике Србије.

Са те стране апелујемо да се појасне критеријуми за добијање станова, да се реши статус в.д. припадника Војске Републике Србије који су запослени у Војсци Републике Србије, да се попуне места која су неопходна да буду попуњена и да се на тај начин покаже добра воља да се неке ствари реше.

Такође сматрам да има још доста ствари у овом закону које су везане за наш амандман, али ово су неке основне ствари које се морају решити баш за те људе који имају такав статус у војсци. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: У смислу равноправних услова не постоје други осим оних који су предвиђени законом, дакле статус припадника Министарства унутрашњих послова, одбране, односно Војске Србије или БИА ако се ради о запосленом у овом органу, без обзира на којем се положају налази, да ли се налази на положају који се попуњава конкурсом, да ли се налази у в.д. статусу, да ли се ради о припаднику који је тек ступио у радни однос и постао нпр. полицајац, тек дошао из центра за основну полицијску обуку или се ради о пуковнику или генералу који је фактички цео живот у полицији. Потпуно су једнаки.

Дакле, код њих то не утиче да ли је он у в.д. статусу или је изабран на основу конкурса у пун мандат, у пуном капацитету обавља функције; не утиче на овај закон. Апсолутно смо избегли то. Што се тиче примене закона, она је у том смислу једнака. Мислим да то неће утицати на квалитет примене закона. У начелу се слажем да, наравно, увек постоје одређени поступци који трају. Учинили смо да највећи број људи нема никакве везе са политиком бар у МУП-у. Не постоји малтене ниједан старешина који није радио, бар када сам дошао у Министарство, по 10, 15, 20 година у МУП-у, а да је сада на неком руководећем месту. Ти људи су радили у МУП-у, тамо смо их затекли, тамо су радили. Ако су били добри у претходних 15 година свим режимима, немогуће да сада не ваљају само зато што смо ми на власти.

Дакле, просто ти људи су били на тим местима и раније. Нисмо доводили никога да га поставимо на радна места која се неће завршити; да, на она места која припадају Кабинету министара, када не будем више министар или сваки други министар, ти људи више неће радити у МУП-у, они нису стално запослени у МУП-у. Они који јесу стално запослени, имају једнака права да конкуришу као и сви други.

ПРЕДСЕДНИК: Заваљујем.

На члан 1. амандман је поднео посланик Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, већ смо у начелној расправи, СРС је рекла да заиста постоји потреба за изградњом јефтиних станова за припаднике служби безбедности, али наше мишљење је да се овим законом то питање не решава, будући да смо имали анкетираних више од 30.000 људи који би по овом принципу остварили

право на такав стан и да је жељу исказало нешто више од 18.000, дакле 50%, а овде се прави 1.500 станова или нешто више од 1.000.

Дакле, проблем се не решава, а овим темпом ће требати неких 30 година да сви ти припадници који су исказали жељу остваре могућност коју им овај закон пружа. Дакле, тек њих мање од 10% ће имати на то право и могућност.

Дакле, ово тек може да буде само почетак и изражавамо сумњу да ће се овај проблем до краја решити, будући да смо имали пре неколико година исто такво обећање од стране Владе, да ћемо имати станове за 380 евра по квадрату, станове за младе брачне парове итд. То је остало слово на папиру. И где је наставак?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Рекао сам у претходном обраћању тако да ћу сада само поновити оно што је поента. Мислим да, пошто је такво стање позитивно и светло као што су то представили министар и госпођа Михајловић, онда нема разлога да то ограничавамо само на припаднике снага безбедности. Ја мислим да није, али то је сада друга ствар. Зашто се онда не би отворио тај простор и та могућност за све државне службенике, јер то је смисао тог мог амандмана.

С друге стране мислим да се, као што сам и рекао, уноси дискриминација, очигледно одвајање ако је њих двадесетак хиљада изразило жељу, а истовремено ће моћи свега 1.700 или 1.600 и нешто сада у првој фази да задовољи ту своју амбицију да добију станове, односно купи станове по повлашћеној цени. Онда, шта је то ако не потенцијално увлачење зле крви међу припаднике управо тих осетљивих ресора? На страну то што се они опет повлашћују у односу на све друге државне службенике. Мислим да је то лоше. Колико је лоше видећемо ускоро, али као што сам рекао, ја више нећу говорити по овом питању током ове расправе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Мени није проблем да поновим колико год је пута потребно. Дакле, не ради се, због грађана Србије и људи који су конкурисали, ни о 100, ни о 500, ни о 1.000, ни о хиљаду и нешто, ни о 1.500, ни о 1.700, ради се о оноликом броју станова колико припадници безбедносних снага буду тражили. Ако буду тражили 130.000, градићемо 130.000. Тренутно постоји захтев за 20.000. Толико је отприлике

апроксимација, дакле ми имамо нешто, јер они ће тек када ми донесемо овај закон званично моћи да конкуришу.

Ми смо до сада могли да урадимо анализу на основу процена њихових захтева, где људи нису знали шта ће све ући у закон. Они ће проценити своју могућност. Ми овде радимо, ми причамо о субвенционисаним ценама станова које ће највише бити 500 евра, у неким градовима и значајно ниже. То ће све зависити од процене тржишних услова у тим градовима. Дакле, неће сви бити у Београду. Али 500 евра по квадратном метру у Београду у поређењу са, ево да пронађемо најнижу цену квадрата... Пошто је једна од локација након водоизворишта после Макиша према Обреновцу, на једној врло лепој локацији на Чукарици, понудите неком да за 500 евра по квадрату купи, оберучке ће прихватити. То је значајно, да не кажем најмање троструко боље од тржишних услова. Наравно, односи се на припаднике снага безбедности.

Дакле, ми хоћемо да те људе задовољимо. Градиће се довољно, колико је њима потребно. Нема речи о дискриминацији. Узели смо, пошто ће их бити довољно за све, узели смо од оних који буду први конкурисали да не би сада добили, да прво нагрну генерали и пуковници, па да они добију и да онај обичан полицајац или војник не могу да конкуришу.

Сви људи који су припадници ових служби једнако и равноправно задовољавају своја социјална питања. У тим питањима не можемо да их раздвајамо. Не можемо да кажемо – е, супер ти имаш виши чин, ти ћеш имати предност. Не желимо то. Ти имаш виши чин, имаћеш једнако право као онај са нижим чином. Сваки припадник има једнако право да дође и конкурише, има право да купи стан по бенефицираним ценама. Наравно, мораће да за то учествује. Али, кажем вам, 115 евра је месечна рата. Па он само да буде подстанар у Београду, нема шансе да нађе стан испод тога. Нема теорије да за себе и породицу плати испод 100 евра по квадрату, никакве шансе, да не кажем да је то 250, 300 за месечно изнајмљивање стана. Сто петнаест да буде власник тога? То је перфектна цена. То је заиста перфектна цена и важно нам је да започнемо. Да ли би било боље да смо почели пре десет година? Било би боље. Данас бисмо можда то већ завршили. Нисмо. Друго, најбоље време је сада. Немамо кад, сада морамо да почнемо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Владан Заграђанин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Нађо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Уважени министре, уважени представници Владе и Министарства, предложеним амандманом се тражи само прецизирање како би се у смислу

практичне примене предложеног закона постигла што већа ефикасност, тако да ја не желим посебно да образлажем сам амандман имајући у виду да у самом тексту предлога амандмана стоји шта је оно што би требало да се подведе под формулацију припадника снага безбедности. Мислим да се у сваком случају тај амандман може узети у обзир, односно анализирати, на крају крајева прихватити због тога што има свој смисао.

Оно што би требало овде посебно истаћи као битно, битна је чињеница да се започело са једном активности која до сада нигде није ни била препозната као потреба. Потреба за оне којима је неопходно изаћи у сусрет с обзиром на специфичност њиховог посла, с обзиром на одговорност коју имају за обављање тог посла и с обзиром на ризике у послу који обављају.

Имајући у виду да је овај закон несумњиво закон по правној природи лекс специјалис, не треба га ни у ком случају подводити под неку призму која подразумева анализу да ли се тим законом крши уставно начело забране дискриминације. По нама у Посланичкој групи СПС сигурно је да се то начело не крши, сигурно је да ће ова активност која је започета за сада у неколико градова Србије бити настављена, да ће бити покривене и друге територије Републике Србије, друге општине и градови. Битно је да они који заслужују да добију субвенционисане станове, односно под повољним условима станове, заиста то право и остваре на начин и по правилима која буду установљена након усвајања овог закона.

Дакле, овде се све скептичне димензије размишљања, сви они који су испољили скепсу према овом закону, везују за то да ли ће се закон заиста моћи реализовати. Па ако се не започне са реализацијом, ни у ком случају не можемо знати да ли ће моћи да се реализује или не. Он има и те како утемељење у свим чињеницама које је Влада несумњиво добро анализирала.

Мислимо да заиста овај почетак подразумева почетак решавања питања оних који ће бити приоритетно збринути, а касније и оних који долазе на ред на после њих, наравно из сектора безбедности.

Што се тиче осталих категорија и осталих слојева становништва по структурама, како у погледу посла којим се баве, тако и у погледу државне управе или других сектора где су запослени, наравно да треба посветити пажњу и њима, нарочито младима, и све у границама финансијских могућности, односно реалних могућности државе Републике Србије. Ово је добар почетак и овај почетак у сваком случају треба подржати. Предрасуде, скепсе, сумње за сада немају основ, јер овај закон још није ни почео са реализацијом. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Динић.

Изволите.

ИВАНА ДИНИЋ: Поштована председавајућа, уважени министре са сарадницима, колеге народни посланици и посланице, уважени грађани и грађанке Републике Србије, овим амандманом на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности предложила сам да се утврди општи интерес за изградњу јефтиних станова за припаднике служби безбедности.

Лично подржавам модел јефтине изградње станова за безбедносне структуре јер је врло природно и друштвено одговорно да за оне људе који обезбеђују и омогућавају безбедност и стабилност свих грађана и грађанки Републике Србије и држава обезбеди како личну тако и стамбену сигурност. Уз велику претпоставку да ће у изградњи превасходно учествовати грађевинска предузећа и домаћа грађевинска индустрија, сматрам да је ово добар пројекат који ће омогућити оздрављење заправо нашег домаћег тржишта по питању грађевинске индустрије.

Сви смо свесни тога да је и у бившој СФРЈ грађевинска индустрија доста градила, не само унутар Републике већ и широм света. Ово је један добар почетак да се грађевинска индустрија врати у те токове по питању квалитативног, квантитативног напретка, а такође и по питању ширења и јачања наше индустрије на територији Републике Србије.

Такође бих, као припадница млађе генерације, желела да искористим прилику и да сугеришем да је ово како добар почетак за изградњу јефтинијих станова за безбедносне структуре, тако можда и добар тренутак за формирање једног програма за изградњу јефтинијих станова за млађе генерације, дакле, за наше младе стручњаке, а такође и младе брачне парове, јер велики значај за Републику Србију јесте и повећање наталитета, а то значи задржавање младих људи у Републици Србији, останак овде и стабилност која би им омогућила формирање породице и проширење породице.

Због тога сматрам да ово треба узети у обзир као једну озбиљну идеју и подржавам овакав почетак, а такође и моја посланичка група СПС.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Звонимир Стевић.

Да ли желите реч?

Изволите.

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ: Поштована председавајућа, уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, у члану 1. амандмана који сам поднео предложио сам да се у овом законском, односно системском решењу нађе да право на решавање стамбених питања имају и породице страдалих припадника снага безбедности, као и киднапованих и несталих припадника војске и полиције.

Право на стан имају породице оних који су бранећи своју државу Србију изгубили часно своје животе. Наиме, познато је да су само у НАТО

агресији животе изгубила 1.002 војника и полицајца. Наравно, и оне породице које су изгубиле своје најмилије док су обављали свакодневне редовне и одговорне задатке и обавезе бранећи своју земљу, односно њен уставни поредак.

Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, њихов значај за безбедност читаве државе, а исто тако да највећи број њих деценијама нису успели да трајно реше стамбено питање, добро је да је владајућа коалиција одлучила и предложила закон који овај проблем решава на системски начин. Наиме, неопходност за доношење посебног закона огледа се у томе да се реализацијом овог законског пројекта истовремено започиње изградња станова на више различитих локација, у више градова и општина, што такође захтева системско решење свих питања и превазилажење евентуалних проблема који се могу појавити у току саме реализације.

Желим да истакнем да су се током начелне расправе чули предлози да се овим законом обухвате и запослени у здравству и просвети у локалној самоуправи, као и запослени у другим, односно свим областима друштвеног живота. Убеђен сам да ће овај пројекат бити успешно реализован, јер ова коалиција то ради системски, прагматично, рационално и корак по корак. Економским јачањем и економским развојем наше земље створиће се услови за изградњу станова и у другим областима, односно за запослене у јавним установама и институцијама у свим категоријама друштва, а посебно за младе брачне парове. Напомињем да је значај решавања стамбених потреба припадника снага безбедности велики и зато овај закон има за циљ успешну и ефикасну реализацију самог пројекта. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Весна Ивковић.

Изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге посланици, овим амандманом се врши допуна одредбе члана 1. Предлога закона тако што се уноси право на обезбеђивање станова по овом закону и за резервне војне старешине које нису решиле своје стамбено питање, а сврставају се у ред удружења од посебног значаја за безбедност земље.

Подсећања ради, када смо расправљали о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о одбрани, скренула сам пажњу у својој расправи на статус и финансирање ових удружења, а сада желим да скренем пажњу на решавање стамбеног питања њених чланова који исто нису решили, ако не у првој, онда у некој следећој фази градње.

Удружење резервних војних старешина своја деловања тежишно заснива на областима од значаја за одбрану и значајно доприноси јачању система одбране. Стогодишња традиција ове организације обавезује нас да

подржимо њен опстанак, регулишемо њен статус, финансирање, као и решавање стамбених питања њених чланова. Потенцијал ове организације представља позитивне друштвене вредности, пре свега патриотизам, као и знање и искуство њених чланова у пословима одбране земље.

Савез резервних војних старешина, поред осталих циљева, негује и слободарску традицију српског народа и сећање на значајне догађаје из историје његове борбе за слободу и независност. Једна похвала је што се овај закон доноси са неограниченим роком трајања.

На крају, надам се да ћемо у блиској будућности донети и закон који ће омогућити младим брачним паровима који су стручњаци у свом послу, као и здравственим и просветним радницима, да реше своје стамбено питање под исто тако повољним условима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народна посланица Мирјана Драгаш.

Изволите.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Поштована председнице, поднела сам амандман на члан 1. овог закона у жељи да га мало боље и више прецизирамо у циљу побољшања услова и истицања општег интереса и значаја овог закона. У сваком случају желим да истакнем да овај закон подржавам и да ће овакав приступ подржати и читава ПГ СПС.

Овим законом показује се један значајан помак у циљу регулисања положаја запослених лица у свим системима и деловима одбране земље, било да се ради о припадницима војске, полиције или службе БИА. Оно што је важно, показује да радикалан однос ове власти и ове Владе према свим припадницима ових јединица, насупрот власти која је у периоду од 2000. до 2012. године у свим сегментима занемаривала положај запослених у овом делу, као и њихову укупну материјалну обезбеђеност. Сматрам да је припадност овој служби у ствари од посебног значаја и да у том смислу и држава треба да се односи према њима на адекватан и одговоран начин, јер је самим уласком у ову службу сваки појединац и сваки човек у ствари унапред спреман да положи оно што је највредније на олтар отаџбине.

Познато је, такође, да је сектор одбране и безбедности од изузетног значаја за јачање сваке државе, њен међународни положај и углед у свету и такав однос према људима који у овој служби раде у сваком случају тражи један приступ као што омогућава овај закон. Какав је однос био, нпр. власти према припадницима војске, полиције у претходном периоду, између осталог може да илуструје један пример да је и мени као председнику Управног одбора Тржишта рада Србије претходна власт у периоду од 2000. до 2007. године судила за злоупотребу службеног положаја јер је Управни одбор Тржишта рада Србије у то време донео одлуку да се припадницима, односно члановима породица погинулих припадника војске и полиције на Косову, који су погинули у одбрамбеним ратовима, обезбеди један посебан фонд који

би био помоћ породицама погинулих. То је у сваком случају један сраман пример односа према овим породицама и према људима који су радили овај одговоран и изнад свега тежак посао.

Доношењем овог закона обезбеђује се један потпуно нови приступ који је апсолутно за похвалу, али истовремено сматрам да ће нека питања која овај закон није регулисао моћи да се регулишу подзаконским актима. Нека од тих питања постављена су у досадашњем делу расправе, а то су сигурно она како ће се у целини фонд обезбедити, колики ће тај фонд бити, како ће бити учешће појединаца, какви ће све бити критеријуми за учешће на овом конкурсу, какав ће бити, најзад, избор кандидата, какве су њихове обавезе према војсци и полицији након коришћења тог права јер је оно, свакако, специфично и посебно.

Исто тако, постављам питање – да ли постоји план колико ће дуго трајати бенефит по овом закону? Најзад, нешто од тога је свакако већ у досадашњој дискусији речено, али је важно напоменути да треба у виду имати и положај избеглих и расељених лица припадника војске и полиције из других република којима ово питање досада није решено, као и положај породица погинулих и рањених у борбама за заштиту права и живота српског народа у целини. Важно је искористити све пасивне и запуштене а очуване објекте и зграде Војске, има их много, и сав капитал ставити у функцију у циљу позитивног решавања овог питања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Данијела Стојадиновић.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Захваљујем се, председавајућа.

Поштовани министре, сарадници Министарства, поднела сам амандман на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, на члан 1. став 1. где се после речи – овим законом додају речи – утврђују се општи интереси. Колико сам приметила, сличан амандман колегинице из друге посланичке групе је усвојен.

Амандманом се допуњује одредба члана 1. став 1. Предлога закона, тако што се поред услова за реализацију програма градње јефтиних станова утврђује општи интерес за реализацију овог пројекта, дакле, ангажовање домаћих грађевинских предузећа, што је јако позитивно, јачање грађевинарства уопште и производње грађевинског материјала, јачање свеобухватне привреде у целини.

Доношење оваквог посебног закона има оправданост за реализацију овог пројекта због уједначених услова, јер даје једно системско решење проблема, а има се у виду и убрзана процедура издавања дозвола и свега пропратног од документације. Значи, скоро 1.600 станова у фазној изградњи је једно добро решење које подржавају и посланици Посланичке групе СПС,

с тим што апелујемо да ово решење и овакав начин реализације који је кренуо буде пренет и на друге структуре друштва. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Милисав Петронијевић.

Да ли желите реч?

Снежана Пауновић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем се.

Поштована председавајућа, уважени министре са сарадницима, представници министарстава, амандман који сам поднела на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности конкретно се односи на члан 1. односно став 1. где би после речи МУП, по мом мишљењу, требало додати – припадницима полиције.

Шта је суштина? Амандманом се допуњује одредба члана 1. тако што се прецизира да се градња станова односи и на припаднике полиције, а не само на припаднике МУП-а, јер и ако се можда то подразумева, сматрамо да то треба нагласити, пре свега због припадника полиције који су чувари јавног реда и мира.

Моје колеге су говориле о томе да је јако важно водити рачуна и о породицама свих страдалих припадника и војске и полиције, али ја мислим да треба обратити пажњу и на људе који су сада на школовању за припаднике полиције. То су, заправо, млади људи који тек треба да стварају породице и подрже ову глобалну државну политику о порасту наталитета. Јако је важно да их мотивишемо и на начин што ћемо прецизно у овом закону рећи да се он односи и на њих, јер ако већ наша безбедност зависи од њих, онда би било лепо да им обезбедимо сигурне услове и да имају кров над главом, па да спокојни и једни и други обављамо своје послове и задатке. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Марјана Мараш.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Петар Јојић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Никола Савић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Божидар Делић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Дубравко Бојић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Ружица Николић.

Да ли желите реч? (Да.)

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, на члан 1. став 1. Предлога закона поднела сам амандман који се односи на раније припаднике снага безбедности које су право на пензију остварили у једном од државних органа који су обухваћени овим предлогом.

Када су пензионисани припадници снага безбедности у питању, морам истаћи да су они у односу на активне припаднике, односно оне који су у радном односу, у лошијем положају из више разлога. Активни припадници снага безбедности су кроз анкетирање исказивали заинтересованост за куповину стана и том приликом су им постављана нека од следећих питања, а то је где ради, односно која је испостава, брачно стање, број деце, да ли је стамбено обезбеђен или не, док за квадратуру и за локацију нису постављана никаква питања.

Сви запослени, па чак и они који су стамбено обезбеђени, могли су, како кажете, да искажу интересовање за куповину јефтиног стана. А када су пензионисани припадници снага безбедности у питању, већина која се налази на ранг-листама војностамбеног није ни контактирана, иако се по критеријумима који се примењују за доделу станова на коришћење са могућношћу откупа налазе у врху ранг-листе, што значи да сте имали валидне податке, тренутне адресе и бројеви телефона су вам били доступни. Занима ме на који начин сте обавештавали и анкетирали лица која су пензионисана а која имају нерешено стамбено питање и дуг подстанарски стаж. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

На члан 1. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли желите реч?

Реч има Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Госпођо Гојковић, ја бих желео да користим време овлашћеног представника посланичке групе.

Прво, у овом закону о реализацији пројекта за изградњу станова, делатност припадника снага безбедности се разликује од свих делатности, будући да ти људи много раније него што је то радни век одлазе у пензију. Не помиње се овде у члану 6. где се прича о структури, тј. у члану 7, прича се о структури, о становима у стамбеним зградама за колективно становање, пројектују се и граде са следећом површином и структуром, па то је онда од 32 до 92 квадратна метра. Не помињу се пензионисани припадници већ искључиво тренутни.

Овде постоји још један проблем. Будући да имамо јединствену расправу о свим овим тачкама дневног реда, нисмо у ситуацији, ниједна посланичка група, да на квалитетан начин и поднесемо амандмане и да дискутујемо и да после то све образложимо, будући да је овде обједињена расправа за 20 предлога закона који су разнородни. Тако имамо и ситуацију

не само око изградње станова, већ и о пловним путевима, међудржавним споразумима, безбедности у друмском саобраћају итд.

Република Србија, која је од 2000. године на овом путу ка ЕУ, дакле већ 18 година испуњава одређене услове, потписује споразуме о стабилизацији, отвара поглавља итд. како би једног дана, који по нашем мишљењу и по мишљењу већине грађана Републике Србије неће никад ни доћи, постала члан ЕУ и због тога и доноси законе. То видимо у овим образложењима закона где се ови закони образлажу тако да су они у складу са европским директивама, са прописима Европске уније и са отварањем поглавља.

Ми треба да имамо законе и предлоге закона да доносимо у складу са нашим правним системом, а не како бисмо се некоме допали и како бисмо само донели зато што је то услов ЕУ. Тако смо имали ситуацију о Закону о пловним путевима, имали смо тај закон на дневном реду 2016. године када смо дискутовали о томе и поднели велики број амандмана који су после одбачени, а данас имамо ситуацију да је пред нама предлог закона који инкорпорира на одређени начин те наше амандмане из претходне расправе, само у другачијем контексту. Дакле, тек сада када се исказала потреба донели смо оно што је било неопходно, а не оно што је у складу са неким директивама.

С друге стране, Република Србија је пуноправни члан Савета Европе. То је једна међународна организација која се бави заштитом људских права, владавином права правне државе, поштовањем европске декларације о људским правима итд. Њихово тело за истраживање корупције ГРЕКО је пре месец или два дана донело неке закључке и препоруке о парламентарном животу у Републици Србији, где се говорило о томе како ми треба да имамо хитан поступак за доношење закона као изузетак, а не као правило и не јединствену расправу по свим овим питањима. Дакле, мени је мало чудно да ми извршавамо директиве ЕУ када је реч о овим законима и законским предлозима и да све то ставимо у јединствену расправу, оволико разноразних закона, да не можемо нешто што је основ демократије и парламентаризма, а ту смо већ учлањени, да испоштујемо.

С друге стране, будући да имамо јединствену расправу, морам да кажем нешто и о проблему који је био претходне недеље веома присутан у јавности, а то је ова појава тј. измена прописа како би се возила која су старија од 15 година у саобраћају упућивала два пута на технички преглед. Министар је рекао, чини ми се у четвртак, како се тај намет неће увести итд. Мене сада занима, ако је оправдање за тако нешто била боља безбедност на путевима и у саобраћају, зашто смо онда тако брзо одустали од тога. Зато што је био превелики одзив јавности за такве намете будући да су аутомобили у Србији у просеку чак и много старији од 15 година. Ако је већ у питању била безбедност и ако је безбедност на првом месту, онда би

требало да држава Србија субвенционише тај одлазак на технички преглед, а не да се отима од некога 30 евра, коме, свакако, ако вози ауто старији од 15 година, много више значи тих 30 евра него некоме ко вози нови аутомобил.

Исто тако, имали смо ситуацију око протеста таксиста и ми имамо ситуацију да се бавимо неким проблемом само када се неки град блокира, када је неки велики штрајк или када је неки одзив јавности, као што је у ова два случаја. Дакле, морали су таксисти да блокирају Славију да бисмо ми преговарали са њима, тј. Влада Републике Србије а не Скупштина, и дошли до неког решења. Таксисти имају пуно право да протестују. Будући су у пореском систему, плаћају порез, морају да иду на естетски преглед, правила за њих у саобраћају су строжа него што су за обичне возаче, а имамо ситуацију да се појавила на тржишту фирма чија је слична делатност као што је то у такси удружењима, под велом неке друге делатности, ради њихов посао а уопште није у пореском систему нити плаћа порез овде, већ износи паре из Србије.

Ми, уместо сами да смо сагледали тај проблем и да смо то видели пре него што су таксисти изашли на улицу, ми смо чекали да се град блокира, да све буде затворено како бисмо гледали да те проблеме решимо. Онда се чује како има превише таксиста у Београду, како је то скупо и како има много проблема итд. Цену такси превоза одређује Град Београд и оно што је најчудније и што се разликује од сваке друге делатности јесте што не постоји конкуренција такси удружења. Дакле, конкуренција је нормална ствар у свакој привредној делатности, а не постоји и не дозвољава се таксистима да нпр. уведу попусте и сами одређују цену својих вожњи.

Дакле, требало би држава Србија да сагледа и да уочи неки проблем пре него што то изађе толико на видело и онда не бисмо долазили у ситуацију да се неки прописи доносе или укидају само што постоји огроман одзив јавности према томе као што је у овој ситуацији.

Ја се слажем да не треба увести намете људима који имају старија кола од 15 година, али прво да се сагледа да ли постоје неки бенефити а не да се то тако уведе, па тек када се јавност окрене против тога у тој мери, да се ти закони повуку.

Дакле, будући да доносимо законе само зато што смо на путу ЕУ, само зато што отварамо поглавља а не зато што је то наша потреба и тај процес хармонизације је погубан по Србију, то није почело само са овом Владом већ је на снази од 2000. године, морам да кажем да нам ништа ово неће значити и сви ови закони који су у складу са европским прописима ништа нам неће помоћи да уђемо у ЕУ, зато што је питање свих питања КиМ и само и искључиво ако Република Србија призна Косово као независну државу, ако размени амбасадоре, онда ћемо ми остварити неки напредак, а ово све нема никакву сврху и нема никакву поенту.

Зато апелујем на предлагаче да убудуће предлажу законе који су у складу са нашим правним системом и у складу са потребама наше државе и друштва а не да бисмо се било коме допали и да бисмо било које поглавље отворили.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Што се тиче Закона о безбедности саобраћаја, ова одредба је у Закону од 2009. године. Дакле, она се није мењала ни у једној измени и допуни закона од 2009. године, дакле, ова о двоструком односно шестомесечном техничком прегледу за сва возила старија од 15 година. Ми смо реаговали на оно што смо видели када смо доносили правилник о примени овог закона, да смо фактички у могућности, струка је рекла да бисмо могли да... Иако би било боље да имамо чешће контроле тих возила јер, знате, кад неком погине дете, онда се одједном тај не пита да ли је имао 30 евра него пита зашто му је дете погинуло, зашто му кочнице нису добре или што су му конструкцијске осовине возила такве да његов браник убија дете а не прихвата енергију тако да пешак преживи. Е, онда више нико не прича о 30 евра, тад сви причају о животу, зашто нисмо заштитили живот и све остало.

Ми смо се трудили да нађемо баланс. Мислимо да и даље можемо са једним годишњим прегледом. Наравно, сада имамо прописе који гарантују да ће тај технички преглед заиста и бити урађен и да ће се снимити а да не буде фиктиван, да је неко само провукао папире.

Што се тиче таксиста, од 6.500 таксиста, колико их има, њих око 200 је било у штрајку. Остала највећа удружења таксиста су била потпуно сагласна са законом, а ових 200 који су штрајковали су од првог дана имали своје представнике у радној групи коју је Министарство саобраћаја формирало и били су углавном сви ти њихови предлози већ уврштени у нацрт измене и допуне закона. Мени није било у потпуности јасно, ја сам покушао да схватим шта је то што је њих мотивисало да изађу да протестују, зато што је фактички на крају циљ био исти. Ништа се није изменило у закону. Они су одустали од даљег протеста и тиме се све завршило. Тиме је мени показано да суштински разлог протеста није било нешто што је било важно за њих, него можда нека политичка манифестација и јачање неког од удружења у односу на друге.

Ми се трудимо да као одговорна држава, не због Европске уније него због наше земље, доносимо законе, какав је данашњи који је пред нама, којима помажемо нашим грађанима. Ако једнога дана уђемо у Европску унију, то ће бити добро за грађане Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Нећу дозволити реплику, зато што ћемо о томе разговарати када тај закон дође на дневни ред, односно амандмани по том

закону. Ми сад расправљамо амандмане на први закон, те не можемо да водимо расправу о амандманима и закону који ће доћи касније на ред.

На члан 1. првог закона о којем расправљамо, Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, поднео је посланик Александар Шешељ.

Ако желите реч по том амандману, изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Само бих желео да кажем да се слажем да безбедност и људски живот коштају више од 30 евра, али ако је то већ наша потреба, онда би требало да држава то субвенционише и тако помогне безбедност учесника у саобраћају, поготово ако су возила старија од 15 година и ако су небезбеднија него што су нова итд.

Оно што је исто симптоматично јесте да бисмо били једина држава у Европи која уводи два техничка прегледа. Слажем се да треба можда пооштрити критеријуме за технички преглед, али ако нам је безбедност на првом месту, онда треба да уведемо и ту субвенцију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Филип Стојановић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, амандман на члан 1. став 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности који сам поднео у име Српске радикалне странке више није техничке природе него суштинске.

Идеја да се припадницима снага безбедности и пензионисаним лицима бившим припадницима снага безбедности обезбеде станови је добра и заслужује велику пажњу јавности, а и нас посланика.

Међутим, овај закон нема намеру да решава стамбене проблеме лица на која се односи јер процедура која је предвиђена није прецизна и јасна, па се не зна ко ће бити фаворизован да реши своје стамбено питање.

Шта нас у СРС доводи до ове сумње? Доводи нас то, даме и господо, што је таквих случајева у стамбеним питањима много. Чак и ако буде изграђених станова, биће мало. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео посланик Зоран Деспотовић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Даме и господо народни посланици, још један од многих амандмана које је поднела СРС, која покушава да да свој допринос на овај предлог закона који се односи на изградњу станова за припаднике безбедносних служби.

Надам се да ће нам министар дати неке одговоре на питања која ће и мене као народног посланика и потенцијалне добитнике стана разрешити неких дилема – да ли су локације и градови одређени на основу реалних процена и потреба за становима у тим градовима? И у другим градовима и општинама живе и раде људи у систему безбедности. Рецимо, зашто се не граде станови у Ваљеву, Руми, Чачку, Ужицу, где такође живе и раде људи у поменутим службама, а немају решено стамбено питање?

Или је, господине министре, још један покушај убирања политичких поена и чист маркетинг за ове велике градове или да се, којим случајем не деси да се кроз ову изградњу пере новац и намештају тендери, како се то радило за време жутог предузећа?

Када се градило насеље Степа Степановић, један од претходника је о томе и говорио, радови су катастрофално изведени. Квадрат стана се кретао од 1.200 до 1.300 евра. Иза те и такве градње стоји држава. За ту локацију је била нереално висока цена, тако да и они који су добили станове морају да плате високу цену откупа.

Чиме гарантујете да се ово неће десити и у овом случају? Можда људи који добију такве станове неће хтети да их прихвате због локације или лошег квалитета изградње, на шта имају право, без обзира на то што га неком ко је на листи чекања доделите.

На крају, да ли ће сви станови, 1.578 који буду изграђени, бити искључиво кредитирани? Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ево, покушаћу да вам појасним.

Мислим да смо један део већ у расправи покрили, али још једном да кажем. Пре свега, прање новца је искључено. Пре свега, станови се не додељују. Дакле, то сви помињу. Нема доделе станова. Има куповине станова. Куповина станова подразумева уговорну обавезу између будућег власника стана и финансијске институције код које она обезбеђује кредит. Дакле, он изражава своју вољу да купи стан на тој локацији. Он то не мора. Не свиђа ми се локација та и та, нећу да купим. Хвала лепо. Нисам задовољан, не пада ми на памет.

Ми смо већ урадили анкету. Дакле, анкета није обавезујућа на било који начин, али пре доношења закона само то смо и могли да урадимо и око 20.000 припадника сада, што не значи да их неће бити више или мање, то зависи од њих, изјаснило се да жели да купи стан по цени до 500 евра по квадрату у квадратури од 36 до 92 квадрата. Дакле, они који буду купили стан својом вољом, знају да га купују по граничној цени, те ће они који нуде кредитне услове морати да се такмиче у спуштању каматних стопа и у повољнијим условима финансирања тих станова, а држава гради у складу са најбољим ценама које може да постигне, а не више од 500 евра по квадрату,

што је, морате да се сложите, заиста за услове у којима живимо јако добро, поготово у великим градовима.

Зашто неки градови пре других? Ми нисмо поставили ограничења било какве врсте. Људи су могли да се изјасне да ли желе да купе стан по месту становања или по месту рада. Обе опције су им биле могуће и они су се изјаснили. Ми смо узели у првих шест тамо где су, пре свега, најдоступније локације, дакле, где су урбанистички најспремније, јер је потребно припремити одређену документацију, да не чекамо дуже; под два, где нам локална самоуправа најбрже излази у сусрет и под три, тамо где је највећи број заинтересованих, да прво решавамо тамо. Нећемо градити тамо где имамо шест захтева, а тамо где имамо шест хиљада да оставимо за крај. Важније је да почнемо тамо где има више, што не значи да се неће и у Ваљеву градити и да се неће градити и у другим местима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Па, министре, ово што сте малопре говорили разликује се поприлично од онога што је нама овде у петак говорила ваша колегиница, Зорана Михајловић. Ово што сте ви малопре изнели везано за ове станове, ви или желите да обманете Народну скупштину и јавност или су вас обманули у служби, јер оно што ви говорите се не слаже са реалним стањем. Ево, рећи ћу конкретно о чему се ради.

Нама је Зорана Михајловић у петак рекла да ви знате која је та банка, да већ имате, Влада, неки уговор са банком, да Влада и она да зна колика је каматна стопа, рекла је да је много ниска. Ми смо је питали да ли је могла и нижа. Питали смо је зашто та банка, чије име она, додуше, није рекла, зашто не нека друга, да ли је био неки тендер итд.

Дакле, потпуно супротно од онога што сте ви јутрос, када сте Наташи Јовановић одговарали, рекли. Рекли сте да ћете тек разговарати која је то банка, да ћете тек разговарати о каматној стопи, што некако више личи на, ближе је истини од онога што је Зорана Михајловић говорила, али у сваком случају ви из Владе морате да имате ваљда неко јединствено мишљење када се обраћате Народној скупштини.

Малопре сте говорили о томе на који начин сте анкетирали људе који су запослени у службама безбедности. Министре, молим вас да чујете ово што ћу да вам кажем, а ми смо гледали како изгледају ти ваши анкетни листови. Нигде не пише да неко анкетиран може да се изјашњава о локацији. У том вашем анкетном листу пише име и презиме, колико има радног стажа и да ли жели на овај начин да решава стамбено питање. Нити се помиње локација, нити се помиње структура станова.

Дакле, оно што смо тврдили када смо причали у начелној расправи, ви сте сада заправо својим образложењем потврдили. Неће бити ништа од овог посла. Камо среће да буде. Ми не желимо да ово буде закон који ће бити само слово на папиру, али све указује да ће бити само то и, дај Боже, да то буде само први корак. У даљим амандманима ћемо вам говорити шта је ту још требало да се уради.

Молим вас, председавајући, хтела сам госпођу Гојковић да замолим, да морате бити, ви можда хоћете, мало флексибилнији када се обраћају народни посланици, не може председавајући да каже – о том закону ћемо говорити када буде, о томе ћемо говорити када будемо говорили о амандманима на тај закон, јер ћемо говорити само о амандманима на овај закон и то само на три амандмана. Све остало остаје под велом тајни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има др Небојша Стефановић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, нас све обавезује једино закон који донесе ова Народна скупштина, обавезује све нас у примени тог закона и потпуно је јасно да ћемо за избор финансијских институција које буду давале кредите објавити јавни позив. Даћемо прилику финансијским институцијама, банкама у овој земљи да се такмиче.

Ми смо урадили апроксимацију преко државних банака које припадају Републици Србији шта је најбоље што оне могу да понуде да бисмо урадили процену и пројекцију. Ако се појави на тржишту банка која може да гарантује, да спусти, они ће морати да се одрекну и обраде кредита, дакле услуга за обраду кредита, мораће да се такмиче озбиљније са каматном стопом. Ми ћемо тиме имати прилику да ти услови можда буду и повољнији.

У сваком случају, оно што ће свакако бити, биће јавни позив за финансирање и, наравно, сваки индивидуални припадник снаге безбедности склапа уговор. Ради се процена његове финансијске, односно кредитне способности и он ће моћи да конкурише за квадратуру коју испуњава на основу овог закона.

Што се тиче тога, имате потпуну сигурност да ово неће остати слово на папиру. Ми ове године хоћемо да покажемо да смо врло озбиљни и на томе ћемо радити и за то смо радили припрему документације. Већ се на томе ради месецима. Радимо на томе да ове године започне изградња преко пет хиљада станова, да бисмо што пре завршили изградњу за припаднике служби безбедности који изразе намеру да у овоме учествују.

Не мислим да ће бити било шта лоше, мислим да иде добро, без обзира на то што наравно ценим и напоре Народне скупштине да поправи овај закон, што јесте посао наравно. Ми пажљиво слушамо шта кажу народни посланици. Желим да вас уверим да ће, фактички, кроз овај механизам бити

гарантована и транспарентност поступка и то да људи који су корисници кредита добију најбоље услове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Кратку реплику министру.

Ово све што сте рекли у овом првом делу одговора је прихватљиво, и јесте у складу са законом и тако би требало да буде, али оно што нас брине јесте, понављам – Зорана Михајловић је у петак Народној скупштини рекла да је то што ви сада причате да ћете урадити већ урађено, а пошто она сама и Америчкој амбасади доставља неке предлоге уговора итд., ко зна шта вам је урадила, министре Стефановићу, проверите. Можете и као министар ресорни, а као и њен колега да видите о чему се ту заиста ради.

Што се тиче ваше тврдње да ће ово сигурно бити урађено и да неће бити мртво слово на папиру, знате, почетна идеја је из 2014. године када је ваш председник странке обећавао да ће се градити станови за младе брачне парове по 380 евра за квадратни метар, што би, наравно, свако нормалан подржао, али ево за четири године није било ништа од тога, па је онда за ову претходну кампању обећао те исте станове само по 500 евра. Опет нема ништа од тога.

Знате, некако не одајете тај утисак да може да вам се верује. Ово можда може бити трећа срећа, а можда сте овим што сте ви рекли да сте чврсто одлучили да ове године будете озбиљни, другим речима, признали да сте до сада били неозбиљни, па хајде будите озбиљни и заиста урадите ово. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има др небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Дакле, нисам био присутан на седници, али, ево, биле су колеге овде и кажу ми да госпођа Михајловић никада тако није рекла.

(Вјерица Радета: Молим?)

Дакле, ми смо говорили о апроксимацији…

(Вјерица Радета: Молим?)

Кажу ми да није рекла тако. У сваком случају, нема везе. Оно што може да се види у стенографским белешкама, проверићемо, али оно што вам ја кажем, оно што стоји у закону, да се не може урадити било какав јавни позив пре доношења закона. Значи, закон је закон, то нас једино обавезује. Када се заврши доношење закона, када га Скупштина усвоји, ако га усвоји, она ћемо у складу са тим упутити јавни позив финансијским институцијама и на такав начин одлучити ко ће бити најповољнији, односно ко ће дати најбоље услове Народној скупштини.

Све остало је био говор о апроксимацији. Дакле, ми смо урадили процену. Морате просто да урадите процену да ли се то исплати, да ли људи

који уопште желе да се изјасне, јер било је на почетку веома важно да знамо колико тих људи има, шта је темпо, шта је динамика, а они морају да имају неку реалну цену, неки основ, макар показатељ колико ће то бити.

Ми смо у Министарству урадили и разговарали са људима, рецимо у Београду, о локацијама где их интересује, њих питали конкретно, рецимо за локације, прве локације у Овчи и локација после Макиша, дубље у општини Чукарица, питали смо људе за то. Имам тачан број људи који се определио за Овчу, негде око, чини ми се, близу две хиљаде и остали људи који су се определили за Чукарицу. Дали смо им чак оквирне рокове да ће због планске документације ови у Овчи бити бржи, брже ће се завршити, јер, просто, планска документација је тако урађена.

Што се утиска тиче да ли смо озбиљни или не, то кажу грађани Србије. Они нам свима одреде вредност и кажу колико сматрају да смо озбиљни. Неке сматрају озбиљнијим, неке сматрају мање озбиљним и то кажу јасно на изборима. Кажу – ви сте озбиљни, ви сте мање озбиљни, ови су баш мало озбиљни, њих просто не доживљавамо као вредне. То је нешто што је свима мера и на свим изборима до сада од 2014. године грађани веома лепо то процењују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро то колико грађани верују у пропаганди, чињеница, то јесу бројеви, али ви добро знате да су изборни резултати и проценти промењива ствар, али да вам скратим, да се не трудите много око стенограма, очигледно колеге које седе ту са вама осим пијуцкања кафе, нити шта слушају, нити шта гледају овде. Дакле, Зорана Михајловић је рекла: „Зна се која је банка, зна се колика је камата“, врло прецизно.

А вама такође, господине министре, још једанпут да скренем пажњу. Ви кажете да су се грађани опредељивали, односно припадници служби безбедности, за станове у Овчи и не знам где. Тврдим вам да сам својим очима гледала те анкетне листове где их нигде не питате које су локације у понуди, ни која је структура у понуди, и то нас само доводи још више у сумњу да се заправо ради нешто испод жита. Можда заиста постоје неки људи који су добили неке друге анкетне листове. Ја вам кажем за анкетне листове које су добијали припадници безбедности у Србији, а у којима само питају како вам је име и презиме, колико имате година радног стажа и да ли желите да купите стан на кредит уз ове услове које предвиђа овај закон. Ниједно друго питање у том анкетном листу не постоји.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: У анкети која је спроведена у априлу, ја могу да вам кажем за МУП, то можете да питате, то није тајна, на крају

крајева изјаснило се више хиљада људи о томе. Дакле, они су се изјаснили, пре свега они који живе у Београду, везано за две локације, Макишко поље, да га тако назовемо и Овча, пошто смо на Радној групи Владе која се бави израдом станова имали понуде. Ја сам инсистирао да постоје најмање две локације за припаднике МУП-а. Мене је то интересовало, наравно и све остале, зато што су различити делови, људи желе, гравитирају у различитим деловима града, било би неозбиљно да смо им дали само једну локацију, а можда ће бити и више локација. Ове две су биле прве могуће и анкетирали смо у априлу све припаднике за град Београд. Дакле, анкетирали их да ли желе локацију Овча или локацију Макиш и људи су се определи. Оних који су желели да се определе уопште за станоградњу и рекли у Овчи, значи, не могу тачно да се сетим броја, али рецимо, има између 1.800 и 2.000, а у Макишу ови остали из Београда који су се опредељивали, нешто је већи број, на пример 6.000. Не могу тачно да се сетим бројева. Како би људи могли да се определе између Овче и Макиша ако их то нисмо питали?

Дакле, то су две локације на крају крајева, ја то сад кажем јавно, ми смо у директном преносу седнице Народне скупштине. Има толико хиљада људи у пријави за град Београд који би могли да ме демантују сутра ујутру или већ данас. Ми питали оне који су се заинтересовали за то, што не значи да и други који се до сад уопште нису интересовали за станоградњу не могу после доношења овог закона да конкуришу. Могу. Ово су прве две локације које су тренутно доступне у Београду. Да ли ће их бити више? Видећемо временом, али ово је да кажем први корак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић, по Пословнику.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, сада ће да падне терет на вас, али није баш, тренутно ви председавате. Јављам се по члану 27, а заправо се ради о томе да ви морате да се договорите са госпођом Гојковић, као и сви други потпредседници, ево госпођа Радета је овде и нико је није консултовао, да када дође до ове смене министра, значи, пошто Влада каже да је тимски конципирана, он је један нови играч у тиму који је дошао уместо Зоране Михајловић, која треба да буде свакако избачена потпуно, дисквалификована, истерана из Владе Србије због тога што ради за западне интересе, дакле, морате да направите неке консултације и када дође нови овлашћени представник Владе да кажете, као што је то требало да кажете господину Стефановићу, да је Зорана Михајловић читавог дана омаловажавала кроз ароганцију и свој наступ оно што говоре посланици, а ми смо већ сад дошли до расправе у појединостима, а да ми нисмо чули, господине Стефановићу, има ли једне једине домаће фирме, пет, шест фотографија готовог стана, неке структуре замишљене. Знате, сад деца могу на рачунарима да се играју и да направе било какву анимацију било чега.

Нисмо чули ко ће да производи циглу, ни ко да прави прозоре, ни ко ће да ради планску документацију и сад све то поново да питамо вас зато што она вама то није пренела, зато што је несавесна или једноставно могуће да зна какво је мишљење и ваше о њој па намерно неће да вам каже и да она ускоро треба да лети из Владе Србије и намерно вас је довела у ту ситуацију. Шта то мене брига што је она вас довела у ту ситуацију, него Посланичка група СРС губи своје време, своје секунде и минуте да понављамо нешто што она није, као несавесни министар, вама рекла.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да није повређен Пословник. Знате и сами, врло добро сте упознати са чињеницом да Влада може да овласти било ког министра. Сложићемо се и да др Небојша Стефановић има пун капацитет да брани све ове законе и да може релевантно да дебатује у оквиру парламентарне расправе.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам, колегинице Јовановић.

Реч има др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Што се тиче ових огледних станова, колико сам разумео, почетком јуна ће бити у потпуности готови, можда чак и раније, али хајде да кажем да ће почетком јуна бити у потпуности готови огледни станови, што ће фактички пратити динамику доношења закона да би људи који су заинтересовани могли да виде како ће то да изгледа и шта је ту занимљиво поред, наравно, структуре која је од 36 до 92 квадрата и Вендор листу производа, где је око 80% производа домаће. Дакле, то је важно за грађане, односно оне који буду куповали, а наравно и за све нас, да ће моћи да учествују у набавци, да ће, фактички, домаће компаније учествовати у томе.

Што се тиче компанија које ће радити изградњу, оне ће као и финансијске институције бити на јавном тендеру, дакле, током јавне набавке, што је важно због транспарентности поступка, и то је једино што овај закон предвиђа. Дужни смо да поштујемо оно што закон каже.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Стефановићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Што се саме идеје тиче, изградње оваквих станова и помоћи лицима која раде у службама безбедности, она је сасвим на месту. Међутим, никако се не можемо сложити са тим да је цена станова на месту. Значи, сматрамо да цене ових станова могу бити много ниже и по много нижим ценама могу бити изграђени.

Ово што нисте довољно направили, ставили и прецизирали услове за изградњу оваквих станова и зато што сте оставили доста недефинисаних

ствари у смислу критеријума, чак у смислу која банка, у смислу камате, у смислу многих других ствари, ранг-листе итд., сматрамо да сте оставили доста простора за потенцијалну корупцију. Добро знамо да у нашој земљи... Наша земља не цвета никако, у ствари цвета када је у питању корупција, а за све остало, знате и сами, заостајемо у свим осталим стварима.

Према томе, ако се ради један овакав предлог и ако се овакав један закон жели усвојити, није се смео, а држава да стоји иза тога, оставити ниједан проценат могућности корупције, а ви сте овде оставили много могућности да се деси корупција у свим фазама изградње ових станова. Оно што је најбитније и што пада у очи јесте тај акт који доноси министар, који је то акт који доноси министар? Шта тај акт садржи и шта ће то министар сам? Зар није довољно што министар има одређена дискрециона права да троши толики новац на све и свашта а да не полаже рачуне никоме, а нарочито не посланицима, а ни грађанима, да опет дамо, у једној оваквој ситуацији када држава треба озбиљну ствар да уради, и да иза свега тога немамо јасно дефинисане ствари, да о нечему треба да одлучује министар?

Ко је министар да одлучује о овако тешком проблему? Ко је министар да одређује сам неке услове када су у питању службе безбедности и када је у питању… Кроз решење овог питања ми грађани се осећамо много безбедније, јер кад се нешто догоди ми сви гледамо у војску и у полицију, али сви.

Још нешто да вам кажем, да ли сте размишљали да ли је паметно да ви правите овако групне станове таквим људима? Замислите кад се деси, не дај боже, неко бомбардовање или нешто, па шта ћемо онда ми да урадимо? Ми ћемо преко ноћи, за пола сата, за три минута остати без тих људи. Да ли је то у реду?

Много ствари има које би требало мало боље осмислити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Небојша Стефановић, потпредседник Владе, министар унутрашњих послова.

Изволите, министре.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Дакле, да не би било забуне, пре свега, сваки подзаконски акт који се буде доносио у складу са овим законом мора да прати одредбе закона и може се доносити само у складу са овим законом.

Шта ради Министарство? Свако министарство на основу старешина сваког органа управе који има надлежност везано за спровођење овог закона мора да донесе пропис, интерни акт, којим ће под а)... Причаћу вам како ће то да се догоди у МУП-у. Ми прво имамо јавни позив за достављање понуде. На тај јавни позив за достављање понуде унутар Министарства ће се јавити сви они који буду сматрали да испуњавају услове по критеријумима које је закон предвидео. Ми ћемо урадити селекцију, само у смислу да ли испуњавају услове како је закон предвидео, да ли су радници МУП-а, да ли

нису, да ли су урадили ово, да ли не итд. и само то. И министар уређује ранг-листу, не ранг-листу, листу, списак свих оних који испуњавају услове и то је то. Дакле, то је улога Министарства.

Ми уређујемо листу свих који су испунили. Конкурише неко ко нема право по закону, ја не могу да га уврстим на листу, дакле, моје је да само утврдимо у складу са законом да ли та листа одговара шта су законски критеријуми и услови. Након тога, све остало је између финансијске институције и човека који конкурише. Утврђује се његова кредитна способност, финансијска институција му одобрава кредит и он закључује уговор са оним ко буде изградио стан, дакле видеће се ко ће, то ће бити вероватно посебно ново предузеће или, да кажем, институција, која ће се фактички бавити формалним испуњавањем тих услова и то је улога Министарства. Нема никаквог дискреционог права, нема ранг-листе, зато смо избегли ранг-листу, нема оног првог и последњег. А по броју испуњавају, дакле они који први дођу, први конкуришу. Број један је онај што је први дошао и први тражио стан. Тај је први. Онај што је дошао 82. тај је 82. без обзира на чин, на године стажа, на испуњеност, неиспуњеност. То је то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Стефановићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч?

Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ево, у члану 2, у ставу 2. овог члана каже се да у овом лекс специјалису ако не буде нешто издефинисано, онда ће се примењивати закони о експропријацији, о планирању и изградњи итд.

Међутим, закон је ишао чак толико у детаље да је предвидео када се врши експропријација земљишта где је изграђен објекат који је без дозволе градње, чак је и то предвидео, тако да је на неки начин овај лекс специјалис обрадио све аспекте овог проблема. Оно што нас из СРС интересује, а самим тим и један део јавности, то је да добијемо одговор од министра или од неког од овлашћених представника. Средства која се улажу на име свих ових трошкова од стране локалне самоуправе, од стране покрајинских органа власти, од стране републичких министарстава или секретаријата, колико у овоме закону јасно стоји, то су условно речено добровољни прилози одређених нивоа власти да би се решио овај проблем; условно речено добровољни прилози.

Али има једна потпуно реална чињеница, а то је да ако узмемо у обзир да ће ове године да се почне са изградњом 18.000 објеката, колико је заинтересовано на основу анкетирања, у просеку квадратура свега овога што смо видели би отприлике могла да се рачуна 50 квадрата. То вам је финансијска противвредност 450 милиона евра, ако је 500 евра квадратни метар. Само у овом првом наврату, првој етапи, када је у питању 18.000

станова, држава ће, односно Република ће оприходовати 450 милиона за 18.000 станова просечне квадратуре 50 квадрата. Пошто нам је министарка најавила да ће се правити 400.000 квадратних метара, онда је то лака рачуница, пута 500 евра, и то је значајна, импозантна цифра која ће се остварити на име продаје тих станова.

Сада, ко ће надокнадити трошкове за уређење грађевинског земљишта? Ко ће надокнадити трошкове за комунално опремање? Ко ће, између осталог, надокнадити оне трошкове које остали инвеститори плаћају? Друго питање – ако имамо у виду да је 30.000 заинтересованих или 30.000, по претпоставци Министарства, случајева које треба решити, онда је то много већа цифра; када су у питању еври, то је 750 милиона евра. Од 750 милиона евра да видимо колико ће се на име трошкова вратити локалној самоуправи и овима. Јер, гледајте, ако идемо логиком да се не надокнаде ти трошкови локалним самоуправама за опремање градског грађевинског земљишта за комунална опремања, онда то морају платити други инвеститори који се у тој локалној средини баве градњом. Ако се све прецизирало, морамо да знамо, или можда ми не видимо у овом лекс специјалису такве могућности, ко ће и на који начин надокнадити одређене трошкове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ово је важно питање, зато што смо дефинисали да када градите, све што припада комплексу, да га тако назовемо, грађевинској парцели на којој ће се градити комплекс станова о коме говори овај закона, припада овом закону и њега ће градити искључиво држава, односно оне компаније које добију јавни позив. Дакле, односи се на њега, ова средства која ће се обезбеђивати из финансијских институција са којима корисници буду закључивали споразум.

Оно што је ван границе комплекса, дакле путна инфраструктура, мрежа, довођење прикључака, канализације, водова, струје итд,. радиће они органи локалне самоуправе или државе који се баве тим послом, што и јесте њихова обавеза када се појави законито насеље на одређеној територији, да га опреме до границе насеља комуналном инфраструктуром.

Постоји онај део за који сте у праву, који се тиче комуналне инфраструктуре, односно водовода, канализације, уређења грађевинског земљишта, шта се дешава са тим, на територији комплекса на коме ће се станови градити. Један део, постоји препорука, разговара се са локалним самоуправама, оне немају обавезу да не наплате, значи имају препоруку да могу да умање цену која би била као део пакета субвенције или да ослободе плаћања. Оне немају директну надокнаду тих трошкова предвиђену овим законом. Шта се рачуна? На основу повећаног броја људи који ће живети ту

имаће повраћај пореза на имовину који ће грађани плаћати, који се делом слива у локалну самоуправу, те је то за њих дугорочан, да кажем, интерес за враћање и, наравно, разматраћемо у зависности од степена ослобођења од локалне самоуправе до локалне самоуправе с обзиром на то да се приходи локалних самоуправа, да будемо потпуно реални, једним великим делом ослањају на трансферна средства која држава даје, која им помаже, дакле разматраћемо шта можемо у том смислу да урадимо да они, фактички, не би били оштећени.

То је ствар коју разрађујемо. Нема јединственог шаблона јер су и општине у различитим ситуацијама. Неке општине хоће да привуку припаднике служби безбедности на своју територију. Извињавам се што узимам више времена. Неке општине то желе али можда немају финансијске могућности, где ће држава морати да интервенише и да им можда кроз буџет у томе помогне. Свакако ћемо се трудити да ту не буде оштећења. Кажем, кроз порез на имовину тај део новца се враћа кроз године експлоатације.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Стефановићу.

Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Гледајте, министре, јесте интенција да се на неки начин кроз порез на промет и кроз све остале трошкове живота које ће имати ти који буду становали, али то су већином људи који већ станују у тим срединама, па они плаћају те трошкове живота, куповином хране и осталог, плаћају на неки други начин, увећан за подстанарски закуп.

Овде се ради о следећем – да ли има размишљања да се стимулишу локалне самоуправе, управо једним делом ово о чему сте ви говорили? Пошто су трансферна средства великим делом сад присутна у многим локалним самоуправама, па између осталог и у овим градовима о којима се овде говори у овом закону, да ли они могу да рачунају да ће бити не само трансферних средстава него и још неких бенефита према тим локалним срединама, односно локалним самоуправама?

Ево вам један од примера само ради сликовитости. Ми имамо спортске и пословне центре у многим градовима, многим локалним самоуправама. Они сами себе не могу да издржавају од програма који приређују и то се зна. Много су већи интереси него што је ова економска рачуница о којој би евентуално ми требало да размишљамо.

Да ли може Влада или ресорно министарство да на бази великих трошкова, односно трошкова који су у највећем проценту присутни у функционисању спортских и пословних центара, а то су струја, комуналије, вода и све, да ли може Влада да у том погледу направи неки уступак па да каже, форме ради, да то буде потпуно покривено по важећим законима за развој врхунског спорта? Влада ће у одређеним местима преузети финансирање трошкова, рецимо, струје; ја сада идем у детаље.

Да ли је то могуће, чисто из разлога што и локалне самоуправе треба да схвате да на овај начин могу бити стимулисане када је у питању одређивање парцела на којима ће се вршити будућа изградња, зато што ово није мала ствар за локалне самоуправе? Немојте заборавити, ту ће пре свега акценат да се стави на извођаче радова који су из те локалне средине. Немогуће је очекивати да баш све фирме из Београда иду у унутрашњост па да тамо врше радове. На крају крајева, мораће радну снагу ангажовати у тим локалним самоуправама.

О томе се ради, само да кажете, да не би испало да је ово лекс специјалис други по реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Заиста се слажем да је важна тема и да о томе треба размислити. Ја ћу препоручити и Министарству финансија да размотри укупне финансијске ефекте, дакле шта је то што може држава и колико да учини.

Ово бих одвојио од овог примера са спортским халама зато што је често било, ви знате да је у локалним самоуправама доста зависило и од менаџмента успешности рада тих људи. Неки су запошљавали толико људи у тим системима тих спортских удружења, па сада држава треба да му плаћа то што је он запослио 150 неких људи у спортском центру. Нека воде рачуна о томе да послују тржишно. Има оних који то раде. Не бих волео да кажњавамо оне који су били успешни у овом, али треба урадити анализу ефеката да не бисмо паушално рекли – е, можемо да их ослободимо овог или оног, јер све то некога кошта. Ако неко не плати струју, мора неко други да је плати. Ако је плати држава, плаћамо је сви ми. Онда се поставља питање зашто да плаћају, не знам, неке институције. Треба све да ослободимо плаћања струје. Хоћу да кажем, тако то крене.

Што се тиче овога, потпуно сам сагласан да сагледамо могућности локалних самоуправа, јер овај закон је њима препоручио да се одрекну надокнада за различите прикључке. Да ли ће то све локалне самоуправе моћи, видећемо, али, наравно, ту постоји простор да се са Министарством финансија и Министарством државне управе и локалне самоуправе и грађевине разговара да се направи неки договор шта је реално могуће, колико локалне самоуправе могу, шта је за њих значајно.

Јесу они и даље, већина њих живи заиста ту, али не плаћају порез на имовину јер немају своју имовину. Дакле, они плаћају друге неке порезе које ће наставити да плаћају конзумацијом тих добара и услуга, али порез на имовину плаћају само зато што ће постати власници имовине. И кроз порез на имовину, чији један део иде у финансирање локалних самоуправа, локална самоуправа ће имати додатни ефекат као део сопствених прихода.

Трансферна средства Републике, како Република буде поправљала своју финансијску ситуацију, верујем да ће се размишљати да један део средстава додатних може да се уложи у локалну самоуправу, зависно од потреба и могућности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ево, овај други део, овај други сегмент који желим да се разјасни због јавности у сваком случају, а и због нас посланика. Ми треба да чујемо одговор, односно објашњење шта ће се са оним средствима која се оприходују на име продаје војних објеката, грађевинског земљишта, опреме, јер сведоци смо да је све више заинтересованих за куповину, рецимо, грађевинског земљишта или уопште земљишта на којима су тренутно лоциране касарне.

Да ли ће то бити један посебан фонд који ће служити у ове сврхе или ће се из тог фонда нешто друго урадити? Да ли ће то бити могућност компензације са локалним самоуправама, да се локалним самоуправама на име одређених трошкова уступају одређене површине када су у питању неке грађевинске парцеле којима располажу снаге безбедности, да ли војска или полиција, небитно је? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ви знате да Министарство одбране предлаже мастер план којим се, фактички, регулише статус војног земљишта и војне имовине. Тај мастер план усваја Влада и на основу тог плана они су предвидели шта раде са оним неперспективним војним објектима, дакле оним војним објектима који не испуњавају намену или се налазе не делу територије која више не одговара намени која је војсци потребна, да ли су у центру насеља, па је боље да буду на периферији из безбедносних разлога, а да, фактички, кроз један део имовине коју је војска наследила после Другог светског рата, један део комплекса који имају, а који могу да продају...

Дакле, неки су уступили, војска је уступила у Нишу одређеним образовним центрима државе, дакле, уступала је другим институцијама један део имовине који јесте државна имовина, наравно, којом војска располаже, а један део имовине ће бити искоришћен у складу са планом који је Министарство одбране предвидео. Дакле, то служи и за набавку друге имовине Министарства одбране. Та средства се троше или за реализацију програма становања коју војска има независно од овог програма, или за оно што је била набавка опреме, средстава, технике коју војска има, дакле да учествује делом у томе.

Дакле, то је према мом сазнању оно што је сада у плану. Не знам детаљно планове Министарства одбране везано за сваку ставку, али мислим

да је сутра министар Вулин присутан овде у сали, мислим да може детаљније да образложи, али свакако су то средства за која је унапред одређено шта се са њима ради и фактички тај мастер план, када се прода одређена касарна или део имовине коју војска има, они је трансформишу у другу имовину војске тако да се фактички очува оно што је војсци потребно и што чини њен рад ефикаснијим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Стефановићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Костићу.

РАДМИЛО КОСТИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона где се додаје став 3.

Да ли је уопште потребно говорити да се реализацијом овог пројекта покреће грађевинска индустрија и грађевинска оператива у мери која утиче на свеобухватно унапређење пословања. Верујем, а чули смо и од министра, да ће уградња већине материјала, полупроизвода и производа који су неопходни за изградњу ових станова бити домаћег порекла.

Једини проблем у реализацији овог пројекта видим у недостатку квалификованог кадра, посебно зидара, армирача, тесара и слично, па је можда потребно да се позабавимо начином и мерама како школовати и обезбедити квалитетне мајсторе не наменски само за овај пројекат и сличне пројекте, већ за будућност.

Други аспект реализације овог пројекта је и решавање стамбеног питања припадницима снага безбедности. Решавање стамбеног питања припадника релаксира њихове породице, те ће сасвим сигурно они своје послове и задатке обављати са више мотива. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Костићу.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Такође, поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа.

Настављамо са радом у 15.10 часова.

(После паузе – 15.10)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, мотив за подношење овог амандмана јасно се препознаје у ставу који је исказао и предлагач овог закона. Став који се налази у образложењу Предлога закона и који препознаје контекст развоја у ширем смислу, као неспорно важан и када је реч о проблематици којом се управо бави овај закон.

Ја ћу тај став сада прочитати. Дакле, каже предлагач закона – доношењем овог закона осим што се настоји решити највећи проблем нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности значајно ће се допринети и, па између осталог, расту БДП-а управо у области грађевинарства. Даље, упошљавању домаће грађевинске индустрије и повећању запослености у Републици Србији. Даље, расту прихода од ПДВ-а по разним основама јер је реч о сложеном и свеобухватном процесу, даље порасту прихода од пореза на имовину, те унапређењу наше администрације.

И поред тога што се непосредно овај закон тиче кроз своје позитивне импликације људи запослених у сектору безбедности, он има позитивне импликације и на привредна друштва и на предузетнике и на државне органе на нивоу Републике и на АП и на локални ниво, као и на низ других заинтересованих лица.

Дакле, неспорно је јасан контекст развоја као шири од онога што представља сам наслов закона и то препознаје предлагач. То је став и Посланичке групе СНС и са жељом да ми као посланичка група тај аспект додатно нагласимо кроз увођење у сам текст закона поднели смо овај амандман, те користим прилику да захвалим предлагачу не само на усвајању предложеног амандмана и не само на чињеници да делимо исту визију, исте вредности када је реч о Републици Србији, већ и на чињеници да их добрим заједничким радом ми реализујемо у пракси, између осталог, и кроз овај предлог закона. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Љубинко Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ЉУБИНКО РАКОЊАЦ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднео сам следећи амандман.

У члану 1. Предлога закона став 2. мења се и гласи: „Осим одредби овог закона на реализацију пројекта из члана 1. примењују се одредбе закона о експропријацији „Службеник гласник Републике Србије 53/95“ и „СУС 20/09“ и 55/13 Закона о планирању и изградњи, исправка 64/10, УС 50/13, УС 98/13, УС 132/14 и 145/14 Закона о јавним набавкама „Службени гласник Републике Србије број 124/12, 14/15, 68/15 и Закона о општем управном поступку „Службени гласник РС“ број 18/16.

Овим амандманом се врши правно-техничка редакција одредбе члана 1, значи оне техничке природе, све у циљу унапређења самог текста закона. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, већ смо говорили о потреби, несумњивој, да се припадницима служби безбедности обезбеди да под овим условима дођу и реше своје стамбено питање. Али оно што је сигурно јесте да се оно неће решити овим законом будући да је то један премали број у односу на потребе. Дакле, ових људи само који су анкетирани било је више од 35.000, 18.000 је рекло да би под овим условима пристало на овакав начин реализације и решење свог стамбеног питања.

Мени је само жао, ако имамо 1.500 ових станова који треба да се изграде на свим овим локацијама, мислим, јасно је да то не могу да буду најексклузивније или ексклузивне локације, али то није ни важно питање. Међутим, није ми јасно да, ако Република Србија и локалне самоуправе у Републици Србији могу да обезбеде земљиште у најкраћем року када долази неки инвеститор, да се сва административна папирологија и власништво решава у најкраћем року за инвеститоре, који, када им истекне оно што зараде будући да су они одмах остварили екстрапрофит будући да имају огромне субвенције по сваком запосленом, како је онда проблематично да се реши питање и да се обезбеди већи број станова од 1.500? Овим темпом, нагласио сам и раније данас, ово се питање неће решити ни у следећих 20 година. Питање је колико ће од ових људи који су у овој анкети изразили жељу да учествују у реализацији овог пројекта, тј. да на крају остваре право да конкуришу за стан, дочекати ту реализацију.

С друге стране, нису јасни критеријуми како ће се додељивати, а мислим да треба да буде од највећих приоритета за Владу Републике Србије да се ово питање што пре реши.

Дакле, ако могу инвеститори да добијају овде који израбљују наше грађане за најмање плате а користе субвенције Републике Србије, ако они могу да реше за месец или за мање од месец дана сва питања са локалним самоуправама око земљишта, зашто не може онда сада да се обезбеди и више локација него што је сада предложено ових станова. Дакле, срамота је да су нам официри и даље подстанари и да немају решена стамбена питања, поготово ако од њих очекујемо да сутра бране Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има потпредседник Владе, министар унутрашњих послова, др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Добра ствар у овом закону је што је баш све јасно. Критеријуми доделе су такви да ко год буде желео, добиће. Нема ранг-листе, нема услова. Било је некад раније неких услова где је било да мора да има такав чин или тај положај, ако нема чин, не може ту квадратуру и толико чланова породице или толико стажа, сада тога нема. Жели човек стан, добије га. Само треба да буде кредитно способан, уз субвенционисану цену, држава му даје стан у Београду за 500 евра по квадрату највише. Можда ће бити ниже од тога. Дакле, то су заиста повољни услови, заиста, заиста повољни услови да неко може себи да обезбеди стан, у неким местима у унутрашњости ће бити знатно нижи од тога јер, просто, тржишни услови су бољи, јефтиније су цене. И ту је што се тога тиче... Дакле, критеријуми су такви да човек може да се пријави. Ко се први пријави, први ће добити.

Што се тиче изградње, ове године планирамо да почнемо већ преко пет хиљада станова. И то ћемо, ја се надам, у року од две године ће бити завршено тих пет хиљада, што не значи да ми већ у фебруару, марту нећемо почети са следећим бројем станова и то је добро, јер у овом случају немамо потребу за експропријацијом. На свим локацијама се ради о земљишту које је у државној својини, дакле немамо потребе да га откупљујемо од било кога. Имамо пренос власништва са једног на други ниво. То је административна мера. Немамо ограничење. Овде се чека доношење закона. Закон ћемо, надам се, брзо донети. Када Народна скупштина донесе закон, почиње јавни позив, почиње званична пријава.

Неко је питао како сте, не знам, пре закона... Морали смо да имамо неку иницијалну информацију, неки основ да бисмо људима могли да кажемо, да знамо да ли уопште има неко заинтересован, у којим местима и колико. И радили смо анкету. Она никога не обавезује. Ти људи могу да одустану. Сутра ујутру може да се пријави неко ко се уопште није јавио у тој анкети, али смо морали да имамо неки основ.

Што се тиче инвеститора, ниједан још није отишао из Србије, ови што смо давали субвенције, а после четрнаестог месеца су се субвенције исплатиле и ми имамо зараду од тога као Република Србија. После четрнаестог месеца, 15, 16, 17. и сваког следећег месеца ми имамо зараду од тих инвеститора. На крају крајева, много је боље да људи имају плату него да имају нула динара. Много је боље да не седе кући, него да имају радни однос.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Марина Ристић.

МАРИНА РИСТИЋ: Даме и господо народни посланици, ја ћу наставити са указивањем на мањкавости овог предлога закона.

Мало ћу се надовезати на колегу Александра Шешеља, јер и ја сам приметила да је у предлогу овог закона потпуно одсуство и критеријума и приоритета, и не може нико да ме убеди да је то добро, јер тренутно је заинтересовано скоро 19.000 припадника. Гради се у првој фази 1.578. Нек је и тих 5.000, мада је за ових 1.578 негде и буџет издвојен, и отприлике се зна, ал', ето, нека буде и 5.000.

И неће бити те никакве ранг-листе. Не знам како је то могуће.

Сада ћу цитирати министарку Михајловић – да је ово начин и пут да обезбедимо и системски трајно решимо такво питање, тим пре што овде неће бити никаквих ранг-листа и сви припадници који желе да купе стан, а који су се до сада већ негде пријавили да су заинтересовани, имају прилику да купе много веће станове.

То јесте диван говор, али мене опет занима, када, како, у ком року ће Министарство 18.905 заинтересованих да смести у 1.578 станова различите структуре, у различитим градовима, и да могу, опет да цитирам – да конкуришу за стан које год величине желе. Сама реч „конкурише“ намеће ту ранг-листу. Једноставно, морају да постоје неки приоритети, коме је хитно да се усели у стан, да ли су то ратни војни инвалиди, да ли су то самохрани родитељи, мора да се види у тој првој фази ко ће имати неки приоритет. Сада чујем да ће то бити по редоследу пријављивања. Где ће бити ти редови, где ће они долазити, како ће да заузму позицију да би што пре добили стан, стварно ми није јасно. Мени све ово опет отвара врата ка корупцији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има потпредседник Владе, министар унутрашњих послова, Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ево, још једном. Првог човека који се пријави сместићемо у први стан, а двадесет хиљадитог у двадесет хиљадити стан, тридесет хиљадитог у тридесет хиљадити стан и тако редом.

Да смо успоставили ранг-листу, ви знате шта су све критеријуми који би могли бити стављени у ту ранг-листу. Па то би могло да буде стотину основа за дискриминацију. Овако смо хтели да изједначимо оног обичног војника који дежура негде на хладноћи који нам је у патроли, полицајца који нам је у граничној полицији, или који је обичан полицајац који је завршио средњу школу са генералима. Хоћемо да изједначимо све оне људе који раде у систему одбране, јер ми овом мером хоћемо да заштитимо њихов стандард, а не да наградимо њихову професионалну каријеру. Ово није награда за то што су стигли до одређеног чина или што су нешто урадили. Не, овим штитимо њихов социјални стандард и хоћемо да им се захвалимо за све оно што раде.

Наш систем је ко се први пријави, тај ће први добити. То је систем. И због тога се не ради конкурсна документација, већ се ради само јавни позив за списак. Ви уређујете списак само на основу тога да ли су они успели да испуне услове које овај закон прописује. И, ако су испунили услове, они који су први послали биће први на ранг-листи када се сагради првих пет хиљада станова. Значи не 1.500, не 1.700, чуо сам ту разне бројеве. Што не онда 26? Или можете да кажете један или ниједан. Првих пет хиљада станова када започнемо, 5.203 стана по нашој процени ове године, тих првих 5.203 могу да рачунају да ће у наредне две године решити своје стамбено питање.

Следећи пут када започнемо изградњу новог броја станова, рећи ћемо – сада смо започели још две хиљаде, још пет хиљада, још седам хиљада... Не могу сада да вам кажем да ли ће тих 20.000 бити завршено у наредних четири, пет или шест година, али свакако неће трајати 30 година. Уосталом, многи од тих људи су подстанари много дуже и плаћају цену закупа станова. То се не исплати. Овде ће за 60 квадрата просечно месечно имати око 114-115 евра месечну рату.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Господине министре, нико не спори да треба што пре да остваре сви своје право и да реше стамбено питање. Међутим, ту цифру од 5.203 стана ми чујемо од вас. Министар Зорана Михајловић је била прошле недеље у Скупштини и причало се о тих 1.700 или 1.800, колико је већ било, станова. Од 2019. године чини ми се да је било да почиње изградња. Дакле, мислим да је ипак то њен ресор, инфраструктура, требало би ваљда, а чуди ме како ви знате боље, или чуди ме да су информације које имате различите.

Значи, контрадикторни сте у односу на министра Зорану Михајловић, чији је ипак то ресор, или могуће да она своје планове није поделила на

Влади Републике Србије него на неком другом месту. Нико не спори да треба да се реши стамбено питање, да треба што више људи да оствари то право и да треба и онај војник са најнижим чином да буде исто третиран као генерал. Нема проблема, само прво треба то мало да се усагласи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Новица Тончев.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Новица Тончев.

НОВИЦА ТОНЧЕВ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, поштовани чланови Владе, поштоване колеге посланици, ја сам на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднео два амандмана и своју дискусију ћу усмерити у два правца. Један је зато што сам човек који долази из локалне самоуправе, а други као човек из струке који се бави грађевинском индустријом већ 30 година.

Ове амандмане сам предложио као неко ко долази из локалне самоуправе јер дуго година уживам поверење грађана у Сурдулици и одлично знам како на терену изгледа то када се неким законом наметне нека додатна обавеза општини и колико нама то мука и проблема ствара за расходну страну буџета општине која је скројена у динар.

Овде може да се јави проблем да људи у општини стварно желе и хоће да помогну и подрже пројекат станоградње у сарадњи са Владом Републике Србије, али да немају новца у општинском буџету за планска и урбанистичка документа. Једино решење у таквој ситуацији јесте да им Влада из буџета или буџетске резерве тај новац трансферише, али онда то треба јасно и предвидети.

Као човек из струке овом приликом хоћу вас, потпредседниче Владе, а и чланове Владе који долазе из министарства грађевине да замолим, а и чуо сам у дискусији својих колега да се сви залажу да домаће компаније и домаћа предузећа већином раде ове станове, али то ипак зависи од услова тендера.

Знате, потпредседниче Владе, да наше путеве, махом наше велике пројекте раде све стране компаније, али те стране компаније имају референце из својих земаља јер су радиле и путеве и пројекте у својим државама, а такође имају и своје банке које им дају гаранције да раде у другим државама. Зато предлажем да у будућем периоду оснујемо једну развојну банку. Ако једна Немачка, толико развијена земља, има развојну банку, онда би требало и ми да оснујемо једну развојну банку која би помагала наше компаније да учествују на тржиштима.

Из искуства ћу да вам напоменем, на пример, услове тендера за неке тендере које постављају. На пример, једно наше министарство је расписало тендер за зграде које нису веће од два спрата, а у тендерској документацији

тражи да компанија има 100 запослених радника у сталном радном односу са уверењем за рад на висини, што је небулоза.

У току је тренутно један пројекат у општини Свилајнац. Ради се покривени базен, ради се школа, ради се спортска хала и тражи се да компанија која хоће да учествује на тендеру има асфалтну базу у свом поседу или у закупу од 80 километара. А вредност пројекта је 300 милиона, а вредност асфалта је три милиона. И то се дешава.

Десило се да Јавно предузеће „Ђердап“ распише конкурс на Власинском језеру за чишћење металних решетки и тражи да учесник, односно фирма која хоће да учествује, има велику машинску лиценцу. Онда имам информацију да је и министарство грађевине дало потврду да стварно за ове радове треба таква лиценца.

Ако овакве услове постављамо, онда наше компаније сигурно не могу да учествују на оваквим тендерима.

Или, дешава се да се на тендерима које радимо заједно из кредита тражи услов да грађевинске компаније имају скоринг ББ, а знамо каква су била дуговања државе у ранијем периоду према грађевинским компанијама и самим тим наше грађевинске компаније не могу да испуне критеријум скоринга ББ и због тога не могу да учествују на тендеру.

Због овога вас молим да приликом расписивања тендера водите рачуна око услова, да могу да конкуришу наше компаније, да буде равноправни такмац са страним компанијама.

Такође хоћу да вас замолим, пошто су ту чланови Владе из Министарства грађевинарства, да у следећем Закону о јавним набавкама... Имамо као грађевинске компаније велики проблем око издавања потврда за учешће на тендерима, тако да поједина министарства или не издају или касне са потврдама. Требало би ставити у Закон о јавним набавкама да када се објекат заврши, изврши технички пријем, изврши примопредаја, инвеститор изда потврду која може да се користи у различитим јавним набавкама, да не би за сваку јавну набавку долазиле фирме које нису из Београда у Београд по такве потврде.

Ми као грађевинске компаније нисмо чули, а и људи доста питају да ли је ова цена са ПДВ-ом или без ПДВ-а, да ли има повраћаја ПДВ-а на те станове итд. Надам се, као што сте малопре, потпредседниче Владе, рекли да волите да чујете мишљење нас посланика, да ћете и ове моје примедбе да размотрите. Надам се да сам нешто помогао у изради и реализацији овог пројекта.

Захваљујем се што сте ме саслушали и желим успешан пројекат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јасмина Обрадовић.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем се.

Цењени министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, уважени грађани, ако кренемо од чињенице да је решавање стамбеног питања један од великих и, наравно, основних животних проблема данас, онда је разумљиво што СНС са Александром Вучићем на челу и Влада Републике Србије предлагањем закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности показује апсолутно разумевање за суштинска питања грађана Србије.

Овим законом се у сваком смислу афирмише свеукупни развој Републике Србије, што нашим амандманима у различитим варијантама и предлажемо.

Као што се може видети у мишљењу Владе о поднетим амандманима на овај предлог закона, основни амандмани које смо као Посланичка група СНС поднели су и прихваћени, те желим да изразим захвалности Влади Републике Србије која је разумела ову нашу политичку подршку општем развоју и напретку Републике Србије.

Наш програм, наш политички циљ су свакако напредак и развој. Овим законом обезбеђујемо припадницима снага безбедности, који су својим одговорним радом општу сигурност подигли на виши ниво, да реше своје стамбено питање и тиме подстакнемо још бољи рад у овом сектору, сектору безбедности.

Неколико година уназад кључне речи у држави Србији биле су афере, криминал, корупција, буразерска приватизација. Данас је другачије. Данас ми који вршимо власт с поносом можемо да говоримо о напретку, новим радним местима, сад конкретно о решавању стамбених проблема, а само они злобни овај велики напредак наше земље неће и не желе да виде. То смо могли да видимо и из дискусија у протеклим данима, али то је већ њихов проблем. Ми настављамо незаустављиво са обновом и развојем Републике Србије.

Наравно, у дану за гласање ћу са задовољством подржати ове законске предлоге.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милан Кнежевић.

Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снаге безбедности.

Ради јавности, односно ради грађана који прате ову скупштинску дебату треба само поново рећи да се овај члан 1. односи на то шта је предмет уређења овог закона и да се односи на припаднике Министарства одбране, Војске Србије, Министарства унутрашњих послова, Безбедоносно-информативне агенције и Министарства правде, односно Управе за извршење кривичних санкција.

Ми смо у прошлонедељној расправи имали сет закона који се односе на одбрану и Закон о БИА, тако да прошлонедељна скупштинска расправа и закони које смо усвојили односили су се, да преведемо, на Војску и на безбедност.

Можемо слободно рећи да и овај закон у ствари припада сету закона везаних за одбрану и безбедност, само на један другачији начин. Овај закон на неки начин регулише логистику, односно подршку коју треба усмерити на упослене у одбрани односно у безбедносним снагама и то у правцу решавања њиховог егзистенцијалног питања, а то је стамбено питање.

У образложењу је и речено да се од упослених у државним органима највећи број оних који немају решено стамбено питање односи баш на упослене у снагама безбедности јер деценијама није у овој сфери решавано то основно питање упослених, а самим тим и њихових породица, тако да овај закон заокружује једну целину свих тих закона који се односе на безбедност, односно општа или укупна државна политика наше Владе јесте јачање националне безбедности.

У циљу тог јачања националне безбедности, поред оних закона које сам поменуо и који су били доктринарни, везани за функцију и организацију органа одбране и безбедности, ови закони се у ствари баве људима, односно овај закон се бави људима упосленим у овим структурама. Решавањем њиховог егзистенцијалног питања ми у суштини пружамо њима сигурност, и њима и њиховим породицама, а то сигурно позитивно утиче и на морал и на ентузијазам тих људи који се баве тако одговорним послом и који су деценијама били у немогућности да реше стамбено питање, а знамо и сами да је много њих отишло и у пензију и немају решено то питање.

Поједини опозициони посланици су кретали са примедбама зашто посебан закон за ово. Делом им је и одговорено – није само овај закон као такав донесен као посебан. Донесен је својевремено и посебан закон о социјално угроженим, али у сваком случају овај закон има циљ разрешавања нечега што деценијама није ни покушано да се разреши. Скепса о томе да је ово недовољан број... И министар неколико пута понавља – прва фаза је 5.000 станова.

Доношење овог закона је предуслов да се још неке активности обаве, као што ће бити инвеститори и све што прати организацијски део и што је неопходно за реализацију овог плана. Наравно, да би био успешно реализован, потребна је и велика сарадња јединица локалне самоуправе, односно њихова подршка у свим оним елементима који су већ поменути.

Друга страна, те јединице локалне самоуправе, па и цела Република Србија... Неко од говорника је већ рекао, не треба гледати ово само као нешто што има крајњи циљ. Крајњи циљ и јесте решавање стамбеног питања, али овим се повећава упосленост, како на нивоу Републике тако и на нивоу локалних самоуправа. Значи, на тај начин ми и економски дајемо сигурност одређеним групама људи у грађевинској индустрији, који ће имати посла и који ће радити и зарадити своју плату, а самим тим обезбедити средства за себе и своју породицу.

Свеједно да л' ће изградња тих 18 или 20 хиљада станова трајати следећих пет, шест, па и 10 година. Нека траје, али ће бити завршена. И то је јасна интенција и циљ ове Владе. Све што је почела, гледајући и ове четири године, у законској регулативи, све има своје позитивне ефекте и није остало празно слово на папиру.

У то име, и ја и моје колеге из Српске напредне странке у дану за гласање подржаћемо овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај амандман и већина амандмана посланика власти у суштини обесмишљавају чланове 161. и 162. Пословника и просто је невероватно да је надлежни одбор пустио да ови амандмани уопште могу да се расправљају. Амандмани на предлог закона који говори о решавањима на посебан начин стамбених питања припадника снага безбедности и онда нам посланик каже да ће овај закон допринети ефикасности просветног система. Један каже – ефикасности судова, други каже – ефикасности правосудних институција опет, трећи каже – унапређење здравствене заштите. Па ми данима причамо да је требало да све ове области друштвеног живота буду обухваћене овим законом, јер на који начин ће, како може кроз амандман да се каже да ће закон који супротно од тога решава стамбена питања једној групацији људи у Србији, и нека је то тако, али ми кажемо да морају да буду обухваћени и остали, а амандманом посланик каже да управо овај закон даје неке посебне услове у здравственој заштити, у просвети, у судовима итд.

Ово просто не може овако. Немамо ми ништа против писања амандмана ради амандмана, јер то је очигледно присутно, али ово је вређање интелигенције. Ово је лицемерно. Шта, хоћете ли можда да Влада донесе неку уредбу па да се наложи да сви запослени у службама безбедности

морају да закључују бракове са људима из просвете, здравства, образовања и да се на тај начин допринесе побољшању материјалних и стамбених услова и ових групација?

Дакле, повређена су ова два члана, господине председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, амандманом на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности желим да додатно прецизирам Предлог закона.

Сам закон је требало донети и раније. Војска Србије, као и њени припадници, у једном периоду су били у врло незавидној ситуацији. О решавању стамбеног питања нису могли припадници снага безбедности ни размишљати, јер им је била угрожена егзистенција.

Униформе које су имали су биле у фази распадања а материјални статус такав да су многи напустили Војску. Данас је ситуација много боља. Није идеална, али се ствари у многим сегментима или поправљају или су већ поправљене. Сваки припадник Војске има два комплета униформе. Плате су повећане за 10%, а већ се размишља и о новом повећању.

Овим законом стварају се услови да се изграде нови станови за припаднике снага безбедности, који ће бити знатно јефтинији од тржишне вредности и на тај начин ће се решити егзистенцијално питање оних људи којима је главно занимање безбедност земље и нас грађана. Да би свој посао могли да обављају професионално, потребно је да имају основне услове за живот и рад, а то им се овим законом и омогућава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, народни посланици, данас у Србији имамо преко 20.000 градилишта, што је свакако један од разлога да реални раст бруто друштвеног производа у првом кварталу 2018. године у односу на исти период претходне године износи 4,5%. Свакако да ће изградња станова за припаднике службе безбедности допринети развоју и расту привреде Србије.

Грађевинска активност, мерена часовима рада на градилиштима пословних субјеката, у 2017. години је била већа за 2,4% у односу на 2016. годину. У четвртом кварталу 2017. године била је већа за 7,3% од просека 2017. године.

За издавање грађевинских дозвола за изградњу повољних станова за припаднике служби безбедности Влада ће преузети издатак за плаћање такси. Према броју дозвола издатих у јануару 2018. године пријављена је изградња 1.403 стана са просечном површином од 70,2 метра квадратна. Према издатим дозволама број станова већи је за 82,7% него у јануару 2017. године.

Такође, у јануару 2018. године сведоци смо да је издато 1.111 грађевинских дозвола, што је за 33% више него у јануару протекле године. Посматрано према врсти грађевине у јануару 2018. године издато је 77,8 дозвола за зграде и 22,2% за грађевине.

Изградња станова за службенике безбедности ће и у будућем периоду утицати на повећање ефикасности у области грађевинарства, али и на све веће учешће грађевинске индустрије у БДП-у, што је свакако један од циљева наше Владе, а са друге стране ће обезбедити комфорнији живот припадницима служби безбедности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважени министре Стефановићу са сарадницима, уважени грађани Србије, желео бих да предложим амандман у члану 1, да додам став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на ефикасност локалне самоуправе.

Влада Републике Србије се определила за доношење Предлога закона са посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности из више разлога. Први, јер сматрамо да је у питању општа и национална безбедност темељ, пре свега, сваке функционалне модерне државе, бележећи да око 30.000 припадника служби безбедности, што Војске, што Полиције, БИА, Управе за извршене кривичних санкција, нема решено стамбено питање и то дуги низ година, имајући у виду њихове услове под којима раде и њихов значај за државу.

То су једни од главних разлога што се Влада Републике Србије определила да кроз овај закон успостави посебни критеријум услова и

начина реализације овог великог пројекта станоградње за припаднике који су запослени у снагама безбедности наше земље.

Неопходност доношења посебног закона огледа се у томе што реализација пројекта почиње истовремено на више различитих локација у више различитих градова, што захтева системско решење свих питања и превазилажење свих евентуалних проблема који се могу јавити у самој реализацији.

Доношење оваквог пројекта није само решење стамбеног проблема за припаднике снага безбедности. То је пројекат који ће сигурно довести до тога да ћемо имати један додатни привредни опоравак у грађевинарству, БДП у расту и приход који ће све локалне самоуправе моћи ће да наплате од пореза.

У дану за гласање молим своје уважене и поштоване колеге да подрже овај закон; наравно, ако буду имали снаге и времена, и мој амандман. Захваљујем се свим посланицима који су прошли пут гласали за мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Младен Лукић.

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, овај закон је лекс специјалис у односу на друге законе, јер је ово пројекат од значаја за националну безбедност Републике Србије. Таквим немерљивим јавним интересом и, пре свега, хуманим делом се настоји систематски и трајно решити највећи број случајева нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности. Тако ће се овим законом на истоветан начин уредити потребе оних који су запослени и оних који су право на пензију остварили у неком од државних органа снага безбедности.

Поред решавања стамбене потребе ових лица закон ће подстаћи развој грађевинског сектора у градовима где ће се градити станови, активирање свих услуга које су у непосредној вези са грађевином, повећање прихода од пореза на имовину на територијама локалних самоуправа где се буду градили станови и значајно повећавање привредне активности.

Све ово не би било могуће да Србија храбрим мерама економских реформи није спашена од банкрота и да није обезбеђена финансијска стабилност и стабилан раст БДП-а већ шесту годину за редом, с тим да се ове године очекује раст највећи у последњих десет година. Захваљујући мудрој, одговорној, а пре свега дисциплинованој политици председника Александра Вучића Србија је данас економски уређена земља са суфицитом у буџету и на путу развоја и просперитета и из тих разлога су се стекли услови да се

обезбеди финансијска конструкција за обезбеђивање овог изузетно важног пројекта. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, и овај амандман се, у крајњој линији, односи на свеукупан развој Републике Србије, а ја у својим говорима волим да споменем град из кога долазим, па ћу причати о измештању пруге која пролази кроз центар Ниша. Ово је раније било само на нивоу неке идеје, жеље или плана. Данас смо сведоци реализације једног великог пројекта чији је део управо град Ниш.

Вратила бих се на септембар 2017. године, када је одржана јавна расправа којој су присуствовали власници објеката и парцела које ће касније подлећи експропријацији. Присуствовали су и представници града и Европске инвестиционе банке. Тада су речене неке ствари које су јако значајне за грађане Ниша, а нарочито за оне чије се парцеле налазе на тој траси која ће се мењати, а то је да власници тих непокретности ни на који начин не смеју бити оштећени и тада је речено да ће одређену суму новца уложити како град Ниш, као јединица локалне самоуправе, тако и Влада Републике Србије и Европска инвестициона банка.

Због изградње двоколосечне обилазнице око Ниша дуге 22 километра потребна је експропријација 1.628 парцела и 47 објеката на потезу од села Поповац до села Просек на територији општине Пантелеј. Иначе, морам да кажем да је железничка обилазница око Ниша део једног великог пројекта, а то је реконструкција пруге Ниш–Димитровград, и то је пројекат који је поново вредан више стотина милиона евра.

У овом тренутку оно што би занимало грађане Ниша јесте докле се са тим стигло и ја ћу рећи информације које су негде са почетка априла. Дакле, урађено је око 1.500 решења за експропријацију, око 1.200 је већ постало правоснажно, тако да из града Ниша можемо да кажемо да се очекује крај тог поступка управо крајем године.

Ово је још један велики пројекат за Ниш. Искористила бих прилику да поново захвалим министру и представницима Министарства на томе што је град Ниш поново део једног великог пројекта који ће у конкретном случају решити проблеме грађана који су постојали годинама уназад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Станија Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, основни циљ и задатак је створити друштво које верује у себе и своје могућности. Зато је Влада препознала значај решавања стамбених потреба припадника снага безбедности, препознавши потешкоће које се могу јавити у реализацији приступа изради посебног закона који има за циљ успешну и ефикасну реализацију самог пројекта.

Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и њихов значај за безбедност читаве државе, полазећи од чињенице да је највећи број нерешених стамбених потреба међу снагама безбедности, који деценијама нису успели трајно да реше своје стамбено питање, предлаже се закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, те је неопходно да се са реализацијом пројекта почне у више различитих градова узимајући у обзир Ниш, Врање, Краљево, Крагујевац, Нови Сад и Београд. То захтева и систематско решење свих питања и превазилажење проблема који се могу јавити у самој реализацији.

У члану 1. Предлога закона додаје се став 3, који гласи да се доношењем закона обезбеђује свеукупан развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење правосуђа и то ће допринети бољој реализацији истог унапређења и довести до бољег пословног успеха. Градимо ефикасно друштво спремно да одговори на изазове и захтеве грађана за поштовање владавине права и бољи пословни амбијент. Политика националне безбедности представља део укупне државне политике и ствара се кроз усклађен програм мера и активности које држава предузима и њеном реализацијом стварају се претпоставке за политички, социјални, културни и укупни државни развој Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, прошле недеље смо учествовали у расправи изузетно важног закона, а који ће омогућити нашим припадницима снага безбедности да у наредном периоду реше своје стамбено питање. У расправи смо констатовали све детаље које предвиђа понуђени нам закон, а ја ћу се сада осврнути на члан 1. овог закона предлажући свој амандман, са освртом на раст привреде.

Градња станова почеће у августу, а градиће се у Београду, Новом Саду, Нишу, Врању, Краљеву и Крагујевцу. Морам да нагласим да цена од 500 евра по квадрату не значи да ће бити угрожен квалитет градње, већ да се држава одговорно понела и одрекла дела зараде, а све ставила у функцију решавања једног горућег проблема и обезбедила да сви они који немају решено стамбено питање могу га решити у складу са овим законом.

Куповином стана преко банака уз, такође, повољније стамбене кредите, држава обезбеђује нова средства која такође ставља у функцију следећег контингента изградње за нове припаднике служби безбедности. Покретањем овако великог пројекта бенефит ће имати и наша грађевинска оператива, па ће се на тај начин остварити приход и за фирме које ће градити те станове. Наравно, самим тим доћи ће до смањења процента незапослености, као и до повећања БДП-а.

Нацрт посебног закона о градњи станова за припаднике служби безбедности усаглашен је са свим министарствима.

На крају морам да додам да они који свакодневно брину о нашој безбедности заслужују да мислимо на њих и да доношењем оваквих и сличних закона учинимо да њихов живот стандард буде онакав какав и заслужују.

Позивам своје колеге да у дану за гласање прихвате мој амандман. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Ја бих желео да похвалим одлуку Владе Републике Србије да започне овај велики и хумани пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности. Процењује се да ће у оквиру овог пројекта бити изграђено у наредном периоду око 20.000 станова, укључујући војне пензионере, што заиста представља једно охрабрење за ту категорију наших грађана да ће решити једно од два кључна питања сваке породице, сваког грађанина, а то је питање становања.

Такође, веома је позитивно што ће цена по квадратном метру бити заиста повољна и она неће у Београду прелазити више од 500 евра по квадратном метру, а претпостављам да ће у другим градовима Србије та цена бити још нешто нижа. Такође, тај пројекат ће допринети и јачању нашег грађевинског сектора, а истовремено и порасту нашег БДП-а.

Верујем да се у Влади размишља да се овакав сличан пројекат примени за остале категорије становништва, јер заиста ово је кључно питање када грађани знају да коначно живе у свом стану, и ако плаћају месечну рату, да

ту рату плаћају својој држави, односно банци, а не да годинама и деценијама плаћају месечно кирију и бацају паре у бунар.

Многи су, нажалост, у претходном периоду, укључујући највеће жртве ратовања на простору бивше Југославије, то су стотине хиљада избеглих, протераних Срба, десетине хиљада евра и марака бациле ни за шта, и даље су подстанари. Оно што је добро, што је Влада покренула овај пројекат, понављам изградња 20.000 станова за припаднике снага безбедности, а већ је у току реализација једног великог, исто хуманог пројекта, решавања кључног питања, интеграције стотине хиљада протераних Срба, а то је решавање њиховог стамбеног питања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Сада се јављам на основу члана 159. и упозоравам представника предлагача да би било најбоље да се, у складу са ставом 2. овог члана, повуче овај предлог, јер, замислите, не дај боже да се усвоје ови амандмани, попут овог малопре, каква би папазјанија настала у овом предлогу закона, односно касније закону.

Дакле, прилично је логично, министре, да ћете прихватити амандмане посланика који су гласали да ви будете министар, а њихови амандмани, понављам, када би били прихваћени, онда би ово било заиста чудо од законског текста.

А господин Линта је у свом амандману рекао ће се усвајањем овог закона посебно побољшати услови и права избеглих и прогнаних лица, и ово је просто невероватно.

Ово је лекс специјалис за посебан део нашег друштва за службе безбедности; уместо да се господин Линта пита и да пита министра и да се пре овог закона залагао свом својом снагом и моћи да се у овај закон уврсте пали борци последњих ратова, инвалиди последњих отаџбинских ратова, породице палих бораца, војни бескућници, све су то, нажалост, лица углавном расељена, углавном лица протерана са својих огњишта, њих у овом закону нема.

Да би се и ова неправда исправила и да би заиста, са свим амандманима које ће евентуално представник предлагача да усвоји, овај закон сутра, када буде изгласан, имао смисла, неопходно је да се примени члан 159. нашег Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Реч има потпредседник Владе и министар унутрашњих послова, др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Поред онога што смо говорили, дакле о разрезима који постоје у Министарству за рад, борачка и социјална питања и у Министарству одбране, невезано за овај закон, постоји нови закон о становању и подршци у стамбеном збрињавању који предвиђа посебно стамбено збрињавање бораца, инвалида и других категорија нашег становништва који јесу у томе, тако да смо размишљали и о овим категоријама становништва, поред редовних припадника снага безбедности. Дакле, и инвалиди и борци претходних ратова имају у новом закону могућност да дођу до станова. Хвала на подршци да то радимо.

Што се тиче ових амандмана, Народна скупштина је свакако сагласна да гласа за сваки од ових амандмана. Ја сам сигуран да ће народни посланици гласати као што увек гласају, како то желе. Ту министар не може превише да се меша.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Прво, господине Милићевићу, мислим да сте морали да одузмете госпођи Радети две минуте зато што је она већ по други пут рекламирала, односно указала наводно на повреду Пословника која се уопште није ни десила.

Посланици СНС су поднели амандмане у најбољој намери, у доброј вери да афирмишу све оне позитивне резултате које је Влада Србија предузела и које је остварила када је у питању укупан безбедносни сектор у Републици Србији и мислим да је у најмању руку некоректно коментарисати на један лицемеран начин амандмане које су поднели посланици СНС.

Ја сам данас пажљиво слушао једну посланицу из посланичке групе којој припада госпођа Вјерица Радета, која је рекла да је она против овог предлога закона зато што, ако направите станове за припаднике војске и полиције а деси се бомбардовање, онда ће агресор да бомбардује те зграде у којима живе припадници војске и полиције и онда ето белаја, што би рекао наш народ, шта смо онда урадили.

Наравно, амандман је потпуно бесмислен, образложење још бесмисленије, али ми није падало на памет да интервенишем. Људи сматрају да је то амандман који афирмише њихову политику и ћутао сам као заливен.

Ви већ други пут допуштате да се посланици СНС извргавају руглу зато што су поднели амандмане из којих се јасно види да овај предлог закона не само што ће имати позитивне ефекте на јачање безбедносних капацитета Републике Србије, јер сигурно је да ће боље радити посао војник, полицајац, припадник Управе за извршење кривичних санкција, који има решено стамбено питање него онај који га нема, већ и читав низ других позитивних

ефеката које ће овај закон да изазове, пре свега раст домаће грађевинске индустрије, пореза на додату вредност, држава ће да оствари далеко веће приходе, локалне самоуправе ће да остваре далеко веће приходе, поправићемо стандард грађана Републике Србије, оживећемо многе друге аспекте привредног живота у Републици Србији. Дакле, овај предлог закона и те како има утицаја. То не види само онај ко не жели да види или ко је злонамеран. Наравно да ћемо, када будемо имали више пара у буџету, тиме лакше да поправљамо и стање просветних радника и здравствених радника и свих других људи који су запослени у државним структурама Републике Србије.

Нећу да се мешам у ваше вођење седнице. Немојте само да се, када дођу на ред поново амандмани Посланичке групе СРС, сваки посланик СНС јави по Пословнику и каже како су ти амандмани бесмислени. Онда ћемо довести ову седницу у једну доста деликатну фазу из које не знам како мислите да изађете. Ја сам као председник посланичке групе ћутао. Два пута сам ћутао. Био сам присутан у сали и намерно нисам реаговао, али ви изгледа толеришете злоупотребу јављања по повреди Пословника која се уопште није ни десила.

Малочас се говорило подругљиво. Знате, овде људи који имају личне анимозитете према посланицима СНС, они те анимозитете показују и када је реч о амандманима. Сви знамо да госпођа Радета има неки лични анимозитет према господину Линти и кад год се човек јави за реч, она се јавља за повреду Пословника.

Што се тиче…

(Народни посланик Вјерица Радета добацује с места.)

Ево, сад ми и мајку спомиње. Добро, хвала.

Што се тиче избеглих и прогнаних лица, па ваљда међу припадницима снага безбедности има људи који су пореклом са простора Хрватске, Босне и Херцеговине, чији су родитељи дошли као избегла или прогнана лица у Републику Србију, дакле силом прилика, и сигурно је да ће овим законом бити решено и стамбено питање и њихових породица. Дакле, амандмани СНС апсолутно имају везе један са другим и повезани су у један целовит систем.

Ја то хоћу да укажем и вама као председавајућем и грађанима Србије, дакле, да су се посланици СНС темељито припремали када су писали ове амандмане, да сви амандмани имају смисла и да смо водили рачуна о томе да када ускоро почне изградња јефтиних и повољних станова за припаднике снага безбедности, да ће то произвести вишеструко позитивне и економске и социјалне ефекте на укупан друштвени, економски и социјални живот у Републици Србији. Ти амандмани су писани са том намером. Нису писани са намером да се било ко изврга руглу, да се изазивају било какве полемике или да се било ко вређа.

Вас, господине председавајући, молим да поштујете Пословник и да не дозволите да се посланици СНС овде омаловажавају само зато што су поднели амандмане да би афирмисали једну добру и успешну политику Владе Републике Србије и да би указали да ће овим амандманима бити решени проблеми, многи проблеми, који у Србији нису решени деценијама уназад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Бечићу, јесте ли хтели по…?

Извините, само тренутак.

Господине Мартиновићу, ви јако добро знате да ја никада не спорим и да је легитимно право сваког посланика, и позиције и опозиције, да поднесе амандман и да ниједног тренутка ни у једном амандману нисам изрекао квалификацију да је амандман бесмислен. Покушавам, али је веома тешко у сваком тренутку не дозволити да се…

(Александар Мартиновић: Није тешко, одузму се два минута. То ништа није тешко.)

Не, слажем се ту са вама, не дозволити да се у одређеним тренуцима покуша нарушити достојанство Народне скупштине, што не мислим на конкретни случај. Не желим заиста да фаворизујем ни посланике позиције, ни посланике опозиције, а моја обавеза је просто била да, уколико се неко јави на повреду Пословника, дозволим да о томе говори.

Слажем се са вама да у одређеном тренутку, приликом јављања, јесте личило на дијалог, односно на реплику. Нисам користио право које ми дозвољава Пословник из једног простог разлога, јер сам заиста сматрао да ову расправу треба да наставимо у једном духу толеранције, у једном демократском духу и надам се да ћемо тако и радити у наставку данашњег радног дана.

Господине Мирчићу, ви желите повреду Пословника?

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам члан 106.

Наравно, господине председавајући, да не може расправа увек да буде под контролом. Разумем реакцију председника Посланичке групе СНС, али када се користи институт Пословника, онда то не мора да значи да је неки лични обрачун.

Некад посланици користе рекламирање, повреду Пословника да би указали на грешке које поједине колеге чине када образлажу амандман, када имају нека своја излагања. Замерити, ићи у те детаље, у такве ситнице да кажемо да због неких речи које нису одговарајуће опозиција или било ко има неку лошу намеру када је у питању овај закон стварно нема оправдање. Ми сви овде желимо да се реши овај проблем припадника снага безбедности. Из те намере говоримо ми из СРС.

Само тренутак, Филипе Стојановићу, ако вам сметам, ја бих прекинуо, па ви завршите свој разговор.

Значи, нико нема овде злу намеру. Можда се некад омакне нека реченица која није примерена. Вјерица Радета је, не из разлога да ја правдам њу што она не познаје Пословник, него је хтела само да допуни излагање господина Линте. Ако је било гарнирано неким речима које нису примерене за личност, ја нисам то приметио, али је хтела да каже да је требало водити рачуна, пошто је господин Линта препознатљив по томе што представља тај корпус српског народа који је прогнан из Крајине, да је требало поменути и људе који су рањеници и људе који су бивши припадници Војске Републике Српске Крајине итд.

Није то била зла намера, а поготово ми српски радикали немамо ништа лично, немамо ми лично мржње ни према коме. Ми једино замеримо овима што су нам украли мандате па неће да врате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мирчићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

Повреда Пословника, најпре Александар Мартиновић, па онда повреда Пословника, колега Линта.

Изволите, господине Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дакле, члан 103. став 8. каже – у случају из става 7. овог члана председник Народне скупштине је дужан да време које је народни посланик користио злоупотребљавајући право из става 1. овог члана одузме од укупног времена које припада његовој посланичкој групи у претресу о текућој тачки дневног реда ако је његовој посланичкој групи преостало времена за претрес.

Дакле, ја сам на ово мислио, господине Милићевићу. Ако сте увели као стандард у раду Народне скупштине да се после сваког амандмана посланика СНС јави неко од посланика СРС да укаже на повреду Пословника, онда дозволите да ја као председник Посланичке групе СНС, ако ви то не желите да урадите, имам право да заштитим своје колеге. Онда ћу да им кажем да се, кад год се јави неко од посланика СРС да образлаже свој амандман, људи јављају за повреду Пословника и коментаришу амандмане које су поднеле колеге из СРС.

Не бих волео да доведете седницу у такву фазу, јер онда не знам како ћете из тога да изађете.

Посланичка група СНС и моје колеге које седе овде нису врећа за ударање било коме. Ја то као председник посланичке групе нећу да дозволим. Амандмани су писани тако да имају смисла. Амандмани су повезани једни са другима. На крају крајева, свима онима који су јако паметни, који брину о разним категоријама грађана Србије, ја постављам питање зашто о њима нису бринули када су били на власти и када су били у позицији да решавају њихове проблеме, него сад кад смо ми власт у Републици Србији и када смо се дохватили једног прилично тешког посла, који у Србији није годинама

решаван, сад се јављају разни предлози – а зашто нисте урадили ово, а зашто нисте урадили оно и зашто 20.000 станова неће бити изграђено сутра? Зато што није могуће, али да је грађено у протеклих 10, 15, 20 година, ми данас не бисмо били у ситуацији у којој јесмо. Према томе, ја вас молим да поштујете овај пословник, да не дозволите његову злоупотребу, иначе ће посланици СНС и те како умети да одговоре на ово што се дешава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди? (Не.) Овога пута не. Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Не разумем због чега госпођи Радети смета моја активна борба за решавање бројних проблема стотина хиљада протераних Срба не само са подручја Крајине, него са урбаног дела Хрватске, са подручја Федерације БиХ, наравно и са подручја Косова и Метохије. Не разумем због чега она гаји мржњу према мени. Мислим да свој посао радим поштено, часно, јавно, отворено, да чиним све што је у мојој моћи да помогнем решавање кључног питања стотина хиљада протераних Срба.

Наравно да је мој амандман био поднет са циљем да допринесе квалитету овога закона. Добро је познато да међу 20.000 припадника снага безбедности има значајан број војних пензионера који су били припадници Војске Републике Српске Крајине, да има значајан број припадника и Полиције и Војске Србије.

Дакле, овај закон ће омогућити у једном значајном делу решавање кључних проблема те популације. Снажно поздрављам изјаву министра Стефановића. Надам се да ће то бити веома брзо, да се донесе сличан закон, лекс специјалис, и да се узму у обзир још две приоритетне циљне групе, а то су породице палих бораца и то су ратни војни инвалиди.

То су две категорије међу протераним Србима које су посебно страдале и на њих морамо, заиста, као држава посебно обратити пажњу. Жалосно је што смо чекали више од 20 година да се крене решавање овог питања и везано за снаге безбедности и везано за протеране Србе, али је добро да је ова Влада коначно почела са решавањем овог проблема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди? Само још једном, молим вас, који сте члан навели?

(Миодраг Линта: Члан 107. Не, не желим да се гласа.)

Захваљујем.

(Вјерица Радета: Реплика.)

По повреди Пословника? Реплика на повреду Пословника? Не, ово је била повреда Пословника.

(Вјерица Радета: Да ли могу по амандману?)

По амандману пре вас се јавио колега Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине председавајући, надам се да нећете подлећи притисцима који долазе са супротне стране и да ћете остати објективни поводом дискусија без обзира на то да ли у дискусију улазе посланици власти или посланици опозиције.

Са друге стране, ако можете да замолите, пошто је забрањено директно обраћање, министра Стефановића, који је уједно и потпредседник Владе Републике Србије а и потпредседник или високи функционер СНС, да сви министри и премијерка оду на едукацију у Посланички клуб СНС око писања закона. Мислим да није логично да на сваки закон који овде предложи Влада СНС посланици СНС, која је владајућа, предложе преко 600 амандмана. То се, наравно, ради из разлога да се онемогући опозиција да расправља о овим законима. Но добро, ово су изузетно важне теме да бисмо се ми према њима опходили на начин на који то није примерено.

Да, ДС жели да сви припадници сектора безбедности, без обзира на то да ли раде у Министарству унутрашњих послова, Министарству одбране или БИА, стекну кров над главом. Поставио сам питање на које нисам добио одговор, ево већ трећи пут постављам то питање, како ће припадници МУП-а или Министарства одбране који раде за просечну плату од 35.000 динара да издвоје 40.000 евра и обезбеде себи и својој породици стан? То је конкретно питање што се тиче овог закона.

Чујемо да се гради у три града, у Нишу, да се гради у Краљеву и да се гради у Врању. Подржавамо децентрализацију, али да ли ће припадници сектора безбедности који не живе у Врању а у Врању се изгради зграда од не знам колико стотина станова, морати да пребаце своје пребивалиште, своје радно место и добију посао у Врању како би могли то да искористе? Мислим да је конкретније, коректније, успешније, сврсисходније за припаднике сектора безбедности да им се повећају примања, па да ти људи који, ризикујући свој живот обезбеђују нас и нашу границу, одлуче где ће са својом породицом да заснују како радни однос, тако да заснују и место и да одлуче у ком граду Србије ће они живети.

Са друге стране имамо потпуну некомпатибилност између оног броја припадника који заврше Полицијску академију са оним бројем који се прима у органе Министарства унутрашњих послова.

Поставио бих питање још једном министру Стефановићу, јер ми на прошло, наравно, није одговорио – шта се дешава са чланом 172. и презумпцијом невиности? Да ли је нормално да образовани и школовани кадрови који заврше Полицијску академију немају загарантован посао и зашто се не успостави компатибилност између оног броја припадника који заврше Полицијску академију са оним бројем који је потребан да се запосли у МУП-у? Јер мислим да је то специфична и врло осетљива делатност и да ти људи који заврше Полицијску академију бивају озбиљно оспособљени,

стручни, квалификовани баш за тај посао за који су се и школовали. И онда им држава каже па, знате, ви не можете да радите у сектору МУП-а и онда се они баве свакаквим другим пословима сем послова за које су се школовали и за које је држава улагала у њихово школовање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има потпредседник Владе и министар Министарства унутрашњих послова, др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Да кренемо од последњег питања. Прво, то углавном није тачно. Прво, Криминалистичко-полицијска академија је установа отвореног типа. Дакле, држава не улаже у све, неко се школује самофинансирајуће јер жели да заврши КПА. Ако се сада школује 800 људи на КПА, треба да се прими за четири године 800 официра у Полицију, која има потребе, на пример, за 120? Па примимо ми 120. Ми смо узели чак да примамо и ове младе људе који су завршили 2010, 2011, 2012. и 2013. године па нису добили радно место. И примамо их и сад. Они имају по закону, иначе, приоритет у пријему у радни однос. Наравно, имамо, нажалост, ситуацију да нема онолико радних места колико је њих завршило, јер нисмо направили кадровски план. Ми то врло јасно кажемо. Наш кадровски план подразумева, рецимо, за четири године, годишње нам треба 72 официра полиције, не треба нам 172. Али то не спречава ту децу да упишу КПА и да заврше. Онда ви дођете и кажете – они сада немају радно место. Не могу да обезбедим свима. Онда би сви завршавали КПА. Имали бисмо 100.000 људи који заврше КПА. Ми просто немамо потребу за толико.

То се исто односи и на станове. Неће припадници Полиције и Војске заснивати радни однос тамо где они хоће, него тамо где држава има потребу. Држава одређује где су јој потребе и за коликим бројем припадника и Војске и Полиције. То је ствар државе. Држава каже у Врању нам треба толико, у Нишу, Београду, Новом Саду, у Ваљеву, у Косјерићу, Шапцу.

Ми ћемо да правимо станове у свим местима где су исказане потребе, али смо урадили и приоритете да прво градимо тамо где их је најмање, дакле, где најмање има станова за припаднике војске и полиције сразмерно броју пријављених, а и Београд ће почети врло брзо, на пример, где је и највећи број исказаних потреба за припаднике, што је и логично. Ту највећи број људи ради и највећи је број становника, 23% становништва у Србији, фактички, живи у Београду. Ми ћемо се трудити да то буде свуда и само да кажем, завршавам, почетна плата полицајца је око 50.000 динара. То је она прва плата без икаквог радног стажа, кад ступи у радни однос са средњом школом – 49.980 динара. То је прва плата, а 114 евра по месецу би био кредит за 60 квадрата, а много скупље ће плаћати и данас плаћа закуп стана. Дакле, овај закон му свакако то олакшава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Жарић Ковачевић, извињавам вам се, малочас нисам видео да сте указали на повреду Пословника. Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Јавила сам се малопре за повреду Пословника. Мислим да није коректно кршити Пословник на овај начин.

Прво, ту је члан 107, који говори о достојанству Народне скупштине. Ми смо овде чули да власт подноси не знам какве амандмане и шта је то сада страшно што посланици Посланичке групе СНС подносе амандмане, али смо исто тако чули и да министри треба код нас да дођу на обуку, да знају какве предлоге закона да пишу. Мене интересује код кога је министар Шутановац, док је био министар, ишао по упутства како да се пишу закони.

Са друге стране, повређен је члан 106 – говорник може да говори само о тачки дневног реда. Нажалост, мени Пословник не даје могућност да се на помен Ниша увек јавим и да увек истакнем како је то ДС вршила власт у Нишу. Али ћу рећи, што је у складу са овим предлогом закона, да само могу да будем задовољна што Влада Републике Србије оволико улаже у Ниш, јер на том месту које је 1999. године бомбардовано, на локацији Касарне „Стеван Синђелић“ сада ће се изградити 188 станова за припаднике снага безбедности.

Нећу злоупотребљавати Пословник да улазим у реплике, али из ових разлога бих вас само молила да убудуће бар упозорите људе да говоре, односно посланике, колеге, да говоре о тачки дневног реда.

Нећу тражити да се о овоме гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Жарић Ковачевић, веома је тешко усмерити излагање посланика. Углавном највећи део посланика има један шири контекст сагледавања амандмана који су поднели, али захваљујем на сугестији.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Помињање странке и посланичке групе, господине председавајући.

Пошто се неко опет овде осврнуо на питање наше посланичке групе и амандмана које подносимо, да је у сали случајно ових дана, као што није, знао би ако је то било какав проблем. Опет је тај проблем изгледа четири до пет пута више на страни оних који нешто нама замерају. Дакле, укупно, колико ја видим, овде је 2.400 амандмана и једна шестина је, отприлике, брат брату, оних који су поднели посланици СНС. Ако је то неки проблем, да знате, опет се љутите сами на себе четири до пет пута више него на нас.

Што се тиче разумевања између нас као посланичке групе и Владе, наши амандмани бивају прихваћени од стране Владе и то бисте такође знали да сте случајно присутни на овој седници, али није проблем, то је нешто што можете да откријете, имате шансе да то откријете до краја ове седнице. Биће

још таквих амандмана на чланове који се тек налазе пред нама у даљој расправи.

На тему послова у овој земљи, то је већ врхунско лицемерје. Врхунско лицемерје, јер оно што управо ради СНС то је да људима отвара могућности по питању управо послова, 170.000 нових радних места. То је непосредан резултат оних влада које подржава СНС и кад се они који се много брину за слободу запитају понекад шта је то, а не верујем да се питају око било чега што изговарају гласно, слобода је управо могућност избора. Они су их некада, без икаквог права на избор, терали на улицу. Ми им данас отварамо могућности да бирају и перспективе и ту је реч и о производним погонима, о фабрикама, па и могућностима да се ради за државу Србију. То је нешто што им пружамо ми, а што не могу да спочитавају они који су радили апсолутно све супротно.

На самом крају питање консултација и разумевања између функционера наше странке. Е, то схватам као својеврсну завист, завист спрам чињенице да ми странку имамо, имамо функционере са којима можемо да разговарамо за разлику од оних који су или у оставци или оних који нису, толико су међусобно разбијени на саставне делове, на разноразне групице које се међусобно не подносе, да то више, па да се не лажемо, даме и господо, апсолутно није странка. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

По амандману, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, колеге народни посланици, ја сам управо желео да подржим све амандмане СНС, јер сматрам да је појачани рад народних посланика СНС на исправљању лоших предлога закона које даје Влада Републике Србије веома користан. У том смислу, када владајућа већина поднесе више стотина хиљада амандмана на законе које предлаже њихова власт, онда то говори да њихова власт лоше ради и заиста у потпуности подржавам све колеге народне посланике из редова власти који подносе амандмане на законске предлоге Владе, јер тиме исправљају лоша законска решења која предлаже Влада.

Међутим, у једном тренутку сам се онда двоумио да ли да то ипак учиним јер сам видео да у континуитету Влада одбија све предлоге амандмана које дају народни посланици власти, из чега сам закључио да они подносе неке лоше амандмане, да ти амандмани не ваљају ништа, јер никада ни један једини амандман није прихватила Влада. И онда сам размишљао да ли да се руководим том логиком, јер ваљда Влада зна шта ради, ваљда Влада зна да су ти амандмани лоши, да ништа не доприносе квалитету закона, да су заправо бесмислени, да су само губљење времена и да користе да би се вршила опструкција рада Парламента, да опозиција има мање времена.

Можда грађани који гледају овај пренос не схватају зашто СНС подноси амандмане, али ми смо дужни да им пренесемо да је разлог за то да

поједу све време које следује за парламентарну расправу и да на један наш говор они могу да имају 100 својих амандмана и говора и тиме поједу све време за скупштинску расправу.

Тако да, овде је та кључна дилема, ко је у праву, Влада или владајућа већина у Парламенту, јер они непрестано ратују између себе. Влада подноси законе, посланици власти исправљају те законе. Влада неће да прихвати ниједан њихов амандман да је добар, јер су очито сви лоши, а они и даље на новим седницама поново подносе амандмане.

Не знам, господине Стефановићу, расправљате ли ви на Влади о овим амандманима ваших посланика из редова владајуће већине? Зар није вама чудно што вам подносе толико амандмана? Да ли размишљате о томе да ли су вам закони можда лоши или заправо ви сви играте једну режирану представу, у којој ће свако по два минута да похвали председника Вучића, Владу, СНС и да глуми да је поднео амандман?

Чекајте, можда сте ви наследили од вашег председника Александра Вучића таленат за глуму и за позоришне представе, али то није парламентарни рад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, ви сте се јавили по амандману на члан 1.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, оно што је овде кључно питање, господине министре, јесте да ли се овим законом исправљају неправде према припадницима српских снага безбедности, које ви чак не смете ни да назовете српске снаге безбедности, који су потпуно заборављени у неком претходном периоду и којом брзином ће та неправда бити исправљена. Говорим о свима онима који су учествовали у отаџбинским ратовима од 1991. до 1999. године.

Многи од њих до дана данашњег протестују. Нису им плаћене ратне дневнице, немају решену медицинску и социјалну помоћ. Ми смо једина држава у окружењу која нема закон који третира ратне војне ветеране, а ево чак и овим предлогом закона ми не третирамо ту могућност да евентуално до решавања стамбеног питања дођу и ратни војни ветерани, породице погинулих и ратни војни инвалиди.

Дакле, то је сада једно веома озбиљно питање на које мислим да сте дужни да одговорите – када ће се свеобухватно, једним законским решењем, а не лекс специјалисом, као што је овај случај, решити питање свих српских ратних војних ветерана? Ви сте на њих заборавили. Они једино у Србији немају закон који третира њихове проблеме.

Сада се ту поставља једно друго питање – на који начин ће припадници активних српских снага безбедности моћи да остваре право на куповину ових станова, код којих банака, са каквим провизијама, таксама, каматама и свим другим пљачкама које банке врше овде у овој држави над грађанима Србије?

Да нам се случајно неће поновити кредити индексирани у швајцарским францима, због којих данас више од 20.000 породица у Србији живи у дужничком ропству према банкама? То нигде у закону овде не пише и нисам чуо ни у једном од ваших амандмана да сте то образложили. Где је допринос овога закона томе да се, да кажем, дође до лаког добијања кредита и кредита по повољним условима да би се овакви станови уопште могли купити?

Оно што је за нас овде најспорније, а то исто нисам чуо у овим вашим образложењима амандмана и због тога их на крају нећу подржати, јер рачунам да ваша Влада добро зна да су бесмислени и зато вам стално одбија све ваше амандмане, јесте управо то што нисте изашли у сусрет тој кључној теми због које сте и дошли на власт, а то је борба против криминала и корупције. Дакле, како ће изгледати тендери за добијање оних који ће градити ове станове? Надам се да нам се неће поновити још један лекс специјалис какав је био „Београд на води“, који је заправо само простор за криминал и корупцију.

Не морамо ваљда сваку добру ствар коју желимо да урадимо да упропастимо зато што ће ту могућност да послове добијају добијати само фирме блиске СНС-у или тако што ће се моћи запослити у овој држави само они који су чланови СНС-а. Ја сам вас то питао, господине министре, и вашу претходницу овде, и нисам добио одговор на питање. Да ли у Србији може да живи и ради било ко ко није члан СНС-а? Да ли било ко ко није члан СНС-а може да запосли у било којој јавној установи или предузећу?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, хајде да се вратимо на амандман.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, апсолутно подржавам напоре СНС-а и њихове амандмане да исправљају лоша законска решења која даје Влада Републике Србије. Не могу да разумем само зашто Влада Републике Србије никада није прихватила ниједан амандман од толиких хиљада амандмана СНС-а. Па зато што су лоши и бесмислени.

Дакле, нисам ја рекао да су ваши амандмани лоши и бесмислени. То је рекла ваша Влада, која вам је одбила све ваше амандмане. И сваки пут вам одбија све ваше амандмане, зато што су лоши и бесмислени. Да је један био добар, Влада би га прихватила. Значи, немате ви проблем са опозицијом када вам кажемо да су вам амандмани бесмислени и лоши, него са Владом, са министром Стефановићем. Ево вам га министар овде. Што га не питате што вам стално одбијају амандмане? Зато што су лоши и бесмислени, зато што служе само за то да се врши опструкција у раду Парламента.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, да се вратимо на члан 1.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан107, господине Милићевићу.

Немамо ми никакав проблем са Бошком Обрадовићем. Бошко Обрадовић, изгледа, има проблем сам са собом. Он има проблем са чињеницом да, да би финансирао покрет Двери у време ДСС, машине у Колубари су морале да раде 28 сати дневно. У време ДС да би се из државног буџета финансирао покрет Двери, Двери су финансиране као један сегмент дијаспоре, па су онда у периоду између 2008. и 2012. године, уместо у станове за припаднике Војске и Полиције, ишле државне паре у финансирање Двери из буџета Министарства за дијаспору.

Што се тиче овог инсистирања на решавању проблема српских снага безбедности, ми тај проблем решавамо. Проблем је што у време када је Бошко Обрадовић са ДСС био на власти, тај проблем није решаван.

Овде је постављено питање ко може да се запосли у Србији. Па Бошко Обрадовић може да се запосли. Човек је запослен у градској библиотеци у Чачку. Је л' припадник СНС-а? Није. Је л' запослен? Јесте. Значи, могу људи да се запошљавају и ако нису чланови СНС-а.

Што се тиче тендера и муљања са тендерима, па то је Бошко Обрадовић усавршио. Он је усавршио пљачку сопствене политичке странке тако што је испумпавао новац из своје странке закључујући фиктивне уговоре са фирмама чији су власници његови одборници или кандидати са његове одборничке листе и, уместо да врати новац у државни буџет, он је тај новац присвајао за себе.

Сада нам држи предавање о томе што не пише за „српске снаге безбедности“. Па да се он пита, писало би за немачке снаге безбедности, за бугарске снаге безбедности и за хрватске снаге безбедности, јер са њима он сарађује. Он са српским снагама безбедности нема никаквих додирних тачака.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Мартиновићу, указали сте на члан 107. Реч је о непосредном обраћању. Претпостављам да сте на то мислили када сте указали. И достојанство, наравно, али пре свега непосредно обраћање народним посланицима.

Уколико сте приметили, више пута сам сугерисао колеги Обрадовићу да се врати на амандман на члан 1. Очигледно нисам успео да то учиним.

Вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, сматрам да сте повредили члан 106, уз подршку Бошка Обрадовића.

Наиме, Бошко Обрадовић је говорио о свему сем о теми, што би вам дало прилику да му то и толеришете с обзиром на то да овде није изнео

неистините, нетачне податке и довео чак и до нарушавања достојанства Парламента а јавност довео у заблуду.

Наиме, он је рекао да се овде, малтене, нема прилике да се каже слободна реч итд. С тим у вези, морам да вас упознам са податком да се опозиција, која чини 1/3 овог парламента, јавила укупно 6.500 пута до данашњег дана у овом сазиву. Власт, која чини 2/3 Парламента, то је учинила 4.500 пута. Дакле, по посланику, власт је то користила мање од 25 пута, опозиција је прилику имала 70 и нешто пута. Његова посланичка група 120 и нешто пута се обраћала, односно пет пута више него власт. Е сад, ако неко не зна да искористи време приликом јављања, то је његов проблем.

Такође, по питању подношења амандмана, изнет је неистинит податак. Опозиција је поднела пет пута више амандмана и ниједан од њихових амандмана није био нешто смислен, нити су имали намеру, односно у 90% ситуација имали намеру да исправком поправе Владин предлог.

Ми смо гледали како он неуспешно покушава да промовише себе, своје посланичко знање и ја лично сам први почео, када сам видео да он нема шта народу посебно да поручи, да нема неке идеје које ваља промовисати, сем оних љотићевских, ја сам решио да је боље да ми промовишемо своје идеје, идеје владајуће коалиције и самим тим да се промовишу и сами народни посланици који припадају владајућим коалицијама. Стога је Бошко Обрадовић очигледно љут, с обзиром на то да не може више своје бесмислене амандмане и своје бесмислене дискусије да предлаже, односно да их саопштава грађанима Републике Србије.

Не тражим да се о томе гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, просто је немогуће да било који председавајући у сваком тренутку располаже свим подацима и чињеницама које сте и ви изнели, зато сте ту да укажете на то. Захваљујем вам на тим подацима.

Колико сам схватио, не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Указујем на повреду Пословника, члан 108. Ви сте дужни да се бринете о реду на овој седници и да се Пословник поштује.

У више наврата сте омогућили посланицима владајуће већине да повреду Пословника заправо користе за реплику. Сматрам да је требало ову злоупотребу, уместо што им се извињавате зашто нисте прекинули излагање Бошка Обрадовића, заправо да завршите тако што ћете им одузети од њиховог времена од посланичке групе.

Што се тиче промоција разноразних и лажи које овде свако из режимске групе може да каже о Дверима, а да затим Двери не добију прилику

да кажу оно што је заиста истина, ја стварно немам шта друго да кажем него да ми престанемо уопште са промоцијама, него да кренемо на дела, конкретна дела. Зна се ко има власт у својим рукама, ко може напокон да почне своја предизборна обећања уназад кроз многе изборне циклусе да напокон и испуњава.

Што се тиче дела Двери, за нама је једна успешна породична недеља. Ми као опозициона странка урадили смо оно што је до нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У чему сам ја повредио Пословник?

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Што се тиче новца који смо раније добијали за разноразне пројекте, нико не прича о „Еутаназији“, о томе да су Двери још 2008. године указивали на погубан пут у ЕУ. Тамо је отишао новац, у часопис „Еутаназија“. Ја вас позивам да га прочитате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јањушевић.

Колегинице Јањушевић, мислим да сте се релативно скоро прикључили наставку заседања. Не мислим ништа лоше, али жао ми је што малочас нисте чули констатацију владајуће већине. Владајућа већина говори да допуштам посланицима опозиције да користе повреду Пословника и да на тај начин користе своје право на реплику. Ви кажете да то чине посланици владајуће већине.

Значи, колегинице Јањушевић, видите да све време покушавамо да нађемо једну равнотежу и да, као што сам рекао, наставимо са демократском расправом и демократским сучељавањем мишљења. Да ли је неко говорио о дневном реду или не, ја вас молим нека свако крене од своје посланичке групе.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ви константно кршите члан 27, који у ставу 2. каже да се председник Народне скупштине стара о примени овог пословника. Ви то, једноставно, не радите, јер дозвољавате, не само ви него сви председавајући Народне скупштине, већ месецима и годинама уназад овде да моје име и презиме, моја породица и моје достојанство буду вређани на све могуће начине. И то, замислите, на који начин. Не овако људски и парламентарно у једној дискусији и у једној озбиљној дебати, него кроз форму повреде Пословника. Дозвољавате да се јави, не знам, десет народних посланика из власти у форми повреде Пословника а да се кроз то баве Бошком Обрадовићем, мојом породицом, мојим запослењем и да на најразличитије начине клевећу и лажу.

Пазите, то сте дозволили и господину Александру Мартиновићу који је јавно слагао где ја данас радим, иако као председник Административног одбора, преко кога ми сви као посланици остварујемо сва своја права,

одлично зна где ја данас радим. Али му уопште није проблем да јавно слаже у директном телевизијском преносу где ја данас радим. Значи, таква врста бескрупулозности, неморала и безобразлука да једноставно ви јавно лажете нешто што одлично знате да није истина, то говори о томе да је све дозвољено.

Господине председавајући, ако је све дозвољено, онда вас молим, дозволите и нама да буде све дозвољено, јер не можете ви дозволити да неко вређа и помиње непрестано овде о Дверима све најневероватније лажи. Никад није доказана ниједна од њихових тврдњи. Не постоји никада ни један једини доказ. Двери никад нико није процесуирао. Никад нас нико кривично није гонио. Нема иза нас ниједне афере ни мрље, али када то неко 24 сата понавља у Скупштини, на „Пинку“, „Хепију“ и не знам где све, народ можда може у то да поверује. Али барем ви заштитите наше достојанство и дозволите, ако не можете ништа друго, барем да одговоримо кроз реплику. А како ако немамо право на реплику и на повреду Пословника?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Као што видите, и вама је дозвољено да укажете на повреду Пословника, ниједног тренутка вас нисам прекинуо, али желим да вас подсетим да сте конкретно у овом случају изазвали реплике и повреду Пословника ви. Ви сте говорили у једном ширем контексту о ономе што није била тема и тачка дневног реда. Ви сте изашли ван оквира који се тичу конкретно члана 1. и конкретно сте вређали и помињали и председника државе и председника СНС и да не наводим кога још. Дакле, ако желите нешто да мењамо, крените прво од себе па онда то очекујте и од других.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 108, господине Милићевићу.

Ово вам је шематски приказ како се пљачка сопствена странка звана Српски покрет Двери – 4.200.000 динара, 3.800.000 динара, 201.000 динара, предузетничка радња Минтел Борча, Флукс ком Борча, Бранислав Симиџија МК Тел Београд, Велукс д.о.о. Београд, све власници фирми који су били одборници или кандидати за одборнике на листи Српског покрета Двери. То је један доказ.

Други доказ, каже – лаже Мартиновић, лажу ови из СНС, нису нас финансирали „жути“ итд. Ево вам уговор из 2010. године закључен између Нинамедија клипинг д.о.о. Нови Сад, Војводе Мишића 9, коју заступа госпођа која је малочас говорила, Марија Јањушевић, директор, и општине Инђија, коју заступа господин Горан Јешић, председник општине Инђија. Уговор је, иначе, само да вам кажем, по члану 5, закључен у еврима. Они, знате, не воле ЕУ, али евре што воле, па то је чудо једно. То је чудо једно.

Пазите, Горан Јешић у Војводини има бар сто фирми које могу да вам ваде тај дневни прес-клипинг за једну општину и он је баш изабрао фирму где је директор госпођа Марија Јањушевић, припадник Двери. Сада ви мени реците да је то случајно и да то нема никакве везе са финансирањем Двери од стране разних странака бившег режима, и ДСС и ДС.

Што се тиче радног места господина Обрадовића, ја сам данас чуо да је он професор и да он нама треба да држи часове, завршавам, из српског језика и књижевности, па сам га ја питао где предаје. Не предаје нигде. Ради у Народној скупштини, а пре тога је радио у чачанској библиотеци. Никад није радио као професор српског језика и књижевности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

С обзиром на то да расправа иде у нежељеном току и мислим да смо се превише удаљили од онога што је тачка дневног реда, сходно члану 112, направићемо паузу од пет минута, а онда настављамо са амандманима.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, уважене колеге, ова Влада не дели припаднике безбедносног сектора и свако од њих ради на потпуно истом послу, без обзира на то да ли је у Министарству унутрашњих послова, агенцијама или је припадник Министарства одбране и Војске Србије. Сви заједно чувају ову земљу и раде тежак и одговоран посао и зато се њихове стамбене потребе морају решавати заједнички.

Изградња станова за безбедносни сектор је једна од важнијих мера Владе, да реши кључни проблем људима који раде важан посао за нашу државу и наше грађане. Мислим на Полицију, Војску и припаднике ВБА, чуваре затвора, оне због којих се осећамо безбедно, а имају недовољна примања и тешко могу себи да приуште решавање стамбеног питања дугорочно. Наш задатак је да их збринемо.

Циљ Владе је, ако се школују полицајци и војници, а улаже се све више у њихово образовање, онда они треба да остану у Војсци и Полицији. Станови по повољним условима су начин на који држава покушава да сачува те људе у чије је школовање уложила много енергије, новца како би их спречила да оду из Србије. Такође је намера да се поправи животни стандард

припадницима безбедносног сектора, да им плате расту, али и на овај начин да могу да планирају своје породице.

Важно је да јачамо сектор безбедности, службе безбедносни. Влада им је повећала плате 10%, дала бонус од 10.000 динара и наставља са тим трендом и ове године. Желим да сви схватимо колико се тешким и опасним послом они баве. Сада, када је у целом свету појачано угрожавање безбедности грађана, важно је да јачамо све капацитете сектора безбедности и зато вам се захваљујем, господине министре Стефановићу, зато што веома велику енергију улажете у обнављање материјално-техничких и оперативних ресурса безбедносног сектора као секретар Бироа за националну безбедност.

Влада овим, такође, жели да каже хвала службама безбедности, које раде тежак и опасан посао. Овим јачају снаге безбедности, јача се БДП, али и станоградња и грађевинске компаније.

За грађевинску индустрију ово много значи. Предвиђено је да се изгради два милиона квадратних метара и ту ће домаће фирме, мање и средње, имати много посла. Радиће се на производњи цигала, црепова, столарије, подова, водоводних цеви, електроматеријала и свега што је потребно за изградњу једног стамбеног објекта. Маса радника ће се запослити и то неће бити краткотрајни послови, на месец или два, него дугорочни, на неколико година.

Прошла су времена у којима се само обећавало, пљачкало и уништавало у Србији. Србија коначно може да каже да је повратила свој међународни углед. За раст економије и стабилно економско окружење, политика Владе је да јача своју војну индустрију и бори се против криминала и корупције. И зашто не рећи да је мотор свих реформи наш председник Александар Вучић? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Због оних који нису образлагали своје амандмане него коментаришу амандмане Српске напредне странке, мораћу да прочитам свој амандман. У члану 1. предложеног закона додаје се став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење одрживог развоја.

Пошто колега који је коментарисао све, не зна да је први део мог амандмана, као посебан амандман предложио колега Влада Орлић, и тај амандман је Влада усвојила, тако да није истина оно што говори да се ниједан наш амандман није усвојио.

Друго, вероватно да не знају ни шта је одрживи развој. Управо се Влада Републике Србије својим радом залаже за економски и одрживи развој

Републике Србије. То је врло важна тема мој амандман је, у ствари, подршка напорима Владе Републике Србије у свим настојањима да ми овде живимо један нормалан живот човека који има могућност да ради, да ствара и да живи, да станује.

О томе говори управо и самит који је пре неки дан одржан у Софији, где је једна од врло важних тема на Самиту ЕУ и земаља Западног Балкана била економски, односно одрживи развој. Да је то врло важна тема говори о Агенда 2030 Уједињених нација, која као један од својих 19 циљева управо третира циљ – одрживи градови и заједнице. То је циљ да до 2030. године треба унапредити инклузивну одрживу урбанизацију и капацитете за интегрисано и одрживо планирање и управљање градовима односно насељима. Њихов закључак је да треба учинити градове и људска насеља инклузивним, безбедним и отпорним и одрживим. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважена председавајућа.

Желим да изразим жаљење што је господин Бошко Љотић – пардон, Обрадовић – напустио салу. Изгледа да је представа завршена.

Дакле, након вишедеценијске деградације Војске и Полиције, која је ишла чак дотле да су припадници Војске становали у баракама и избегличким камповима а припадници Полиције као подстанари или у самачким хотелима, први пут ће се овим људима указати поштовање, и то захваљујући овој власти. С обзиром на значај посла који обављају за нашу отаџбину, најмање што можемо да учинимо јесте да тим људима пружимо пристојан живот за њих и њихове породице. Људи који су свој живот подредили чувању земље морају бити растерећени бриге о условима у којима им живи породица.

Ми, посланици из СНС, не само да апсолутно подржавамо овај пројекат, већ смо и јако поносни што у њему учествујемо.

Друга ствар коју треба нагласити јесте да ће се за изградњу користити домаћи материјали и опрема, и то у учешћу од најмање 80%, што је врло важно за нашу привреду и континуитет њеног развоја.

Према подацима Министарства финансија, кретања у грађевинарству значајно утичу на укупан раст. У последњем кварталу 2017. године регистрован је међугодишњи раст вредности изведених радова у грађевинарству од 18,7%. У прва два месеца 2018. године забележен је међугодишњи раст производње цемента од 60,5% и раст производње осталих неметалних минерала од 43,1%.

У јануару 2018. године порастао је и број издатих грађевинских дозвола, 33%. Посматрано према врсти грађевина, повећан је број издатих

дозвола за зграде 39,8%, док су дозволе за остале грађевине повећане за 13,7%, и то се односи на инфраструктуру.

Овај пројекат, дакле, осим збрињавања наших снага безбедности доноси и раст и развој домаће привреде.

Иначе, господине потпредседниче Владе, желим да кажем да је општина Бор заинтересована за овај пројекат. Ми имамо локацију на којој се стамбени објекат може градити и чекамо да уђемо у реализацију овог пројекта.

Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштована председнице, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднео амандман и хоћу да кажем да се овим законом уређују услови, критеријуми, начин и поступак за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, као и за лица, раније припаднике снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од ових државних органа.

Политика националне безбедности представља део укупне државне политике и спроводи се кроз усклађен програм мера и активности које држава предузима ради достизања циљева политике националне безбедности. Њеном реализацијом стварају се претпоставке за политички, економски, социјални, културни и укупни друштвени развој Републике Србије.

Прва фаза на изабраним локацијама предвиђа изградњу 1.578 станова, што по градовима износи: Београд 400, Нови Сад 400, Ниш 188, Врање 190, Краљево 200 и Крагујевац 200 станова.

Хоћу да истакнем да је добро да се у првој фази у Врању гради 190 станова за припаднике снага безбедности. На југу Србије имамо припаднике снага безбедности који су ангажовани у копненој зони безбедности. Ангажовање припадника снага безбедности у копненој зони безбедности је под изузетно тешким и безбедносно сложеним условима. Добро је да доношењем овог закона помогнемо овим припадницима снага безбедности да реше своје стамбено питање, јер велика већина њих, нажалост, до сада није решила своје стамбено питање.

Решавањем стамбеног питања показали бисмо однос према овим припадницима снага безбедности који своју дужност обављају у изузетно тешким и безбедносно сложеним условима, како би грађани Србије били безбедни и сигурни. Али решавање овог проблема представља и јавни

интерес Републике Србије од значаја за јачање система националне безбедности.

У дану за гласање позивам народне посланике да подрже Предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председнице Скупштине.

Поштовани представници Министарства, колеге посланици, поштовани суграђани, прво што желим да кажем на тему овог закона који је на дневном реду јесте да ми је драго да је уопште на дневном реду, да баш ми расправљамо о њему и да ћемо га сигурно у дану за гласање усвојити.

Не правим никакву разлику између припадника Војске Србије, нити Полиције, нити БИА и сматрам и подржавам то да апсолутно сви имају једнако право да им буде решено стамбено питање. Годинама и деценијама они су били маргинализовани. Питање њиховог крова над главом нико није потезао досада.

Наши претходници имали су веома занимљив метод формирања буџета. Ако само узмете у обзир то да нису имали средстава ни за један акумулатор, нису имали средстава за чизме, опасаче, за основа средства, како би онда уштедели и обезбедили новац за градњу станова?

Александар Вучић и СНС формирају такву климу и такав систем у свакој области и сви његови актери из појединачних области морају дати свој максимум, што је учињено и приликом формирања овог закона, што ће даље обезбедити решавање нерешених стамбених питања код припадника служби безбедности. Стога ја подносим овај амандман који ће дефинисати предмет овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Маја Мачужић Пузић.

Изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани представници Министарства, сарадници, поднела сам овај амандман како бих указала на значај подизања стандарда снага безбедности који раде тежак и одговоран посао за државу и за грађане, а због којих се грађани могу осећати сигурно.

Посебно ћу се осврнути на значај овог закона за град Краљево, одакле ја долазим. У Краљеву ће се градити у првој фази 200 станова, у насељу Рибница на локацији Вођареве ливаде. Морам да напоменем да ће се изградњом ових станова решити стамбено питање припадника Полицијске управе Краљево, која покрива град Краљево, општине Рашку и Врњачку Бању, полицијске управе која покрива можда највећу територију у Србији и у својој ингеренцији има две највеће туристичке дестинације, односно Копаоник и Врњачку Бању. Решаваће се и стамбено питање припадника

Центра Безбедносно- информативне агенције у Краљеву, одреда Жандармерије, припадника Управе за извршење санкција окружног затвора у Краљеву, припадника Друге бригаде копнене војске и 98. ваздухопловне бригаде.

Озбиљан је број припадника снага безбедности, о ком, наравно, данас из безбедносних разлога не можемо да говоримо. Овим законом ће сви они који годинама и деценијама уназад нису успели да реше стамбено питање бити ускоро у прилици то да ураде.

Није, међутим, и неће бити то једино градилиште у Краљеву у наредном периоду. У Краљеву ускоро почиње изградња и 360 станова по пројекту урбана регенерација. Основна школа „Свети Сава“ је у близини насеља које ће се градити за ове снаге безбедности, нови тржно-пословни центар такође у близини овог градилишта, две нове фабрике, „Леони“ и „Тај група“, затворени базен, савремене саобраћајнице и још много пројеката мањих по обиму али не и по значају.

У насеље Рибница, које броји преко 20.000 људи, у коме се граде ови станови, деценијама уназад нико није улагао. Последњих пет година оно је богатије и садржајније за спортску халу, где се данас одржавају бројне и најзначајније међународне спортске манифестације, Главчићев мост, за чију изградњу захвалност дугујемо, између осталог, и Миломиру Главчићу, великом задужбинару, Дом културе, тржно-пословни центар, а ускоро и за ово савремено стамбено насеље за снаге безбедности, основну школу и затворен базен.

Захваљујући овом закону, између осталог, град Краљево ће наредних година постати највеће градилиште не само у Србији него и у региону. Изградњом ових станова начинићемо само први корак у изградњи два милиона квадрата широм Србије.

На основу досадашњих резултата ове и претходне Владе и тима на челу са Александром Вучићем очекујем да ће Република Србија наставити са економским напретком и да ће бити прилике да се настави са изградњом станова и за младе брачне парове и за здравствене раднике, судије и остале државне чиновнике.

Наравно да ћу у дану за гласање подржати и овај закон и остале законе који су данас на дневном реду, а колеге посланике позивам да подрже мој амандман у дану за гласање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Драган Вељковић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени сарадници Министарства, даме и господо народни посланици, становање је исконска, примарна човекова потреба и спада у једно од основних права, а у Србији, као у већини других земаља, оно је једно од основних егзистенцијалних питања грађана Србије.

Након скоро потпуне приватизације станова и укидања извора финансирања неког новог стамбеног фонда за задовољење стамбених потреба, јавни сектор остаје без средстава, а држава се из становања скоро потпуно повукла, вођена, између осталог, и глобалним идеолошким претпоставкама, да је посао у стамбеном сектору за државу окончан, те да овај сектор треба препустити искључиво законима тржишта.

Ипак, све валидне анализе указују на неопходност поновног активнијег укључивања државе у стамбени сектор, али овај пут у другачијој мисији, кроз преузимања централне, законодавне, стратешке и финансијске улоге у стварању бољих услова за развој стамбеног сектора.

Полазећи од ове нове улоге државе у овом сектору, а имајући у виду природу посла који обављају припадници снага безбедности и њихов значај за безбедност читаве државе, те да је овај проблем најизражајнији у овој категорији због дугогодишњег нерешавања овог животног проблема са којим се свакодневно бори хиљаде припадника снага безбедности, Влада Републике Србије ће предложеним законом покушати у примереном временском интервалу да овај проблем систематски реши.

Овим законом омогућава се широком кругу лица из ове области и то како запосленим тако и лицима која су остварила право на пензију у тим државним органима, да реше своје стамбено питање под изузетно повољним условима чиме показујемо велику захвалност овој категорији људи који улажу много напора и труда и спремни су да у сваком тренутку бране своју домовину.

Поставља се питање какву корелацију имају изградња станова за припаднике снага безбедности и права расељених лица, што је суштина мог предложеног амандмана. У том контексту указујем да се проблеми ове угрожене категорије манифестују у свим сферама живота, у образовању, здравству, запошљавању, статусним питањима, али су као и код снага безбедности најизражајнији у области решавања стамбених потреба.

Сопствени стамбени простор је најважнији предуслов интеграције расељених лица и њихових породица. Управо се у области становања највише испољава неравноправан положај расељених лица у односу на локално становништво. Због тога је Република Србија на свим нивоима власти, уз подршку међународних организација у претходном периоду, обезбедила преко 15.000 различитих стамбених решења кроз изградњу стамбених јединица, доделу помоћи грађевинског материјала, монтажних кућа, плацева итд., и за то издвојила огромна средства како би створила елементарне услове за квалитетан, достојанствен и сигуран живот расељених лица у Републици Србији, као што ће и реализацијом овог пројекта то урадити за припаднике снага безбедности. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, амандманом који сам поднела на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности додатно се дефинише члан 1, а све у циљу развоја Републике Србије.

У члану 1. Предлога закона прописано је да се овим законом уређују услови, критеријуми, начин и поступак за реализацију пројекта изградње станова за припаднике Министарства одбране, Војске Србије, МУП-а, БИА, Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, као и за лица, раније припаднике снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од ових државних органа.

Реализација овог пројекта представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије. Политика националне безбедности представља део укупне државне политике и спроводи се кроз усклађени програм мера и активности које држава предузима ради достизања циљева политике националне безбедности. Њеном реализацијом стварају се претпоставке за политички, економски, социјални, културни и укупни друштвени развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Уважени потпредседниче Владе Републике Србије са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман који сам поднела иде у правцу да се повеже свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на социјалну равноправност са предлогом овог закона.

Чињеница је да припадници снага безбедности годинама и деценијама уназад нису успели да трајно реше своје стамбено питање. Свима је јасан значај посла који припадници снага безбедности обављају, као и одговорност коју обављање тог посла са собом носи. Због тога поздрављам одлуку Владе Републике Србије да се крене са решавањем стамбеном питања за припаднике безбедносне структуре.

Овим предлогом закона сви припадници снага безбедности који буду конкурисали, моћи ће да под једнаким условима трајно реше своју стамбену потребу, наравно уз испуњење одговарајућих прописаних услова и управо на тај начин ће се доћи до остваривања социјалне равноправности.

С обзиром на то да је реализација овог пројекта изградње јефтиних станова предвиђена најпре, за сада, за шест градова Београд, Нови Сад, Краљево, Крагујевац, Ниш и Врање, хоћу да посебно поздравим изградњу јефтиних станова за југ Србије, јер је југ Србије годинама уназад био запостављен и искрено се надам са ће седми град у коме ће се убудуће градити бити град Лесковац, јер град Лесковац има припремљену локацију за изградњу јефтиних станова за припаднике безбедносних структура.

Позивам вас да у дану за гласање подржите овај мој амандман.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре, разлог подношења овог амандмана јесте да се доношењем закона обезбеди развој Републике Србије уз што бољи приступ економским ресурсима. Овим законом уређују се услови, критеријуми, начин и поступак за реализацију пројекта изградње станова за припаднике Министарства одбране, Војске Србије, МУП-а, БИА и Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, као и за лица раније припаднике снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од ових државних органа.

Изградња станова у складу са законом омогућиће да се реши највећи број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности који деценијама нису успели да реше своје стамбено питање и представља јавни интерес Републике Србије.

Реализација пројекта изградње јефтиних станова позитивно ће утицати и на раст БДП-а у области грађевинарства, на упошљавање домаће грађевинске индустрије, као на повећање запослености, с обзиром на то да закон дефинише обавезно учешће домаћих фирми.

Став 3, који се додаје члану 1. овог предлога закона, прецизније дефинише сврху изградње станова за припаднике снага безбедности уз поштовање једног од главних принципа, а то је развој Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Изволите.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени господине министре, Предлогом закона о посебним условима за реализацију пројекта за изградњу станова и његовом применом обезбеђују се услови за почетак изградње станова за припаднике Министарства одбране, МУП-а, БИА, лица запослених у Управи за извршење кривичних санкција, као и за пензионисане припаднике безбедносних служби.

Амандман који сам поднео на предлог овог закона има за циљ сагледавање утицаја закона са свеукупним утицајем на развој Републике Србије. Влада Републике Србије предвођена СНС покреће још један од пројеката који ће поред чињенице да треба да представља пројекат од општег интереса за јачање система националне безбедности такође утицати на подизање целокупне привреде, јер ће реализацијом пројекта бити запослени људи из грађевинске оперативе, као и домаће фирме, што и јесте у складу са политиком коју промовише и спроводи у дело СНС.

У досадашњој дискусији смо имали прилику да чујемо супротне стране, оспоравање овог пројекта уз изношење тврдњи да пројекат неће бити реализован или ће динамика радова бити доста спорија него што је законом предвиђено. На њихову жалост а на срећу ових грађана који ће станове добити, СНС и Влада Србије ће и овај као и све досадашње пројекте реализовати.

Пре три године имали смо прилику да управо у овој сали слушамо истоветно оспоравање супротне стране за један од пројеката који се тада промовисао, то је лекс специјалис за „Београд на води“ и такође смо слушали да тај пројекат неће бити данас. Имамо прилику да видимо да се „Београд на води“ гради и да представља мотор развоја града Београда као и целе Србије и мења комплетну слику наше престонице, као што ће изградња станова за припаднике снага безбедности представљати мотор промена за све градове у којима буду станови грађени.

Александар Вучић и СНС доласком на власт започели су излечење од корупције и криминала који су се усталили у нашој држави за време бившег режима, а новац који се до јуче сливао у приватне џепове усмерен је тамо где му је место, у буџет Републике Србије. Зато данас можемо да кажемо да има новца за поновно повећање плата, зато данас полиција има нове униформе, зато данас полиција има нове аутомобиле и зато ће и бити реализован пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности.

У циљу прихватања предложене измене позивам колеге народне посланике да у дану за гласање подрже амандман, као и предложени закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Зељуг.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, доношење закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности је веома значајно у овом

тренутку, јер је неопходно да би држава системски приступила решавању овог питања.

Један део војних лица која су 90-их година расељена са простора бивших југословенских република већ више од четврт века станује у напуштеним војним објектима, а у Србији се процењује да их има 2.500. То је 2.500 породица војних бескућника са скоро 10.000 чланова, који чекају на решење стамбеног питања.

Војни бескућници, они сами себе тако називају, то су она лица која су као припадници ЈНА почетком 90-их година била дислоцирана из бивших југословенских република у Србију и Црну Гору, тадашњу СРЈ, и током дислокације остала без стамбеног власништва. Ови људи немају статус избеглица, јер нису избегли већ премештени са тадашњим јединицама ЈНА на основу одлука и споразума.

Они чине специфичну групу која је остала ускраћена за стамбени простор у процесу приватизације јер је услов за њихову предислокацију био одрицање или предаја власништва над непокретном имовином у бившим југословенским републикама уз јемство да ће им бити додељени нови станови на простору СРЈ.

Чин предаје или одрицања од станарског права који су ови људи потписивали је био услов могућности стамбеног решења у Србији и Црној Гори, а на основу Правилника о становима ЈНА из 1991. године зајамчен им је приоритет у решавању стамбеног питања. Убрзо им је ова приоритетност укинута, а са новим правилницима они су добили статус обичних лица без стана. До данас њихово стамбено питање није решено.

Слична судбина задесила је и многе друге припаднике снага безбедности који су пре распада СФРЈ живели и радили на просторима бивших југословенских република а данас живе у Србији. Ради се о лицима која су раније, у време социјализма, издвајала средства од четири и по до 6% од својих личних доходака у војни стамбени фонд, чиме су, практично, делимично или у целости откупили друштвене станове.

Данас у Србији и даље велики број војних бескућника живи у касарнама, војним школама, клубовима, домовима и другим објектима за заједнички смештај. Нека од дислоцираних лица са својим породицама одлучила су да живе у приватно изнајмљеним становима и за то од државе добијају надокнаду за увећане трошкове становања, тзв. УТС, док одређени број лица живи код родбине. Сви они чекају на решење стамбеног питање већ више од четврт века, маргинализовани од стране досадашње гарнитуре власти.

Данас се, захваљујући разумевању садашње власти, а пре свега Александру Вучићу и СНС, почиње са системским решавањем овог питања, веома значајног за свеукупни развој државе а посебно за систем одбране. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђокићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднео сам амандман. Овим амандманом сам хтео да истакнем да град Лесковац има потребу за изградњом станова за припаднике снага безбедности који би се куповали под повољним условима.

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре је дало информацију на основу спроведених анкета у Министарству одбране и МУП-у на територији града Лесковца и информација има следећи карактер. Међу припадницима Министарства одбране и Војске Србије на територији града Лесковца 128 припадника је без икаквог стамбеног објекта, а 53 са неодговарајућим стамбеним објектима, што је укупно 181 припадник снага безбедности са нерешеним стамбеним условима. Код припадника МУП-а 373 припадника је сагласно са куповином стана по повољнијим условима, а међу њима је 149 без решеног стамбеног питања.

Град Лесковац је спреман да уђе у пројекат изградње станова и поседује овог момента две локације спремне за изградњу, од којих је једна комунално опремљена. За обе локације постоје планска документа, тако да је могуће издати локацијске услове и грађевинску дозволу.

Поштовани министре, желим успех у реализацији овог пројекта, а поштоване колеге позивам да гласају у дану за гласање, да подрже овај амандман, као и све законе који су на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре Стефановићу са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, као што сви знамо, град Ниш је један од приоритета Владе Републике Србије и председника Републике Србије, господина Александра Вучића, и у погледу изградње станова за припаднике снага безбедности. Након анкета које су спровеле колеге из надлежних министарстава, показала се потреба за изградњом око 2.400 стамбених јединица на територији града Ниша.

Ми смо као град предложили две локације за прву фазу у којој може одмах да почне да се гради, локацију Касарне „Стеван Синђелић“ у насељу Никола Тесла. Ту су некада грађени станови за младе научне раднике, осам ламела са око 400 станова, али је планом генералне регулације остављена могућност за још један блок.

Према идејном решењу које је урађено, овде би требало да се изгради 188 станова. Локација је скоро спремна. Неопходно је завршити парцелацију, што ми сада управо радимо, а након тога ће инвеститор, а то је Република Србија, покренути процедуру добијања дозволе. Очекује се да се тај процес, као и процес одређивања извођача, заврши негде у септембру ове године и да тада крене изградња.

Мислим да ћемо бити први у Србији где ће почети градња, ми или град Врање. Нама као граду остаје обавеза изградње недостајуће инфраструктуре у смислу водовода, канализације, саобраћајнице, топловода, телекомуникационе мреже. То ће се радити паралелно са извођењем радова и очекујемо да овај наш део буде готов следеће године, а надамо се искрено да ће и тада станови бити готови, јер Град Ниш је спреман за овај посао.

За другу фазу је предложена локација полигон Ардија, саставни део Касарне „Књаз Михаило“, некадашња Пантелејска касарна. То је локација која отвара могућност завршетка Сомборског булевара и спајања од Пантелејске цркве до Еко пумпе. Уз булевар ће се отворити око 20 хектара земљишта које је намењено по генералном урбанистичком плану за становање средњих густина, као и за изградњу пратећих садржаја као што су вртићи, школе, дом здравља.

У овом тренутку је у току израда планског акта и решавање имовинских односа са Војском Републике Србије. Након завршетка овога ићи ће се у археолошка истраживања, јер постоји индиција да се у једном делу ове локације налазе археолошка налазишта. Након завршетка овог испитивања уследиће пројектовање како самих станова, тако и све неопходне инфраструктуре. Очекује се да то буде готово у 2018. години и првој половини следеће године, а да се након тога на овој локацији крене и са изградњом осталих потребних станова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Верољуб Матић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Поднео сам амандман на закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности у смислу да он допринесе већем квалитету самог закона, наравно, ако буде био прихваћен од предлагача.

Ја сам овде пришао са једне стране, имајући у виду трећу тачку ове седнице, а то је Предлог закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова из разлога што је то јако битно да би се ово реализовало брзо, квалитетно, ефикасно, тако да, практично, од саме идеје, припреме итд. свугде геодезија има своје место, своју улогу. Значи, од старта, од идеје мора се доћи до карти, до планова, до података на кога се води итд.

Даље, када се одабере сама локација, креће снимање ситуационих планова и припрема за израду планске документације, односно за решење издавања грађевинске дозволе. Када се изда грађевинска дозвола, креће обележавање објекта и праћење самог тога градње.

По завршетку градње следи снимање изведеног стања и по добијању употребне дозволе врши се упис у катастар непокретности у складу управо са Законом о поступку уписа у катастар непокретности и водова. То је јако квалитетан закон. Мислим да ће бити у склопу ове седнице и усвојен, тако да ће једноставност и брзина допринети да се овај закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности квалитетно заврши.

Када се станови заврше и када се изврши откуп станова, креће и даље посао праћења самог објекта, његовог слегања, тако да сам поступак изградње станова за припаднике снага безбедности, једноставно, у великој мери зависи од геодезије, и приватне и државне, како ће он функционисати и радити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Матићу.

На члан 1. амандман је поднео проф. др Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јовица Јевтић.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман којим предлажем да се у члану 1. Предлога закона дода став 3, који додатно

дефинише и прецизира везу и утицај предложеног законског решења на равномерни развој Републике Србије.

Политика националне безбедности представља део укупне државне политике и спроводи се кроз усклађен програм мера и активности које држава предузима ради постизања циљева политике безбедности. Њеном реализацијом стварају се претпоставке за политички, економски, социјални и, свакако, равномерни развој Републике Србије и овај амандман иде управо у том правцу.

Овим законом ће се решити највећи број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности који деценијама нису успели да реше своје стамбено питање. Реализација пројекта предвиђена је, најпре, у шест градова и то Београд, Нови Сад, Ниш, Крагујевац, Краљево и Врање и то ће свакако допринети равномерном регионалном развоју читаве земље. Због свега напред реченог мислим да је предложени амандман свакако начин да се кроз предложено законско решење афирмише равномерни развој читаве земље као један од најважнијих темеља будућег друштвеног система коме стремимо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Сушец.

ЖЕЉКО СУШЕЦ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, господине Стефановићу, даме и господо народни посланици, Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта за изградњу станова за припаднике снага безбедности Републике Србије је једна од добрих идеја из претходног периода, али због остављених народу и држави од стране оних пре нас неуређених и лоших јавних финансија и ужасно великог јавног дуга, морало се прибећи мерама фискалне консолидације и тек су се сада створили услови за реализацију овог државног пројекта, државне станоградње.

Република Србија реализацијом овог пројекта доказује своју економску и привредну стабилност, где се поред домаће грађевинске индустрије покрећу и други привредни субјекти у Републици Србији, што ће се у великој мери одразити на увећање БДП-а у Републици Србији.

Са територије Јужнобанатског управног округа четири јединице локалне самоуправе су изразиле велику заинтересованост да учествују у реализацији пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Град Панчево је предложио две локације за реализацију овог пројекта и то локацију Хиподром – Стрелиште и Стрелиште – блок 203 и локације на којима је површина негде око 17.730 м2 на којима постоји могућност прикључка на јавну саобраћајницу, водовод и канализацију, електричну енергију, телекомуникацију и централно градско грејање. Поред овога, град

Панчево је урадио и урбанистички пројекат, као и разраду предметне локације.

Морам такође да напоменем, према подацима Канцеларије за националну безбедност града Панчева, 373 припадника Министарства одбране и Војске Србије и 353 припадника МУП-а Републике Србије је изразило интересовање да учествује у реализацији овог пројекта.

Надам се а и жеља ми је да се прва фаза реализације овог пројекта заврши пре рока како би се у следећим неким фазама нашле јединице локалних самоуправа јужног Баната, али не само јужног Баната него и других управних округа на територији Републике Србије.

Поштовани народни посланици, не смемо да заборавимо да близу 20.000 припадника МУП-а, 14.000 припадника Министарства одбране и Војске Србије и 1.500 припадника БИА, који свакодневно одговорно раде тежак посао за нашу државу, немају још решено стамбено питање.

Овај предлог закона, поштовани грађани Србије, од изузетног је значаја за јачање националне безбедности Републике Србије. Из тог разлога, у дану за гласање и Посланичка група СНС са задовољством ће подржати овај предлог закона, јер ови људи заиста раде тежак и одговоран посао у овим тешким и безбедносно комплексним временима. Морају да осете да држава Србија то и те како зна да цени и да поштује све оно што раде у интересу мира и безбедности наше државе и мира и безбедности наших грађана. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела Љибушка Лакатош.

Изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени председавајући, уважени министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, предложеним законом о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности потврђују се зацртани програмски циљеви Владе Републике Србије и председника Александра Вучића.

Доношењем овог закона решава се један од основних проблема припадника Министарства одбране, Војске Србије, МУП-а, БИА, Управе за извршење кривичних санкција, као и за лица која су право на пензију остварила у једном од ових државних органа, а то је проблем становања, који деценијама нико није ни покушавао да реши.

Овим законом даје се могућност да се поправи животни стандард људима који раде одговоран посао и због којих се сви ми осећамо безбедно.

Усвајањем овог предлога закона омогућиће се изградња станова за сада у шест градова Републике Србије, како би запослени у поменутим државним органима могли да буду стамбено збринути.

Како бисмо ишколовали војнике, официре, полицајце, морамо улагати и у образовање, морамо улагати у школски систем, јер наш циљ је да они остану у Војсци, Полицији, а управо овај закон ће добрим делом допринети томе да запослени у овим службама реше своје стамено питање и да беспрекорно обављају своју дужност у службама где су запослени, што уједно и доприноси свеукупном развоју наше државе.

Због свега поменутог поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на школски систем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик прим. др Владо Бабић.

Изволите, докторе Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, цењени господине министре са сарадницима, уважене колегинице и колеге народни посланици, у члану 1. Предлога закона додаје се став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на развој медицинских центара.

Амандманом се додатно дефинише члан 1. Предлога закона. Сходно томе, рекао бих да је политика циљева националне безбедности део укупне државне политике чијом реализацијом се остварује укупни друштвени развој Републике Србије и она представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности.

Имајући у виду да је највећи број нерешених стамбених потреба у државним органима управо међу припадницима снага безбедности, који деценијама нису успели да трајно реше своје стамбено питање, одлучено је да се оно системски реши предлогом програма изградње јефтиних станова на више локација истовремено, у више градова Србије.

Због тога се и приступило изради овог закона о посебним условима за изградњу станова припадника снага безбедности који има за циљ успешну и ефикасну реализацију самог пројекта.

Путем анкете, 18.905 припадника снага безбедности и мали број пензионера, њих је свега 1.462 који су остварили пензију у једном од органа безбедности, изјаснило се да желе да купе станове у оквиру овог пројекта изградње.

Тако је у шест градова предвиђено да се изгради 5.203 стана, с тим што је у првој фази предвиђена реализација 1.578 станова, и то 400 у Београду и Новом Саду, 200 у Крагујевцу и Краљеву, 190 у Врању и 188 у Нишу. Зграде ће бити типски грађане, без подземних етажа, а величина станова ће бити од 32 до 92 м2. Лица која купе овакав стан мораће да остану у служби снага безбедности 10 година.

Цена квадратног метра оваквог стана ће бити 500 евра у динарској противвредности на дан закључивања уговора без пореза на додату вредност. На овај начин ће велики број запослених у службама снага безбедности имати прилику да купи ове јефтине станове и тако трајно реши своје стамбено питање.

Локалне самоуправе ће приходе од пореза на имовину новоизграђених станова имати, а уједно и јавни објекти, амбуланте, апотеке који су изграђени око тих зграда моћи ће бити у функцији корисника и свих грађана са територије локалне самоуправе. У њима ће се запослити радници различитих профила, лекари, медицински техничари, фармацеути итд. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Бабићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поштоване колеге народни посланици, на свеукупни развој земље несумњиво је и неспорно да у великој мери утиче и станоградња у којој се ангажује велики број привредних друштава, предузетника, органа јавне власти, банака и других финансијских институција које ће упошљавањем и ангажовањем људи у станоградњи радника утицати и на побољшање њиховог животног стандарда.

Стога сам у циљу додатног дефинисања члана 1. предложеног закона поднела амандман којим се додаје став 3. и који гласи – да се доношењем предложеног закона обезбеђује свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на пореску одговорност.

Доношењем системског решења о изградњи станова за припаднике снага безбедности држава је покренула решење великог проблема припадника ових снага који немају решено стамбено питање.

Ако се узме у обзир то да је политика националне безбедности део укупне државне политике, и имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, а да велики број њих нема решено стамбено питање, одговорно руководство државе на челу са председником и Владом решило је да овај вишедеценијски проблем системски реши.

Као први корак формирана је Владина комисија са задатком да припреми предлог програма изградње станова за припаднике снага безбедности до којих ће они доћи по повољнијим условима.

Један од закључака Комисије је да је неопходно, ради брже и ефикасније реализације пројекта изградње станова, израдити посебан закон којим ће се уредити услови, критеријуми, начини и поступци за саму реализацију програма. Због важности дефинисања наведеног закона за

успешност пројекта посланици Српске народне партије у дану за гласање подржаће предложени закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, господине министре, закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, без икакве сумње, има значајан сегмент када се тиче макроекономске стабилности Србије.

Када данас говоримо о макроекономској стабилности Србије, онда не говоримо о наслеђеној категорији, већ о категорији која је ту присутна у претходне три године. Ако погледате како је изгледала макроекономска стабилност државе Србије 2015. године и када смо ушли у преговоре са ММФ-ом, онда је јасно да су Влада Републике Србије, председник државе Александар Вучић и практично сви грађани Србије учинили велики напор да једну привреду која је била доведена до ивице колапса доведемо у ниво макроекономске стабилности.

Када данас говоримо о параметрима макроекономске стабилности, онда говоримо о расту БДП-а који се налази на 4,5% у првом кварталу 2018. године и, пре свега, говоримо о смањењу нивоа незапослености, односно расту нивоа незапослености, па се тренутно ниво незапослености у држави Србији, вероватно, налази негде на реалном историјском минимуму од десетак посто. Овај програм, овај закон свакако подразумева низ економских ефеката које ће имати на функционисање макроекономске стабилности Републике Србије.

Ако говоримо са аспекта инвестиција, онда се ради о инвестицијама од 5.203 стана, што представља улагање од око 150 милиона евра. Сто педесет милиона евра инвестиција свакако јесу инвестиције ранга 1% буџета Републике Србије, односно 0,5% БДП-а, што свакако говори да ће ниво инвестиција у наредном временском периоду расти. То је резултат макроекономске стабилности који је Влада Републике Србије учинила у претходне три године. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 1. амандман је поднео посланик Милосав Милојевић.

Изволите, колега Милојевићу.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије поднео сам амандман на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

У члану 1. Предлога закона предлажем да се дода став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење приватног сектора. Како сам више пута напомињао у претходним обраћањима, само са јасном визијом напретка и идејом у ком смеру треба да идемо можемо доћи до жељених резултата. У том смислу веома је битно да пратимо трендове развоја и да покушамо да у свим пољима побољшамо услове живота за све становнике Републике Србије.

Оно што је посебно важно јесте да као држава станемо иза оних који брину о безбедности свих грађана ове државе, оних који чине да закони које доносимо и одлуке којима се бавимо буду спроведени у пракси, онима који су гарант мира и безбедности, а то су припадници снага безбедности.

Сматрам да је овај закон веома битан и да ћемо могућност да наши војници и полицајци добију приступачне станове омогућити даљи развој и напредак. Овај, као и многи други закони чине корак даље Србије на путу модерне развијене европске чланице држава и народа.

Оно што морам да нагласим у овом обраћању јесте да је Аранђеловац недавно добио велико признање, а то је награда ЕУ под називом Европска награда за културно наслеђе, Европа ностра, награда за 2018. годину. Павиљон „Књаз Милош“ у парку Буковичке бање добитник је у категорији конзервација, и то је пример одличне сарадње локалне самоуправе, Владе Републике Србије, али и Краљевине Норвешке, чијим се представницима посебно захваљујем а који су заједно допринели, донирали значајна средства да се овај бисер нашег града, годинама запуштен, обнови у пуном сјају.

Ово сам навео као пример за који сматрам да се може применити у ономе о чему говоримо, а то је развој свих економских, друштвених и привредних грана у једну целину за развој нашег друштва. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојевићу.

На члан 1. амандман је поднео посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Господине председавајући. господине Маринковићу, поштовани министре Стефановићу, поштована господо из Министарства, даме и господо народни посланици, чланом 1. прописани су услови, критеријуми, начин и поступак за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, а нарочито се утврђује јавни интерес, као и поступак експропријације, прописују се обавезе учесника у поступку доношења или измене планских докумената, одређује се начин за уређивање обавеза, за уређивање грађевинског земљишта, одређују се инвеститори изградње, уређује се поступак прибављања недостајућег грађевинског земљишта и

решавања имовинскоправних односа на земљишту унутар стамбеног комплекса и изван стамбеног комплекса у функцији стамбеног комплекса.

Мој амандман на члан 1. – обезбеђује се укупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење здравствених услова. Станови су вештачки створена средина у којој се људи највише задржавају. Деца бораве у становима од 20 до 24 сата, школска деца 16–20 сати, одрасле запослене особе 10–14 сати, домаћице до 22 сата, а исто толико пензионери и инвалиди. Због тога су услови који владају у становима важнији за здравље људи од прилика у предузећима, у школама, у касарнама или на јавним местима.

Деловање стана на људско здравље је комплексно. У стану се врши низ физиолошких, психолошких и социјалних функција на чије одвијање могу деловати неповољни и повољни физикални, хемијски, биолошки, социјални уплови. У стану се човек храни, дише, одмара се, спава, обавља своје сексуалне функције, деца расту, уче, а сви укућани тамо одржавају већину својих социјалних контаката.

Постоји низ болести које се често јављају код особа које живе под условима стамбене пренатрпаности, у становима где је доказано постојање фактора познатих као морбогени, тј. проузроковачи болести. Као најчешће болести које су последица неповољних услова становања наводе се туберкулоза, висока дечја смртност, бронхијална астма, реуматизам, кућне несреће, тровања, респираторне инфекције, инфекције цревним паразитима, гљивичне инфекције коже, те неке душевне болести, почевши од омладинског криминалитета до психоза.

Важно је, међутим, напоменути да статистичка позитивна корелација између смртности и оболевања од неких болести, са једне, и лоших стамбених услова, са друге стране, не значе да су они једини узроци болести. У настанку болести постоји мултипла каузалност у којој станови могу да представљају више или мање значајан етиолошки фактор. Сигурно је, међутим, да се добро или лоше становање може развијати уколико сви животни услови остану непромењени, синергистичко или антагонистичко деловање у ширењу или сузбијању појединих болести.

На крају да унапред образложим смисленост мог амандмана, јер се на медицинском факултету у оквиру предмета Хигијена изучава комунална хигијена као посебан одељак, односно хигијена становања у свим могућим аспектима о којима сам ја сада говорио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ранчићу.

На члан 1. амандман је поднео посланик доцент др Михаило Јокић.

Изволите, др Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Господине председавајући, господине министре, господо посланици, увек се залажем да, када доносимо закон, сагледавамо његов утицај на економски развој земље, на економски развој Србије, јер само економски развијена Србија може решавати текуће и све веће проблеме

у којима се налази. У овом тренутку, када је новац јефтина роба, права је ствар уложити ту робу, тај новац у грађевинарство, у изградњу станова за безбедносне снаге. Ова изградња има обележје безбедности, егзистенције и економски моменат.

Говорићу о овом економском моменту. Улагањем у грађевинарство ми повлачимо активирање многих привредних грана. С друге стране, у закону је речено да ће радове изводити домаће фирме. Заједничка последица свега овога биће већа упосленост, већа запосленост, што је један од циљева економске политике Републике Србије. Бруто домаћи производ, који ја увек посматрам као збир четири сабирка, односно ако посматрамо бруто национални доходак, онда посматрам као збир пет сабирака. У БДП-у, не грађевинарства него целе привреде, повећаће се два сабирка, повећаће се бруто инвестиције и повећаће се лична потрошња грађана. Због тога је овај закон битан.

Желим на крају да кажем, Ваљево је град који заслужује и има услове да, када будемо наставили овај процес, јер ово је само почетак, ово је најбољи пример како се најбрже може развијати привреда једне земље и због тога кандидујем град Ваљево да буде седми град у изградњи ових станова за све оне групе које су угрожене у стамбеној политици. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Јокићу.

На члан 1. амандман је поднео посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите, колега Вујадиновићу.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Када је у питању члан 1. овог законског предлога њиме се ближе одређују предмет уређења, јавни интерес самог законског предлога.

Решити животни проблем било ког човека или учествовати у решавању његовог животног проблема или бар дела његовог проблема јесте велика ствар. Било која политичка гарнитура која такво питање ставља на сто и покреће такве процесе заслужује поштовање, а то је сигурно и у овом случају када је у питању Влада Републике Србије. Овакав предлог закона свакако заслужује озбиљно поштовање грађана Србије.

Говорио сам раније, у начелној расправи, о ефектима овог закона. Они су свакако значајни са становишта социјалне заштите у смислу побољшања тог социјалног статуса једног дела становништва, решавања неких основних социјалних проблема, безбедносних ефеката, јер само добро обезбеђен и збринут припадник снага безбедности може бити посвећен свом послу, а тиме и утицати на укупну безбедност друштва и државе. Има и онај трећи ефекат, који се тиче саме привреде, јер ће покренути грађевинску индустрију и многе друге гране привреде које та грађевинска индустрија у себи обухвата и самим тим утичете на развој целокупног друштва.

Међутим, све то може да буде и много другачије и не мора да буде овако, нарочито ако се у овакву једну област као што је безбедност, уосталом

као и друге области друштва, укључе под плаштом бог зна неке реформе безбедности или система одбране криминал и корупција. Како? Ево, нпр. за време министровања Бориса Тадића, Драгана Шутановца, сетите се шта се све десило у смислу реформе, тзв. реформе система одбране и какав је, онај најгори облик криминала према сопственом народу у том периоду наступио и када је у питању уништавање социјалног статуса, а највише морала оних који су велики део свог живота уложили у безбедност ове државе и овог народа. и када је у питању уништавање материјално техничких средстава, тих безбедносних служби нпр. војске 400 оклопних возила, 200 артиљеријских цеви или артиљеријских оруђа, 23.000 комада пешадијског наоружања, 9.000 преносних ракетних система. Треба ли даље да набрајам? Све то је уништено у та два мандата та два министра. Наравно, тај криминал је сам по себи био и награђен од стране његових налогодаваца. Огледао се у личном богаћењу тих министара рачунима, становима, сатовима, пљачкашким приватизацијама.

Е сада, циљ овог мог амандмана је управо да укажем на сталну потребу борбе против таквих дешавања, корупције, малверзација, криминала и да служи као једна симболична опомена да нам се више никада те и такве ствари не би догађале, па и када је у питању ова област стамбеног збрињавања људи који раде у безбедности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

На члан 1. амандман је поднела Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности и додатно дефинисала члан 1, тј. члан који се односи на предмет овог закона. Наиме, предмет овог закона повезала сам са ефикасношћу локалних самоуправа. Овај закон се односи на ефикасност локалних самоуправа, пре свега на ефикасност неколико локалних самоуправа у којима ће се изграђивати јефтини станови за припаднике војске, полиције и службе безбедности.

Реч је о великим градовима у Србији, Београду, Новом Саду, Нишу, Крагујевцу, Краљеву и Врању, али се надам да ће у некој веома скорој фази доћи до изградње станова за припаднике снага безбедности и у осталим мањим градовима који су изразили спремност да у овом пројекту учествују. Због чега је то битно? Пре свега је битно да би они војни пензионери и пензионери осталих снага безбедности у Србији могли да дочекају достојанствену старост и у малим срединама, али као што сам у неком од претходних излагања рекла, и да би млади људи, који живе у мањим градовима, остали заједно са својом породицом у тим градовима, јер уколико

им се реши стамбено питање то је једна основа да ће они у тим местима и остати и да неће ићи у веће градове, као што је ситуација данас у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео посланик Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом 3, који сам предложио, додатно се дефинише Предлог закона у смислу афирмације свеукупног развоја наше државе, а посебно развоја регионалних медицинских центара. Политика Владе Републике Србије огледа се у обезбеђивању и реализацији стратешких пројеката и новим инвестицијама, чиме се стварају најповољнији услови за развој државе.

Пре седам дана завршени су радови на изградњи и опремању новог објекта Института за онкологију и радиологију. Набављена су три најсавременија линеарна акцелератора, један ЦТ симулатор, као и пратећа радиотерапијска опрема. Извршени су грађевински радови на објекту који обухвата 1.200 новоизграђених квадратних метара и укупно 2.000 квадрата адаптираног простора. Вредност инвестиције је 8,9 милиона евра. Укупна вредност опреме је 6,4 милиона, а грађевинских радова око 2,4 милиона евра. На Онкологији 2 спроводиће се терапија зрачења, а заједно са планирањем обучаван је и кадар. Овом инвестицијом Србија је испунила стандарде који важе за савремени свет, а то је да поседује савремени апарат за зрачење на 250.000 становника. Ово ће бити први центар где ће бити одвојени пацијенти који долазе на припрему за зрачење, као и да ће имати посебне просторије где ће боравити са својим породицама. Такође, до краја године, захваљујући овим апаратима, нестаће листе чекања за ову врсту терапије.

Истовремено, набављена су још три линеарна акцелератора, који ће бити распоређени у клиничким центрима у Крагујевцу и Нишу, и у Здравственом центру Кладово. Ове чињенице су доказ стратешки визионарске политике Владе Републике Србије која темељено реализује пројекте од виталног значаја за развој наше државе.

Само на овим инвестицијама у инфраструктуру створиће се бољи предуслови за наставак започетих реформи које је за крајњи циљ имају повећање животног стандарда грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Ана Чарапић.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани потпредседниче Владе Републике Србије са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман сам поднела у циљу да укажем

колико је значајан пројекат изградње станова за припаднике службе безбедности за свеукупни развој Републике Србије.

Деценијама уназад нико се није бавио стамбеним збрињавањем припадника служби безбедности, који су спремни живот да дају за отаџбину и који бране право нашег народа на слободу. Зато данас имамо преко 20.000 припадника служби безбедности који немају решено стамбено питање. Влада Републике Србије и наш председник Александар Вучић препознали су проблем и у претходном периоду већ је додељен одређен број станова за припаднике службе безбедности. У 2018. години почеће изградња 1.578 станова на чак шест локација у Републици Србији, а то су градови Београд, Нови Сад, Ниш, Крагујевац, Краљево и Врање. Вредност пројекта је око 64 милиона евра.

Са једне стране решавамо стамбено незбринуте припаднике служби безбедности, а са друге стране постижемо економске циљеве. Станоградња утиче на пораст боја запослених и отварање нових радних места у грађевинској индустрији. Значи, станоградња је у функцији наставка позитивног тренда смањења стопе незапослености, а сетимо се само да је у 2012. години стопа незапослености била 26% а данас је дупло мања, креће се око 12%.

Дакле, станоградња позитивно утиче и на привредни раст и на привредни развој, али и на раст удела грађевинарства у бруто домаћем производу. Поспешује се рад малих и средњих предузећа. На тај начин стимулише се запошљавање у приватном сектору, што је и циљ Владе Републике Србије. Подсећања ради, у првом кварталу 2018. године остварили смо суфицит у буџету од 6,5 милијарди динара и раст БДП од 4,5%. Станоградња ће свакако имати позитиван утицај да остваримо још боље резултате у наредном периоду. Национална безбедност је свакако темељ функционисања модерне државе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Радослав Цокић.

Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштована председнице Скупштине, поштовани потпредседниче Владе, решавање стамбеног питања значајно је за сваког човека, од изузетног је значаја за службе безбедности, од посебног значаја, зато апсолутно подржавам настојање Владе да се реше стамбена питања служби безбедности у потпуности. Надам се да је ово само почетак овога поступка, да се по повољним условима, повољнијим него што су тржишни, обезбеди стамбено питање и да службе безбедности могу неометано да обављају своју делатност, обезбеђују сигурни рад и безбедан рад становништва наше земље и спољне границе.

Оно што је од посебног значаја јесте да се на овај начин покреће грађевинска оператива која запошљава многе службе. Овај поступак је од

изузетног значаја и за буџет Републике Србије, јер се он на тај начин повећава. Ја мислим да у наредном периоду овај поступак треба наставити и размишљати о помоћи и другим категоријама нашег становништва, како да се под повољнијим условима обезбеди стамбено питање, како бисмо дестимулисали пре свега младе људе да одлазе из наше земље, већ да овде заснивају своје породице, овде раде и остају у нашој земљи.

Оно што могу да приметим јесте да сте изабрали за ову прву фазу веће градове и та уштеда је значајна, јер нпр. најниже цене су 700 евра по квадрату. Ја долазим из Смедеревске Паланке и, нажалост, није таква ситуација. Код нас се нови станови купују за 500 евра, можда и јефтиније. Због тога треба размислити да у мањим градовима, где нам је такође жеља да становништво остане у што већем броју, још побољшамо услове па и да тамо ови запослени који се налазе у службама безбедности обезбеде своја стамбена питања и остану у тим срединама, јер свакако није интерес земље само да сви дођу у Београд већ да и унутрашњост буде насељена у одговарајућој мери како бисмо могли да доводимо инвеститоре, како бисмо развијали земљу и како бисмо могли да упошљавамо наше становништво. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо народни посланици, мој амандман наглашава потребу за модернизацијом у контексту свеукупног развоја Србије. Ја сам становишта да он има своје место у овом предлогу закона. Не могу да не изразим задовољство чињеницом да до сада, како у начелној расправи, тако и у расправи о појединостима, још увек нисмо чули ни један једини аргумент који би ишао против овог предлога закона.

За разлику од неких других, ми из СНС се увек темељно припремамо за скупштинску расправу. То подразумева првенствено пажљиво читање предлога закона. Зашто ово говорим? Зато што смо у неколико наврата, и данас али и у начелној расправи, чули отприлике – добро је што ће се градити станови, али требало би унапредити домаћу производњу, домаће произвођаче, домаћу грађевинску индустрију итд. Па да су читали Предлог закона, очигледно да нису, видели би да је то, свакако, предвиђено у овом закону.

У складу са тим, због грађана, ја бих истакао само члан 14. Предлога закона, став 3 – за изградњу стамбене зграде за колективно становање користе се првенствено грађевински производи, материјали, опрема и инсталације домаћих произвођача у учешћу од најмање 80% од укупно потребних грађевинских производа, материјала, опреме и инсталација према спецификацији садржаној у пројекту за грађевинску дозволу.

Овде је ствар потпуно јасна и из свега што смо чули, јасно је да ће овај закон донети бројне бенефите, о чему смо већ доста и говорили. Дакле, из свих ових разлога предлажем да усвојимо овај предлог закона у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Славиша Булатовић.

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани потпредседниче Владе, поштоване колеге, на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности подносим амандман на члан 1. и предлажем да се дода став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права.

Изградња станова за припаднике снага безбедности је пројекат који се спроводи по предлогу, или идеји, председника Републике, господина Александра Вучића, а који има за циљ поправљање животног стандарда припадника безбедносног сектора који раде тежак и одговоран посао за државу због чега се грађани могу осећати сигурно.

Самом иницијативом, као и улагањем у пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности, држава указује поштовање онима који се данонећно боре против криминала и корупције. Много тога је учињено у претходном периоду у борби против криминала и корупције и свим грађанима је послата јасна порука да се бављење криминалом у Србији не исплати. Исправно и одговорно понашање је једини пут за бољитак појединаца и заједнице.

Доношење овог закона је најбољи начин да покажемо колико поштујемо и уважавамо све оно што раде како припадници Војске и Полиције, тако и чувари затвора и припадници Безбедносно-информативне агенције.

Реализација пројекта доприноси у великој мери поправљању животног стандарда грађана Србије, пре свега људима који раде тежак посао за нашу државу, посао због којег сви остали грађани могу и имају право да се осећају безбедно.

Полазећи од чињенице, као и наш председник Александар Вучић, да се ради о људима који без обзира на озбиљност и опасност посла који обављају имају мала примања и који тешко себи могу да приуште решавање стамбеног проблема дугорочно, а посебно уколико су млади и граде своје породице, реализација пројекта ће им омогућити бољи и другачији живот, сигурност у сутрашњицу и прилику да рачунају на бољитак у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштована председавајућа.

Ово је мој први амандман са посебним освртом на привредни раст, а изградња ових станова је огроман пројекат и директно ће утицати на привредни раст наше земље.

Овај пројекат ће утицати на привредни развој и раст друштвеног производа, али и раст удела грађевинарства у БДП, повећање запошљавања, бољи рад малих и средњих предузећа. Све ово је од огромног значаја за целокупни привредни раст и развој наше земље.

За изградњу ових станова користиће се наши производи, материјали домаћих произвођача. Порез од станова ће наплаћивати локалне самоуправе и самим тим ће бити појачавање привредног раста и развоја.

Уважени министре, у дискусијама смо чули од посланика опозиције да је ово изборна кампања Српске напредне странке. Вероватно су се подсетили својих изборних кампања, када су обећавали грађанима Србије овакве градње, а од тога ништа није било. Тако су они радили и обећавали, а никада нису испуњавали. Онда су нам говорили да имамо пуно маркетинга у овом закону.

Ми само желимо да грађани и грађанке Србије чују за овакву изградњу станова, а ускоро ће се и видети. Видеће се нове зграде у Краљеву, Новом Саду, Београду, Крагујевцу, Врању.

Питали су се зашто је све то по хитном поступку. Зато што желимо да се што пре реализује овако велики пројекат који ће утицати на привредни раст наше земље, зато што је потребно донети овакав закон а самим тим и припремити сву потребну документацију за све то да би се спровело. Све ћемо то урадити, планирамо, јер имамо финансијски стабилан буџет наше Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, Србија располаже са пет милиона хектара пољопривредног земљишта, од чега је четири милиона обрадиво. Када то упоредимо, рецимо, са Холандијом, која има три пута мање обрадивог пољопривредног земљишта, када упоредимо са Данском, која у укупној територији има хектара колико ми имамо пољопривредног земљишта, морам рећи да не можемо бити задовољни резултатима у пољопривредној производњи, а то пре свега захваљујући странци бившег режима која није развијала пољопривреду.

Холандија, са 60 сунчаних дана, далеко неповољнијом климом, извози укупно 80 милијарди евра, толико је вредан извоз Холандије из пољопривреде и прехрамбене производње, а Србија не може да достигне ни три милијарде. Значи, готово 30 пута више Холандија извози. Само на

ружама извоз Холандије је осам милијарди, дакле три пута већи него укупан извоз у Републици Србији. Данска извози 21 милијарду евра из пољопривредне производње.

Дакле, то су пољопривредне производње на које треба да се угледамо. Уколико оне са знатно мањом пољопривредном површином и знатно лошијим условима могу да направе озбиљан бруто домаћи производ, Србија треба да тежи модернизацији пољопривреде и укрупњавању, кроз кооперативу, малих пољопривредних газдинстава, да их специјализује и да мала и средња пољопривредна газдинства, као и мала и средња предузећа буду перспектива у развоју пољопривреде. Када се развије пољопривреда, прерађивачка индустрија, енергетика из пољопривреде, онда ће бити довољно новца и за Војску и за Полицију, а онда ће расти економска моћ земље, политичка моћ земље, па и војна.

Зато ја мислим да ће доћи дан када ће овај амандман који сам ја поднео бити реализован, уколико ова власт у овој констелацији снага опстане. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам овај амандман са жељом да помогнем и предлагачу и да укажем нашим грађанима на важност одлуке коју ћемо донети наредних дана кад будемо изгласавали један овакав законски предлог и сет закона који је на дневном реду.

Али оно што мени посебно сада привлачи пажњу то је што, док ми расправљамо о амандманима на овако важан законски предлог који решава судбинско питање чланова људи који се баве нашом безбедношћу, који су припадници Војске, Полиције Србије, 90% опозиције та расправа не занима. А њих не занима зато што то није прилика да њихови тајкуни, њихови мафијаши и чланови њихових политичких странака, њихови функционери стекну неки стан, неку вилу, неки нови џип, неки нови скупоцени сат.

Ово је прилика да припадници безбедносних снага Републике Србије дођу до стана, да реше своје стамбено питање, да буду свој на своме, да имају кров над главом, да оно што је можда најважније у животу стекну. То је прилика да се ми као грађани, као представници грађана, на један начин захвалимо оним људима који воде рачуна о безбедности Републике Србије, који брину да нашој деци неко не прода дрогу, онима који брину да наша граница буде безбедна, онима који 24 сата воде рачуна о безбедности свих нас у држави, да им омогућимо да купе стан под повољнијим условима од тржишних.

Наравно, опозиција је показала да је то не занима. Њих је једино интересовало да срозају морал полиције и војске док су били на власти, јер је то онда била прилика. Кад је низак морал у полицији и војсци, то је прилика да висок морал буде код криминалаца и код тајкуна и код свих оних који имају намеру да пљачкају Републику Србију.

Док је на власти Српска напредна странка, ова Влада Републике Србије и Александар Вучић, нико неће пљачкати Републику Србију, нико неће стављати руке у џепове грађана Републике Србије. У њиховим џеповима ће бити све више новца, биће све више фабрика и све више радних места. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Радослав Јовић.

Изволите.

РАДОСЛАВ ЈОВИЋ: Поштована председнице, господине министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, веома ми је драго што је на листи градова и локалних средина у које ће бити инвестирано у наредном периоду изградњом станова сврстано и Краљево, град из којега долазим.

Као неко ко је два пута био на челу тог града, добро познајем прилике у том граду и могу вам рећи да све оно што нас је задесило крајем 20. века, дакле, онај несрећни грађански рат, изазвало је велике поремећаје у овом граду. То је град који има око 120.000 становника са приградским насељима и сеоским подручјима. У тај град у кратком временском периоду од неколико година уселило се између 25.000 и 30.000 становника. То су људи који су тражили уточиште. То су они људи који су из Босне, из Хрватске, а на крају и са Косова и Метохије, били принуђени да траже смештај у овом граду. Краљевчани су велика срца примили те људе. Наравно да је са собом то донело и велики притисак на инфраструктуру и све оно што говори о нашем свакодневном животу.

Ова инвестиција, ова чињеница да ће Краљево бити међу првим градовима у којима ће се градити станови за припаднике службе безбедности јесте сигурно једна велика помоћ нашем граду. Уз остале инвестиције, уз тзв. урбану регенерацију, у коју смо већ кренули, и уз чињеницу да ћемо вероватно у току ове године кренути са две велике инвестиције да запошљавамо људе у тој средини, добрим делом помажемо да се разрешавају проблеми који су у овом граду нагомилани.

Зато пуна подршка овом закону и читавом сету закона који се налазе пред нама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Десанка Репац.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, поштована председнице. Поздрављам господина министра са сарадницима.

Пред нама је данас закон о изградњи станова за припаднике снага безбедности. Ја сам поднела амандман који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење здравствене заштите.

Пошто је било примедби на овај амандман од стране опозиције, ја бих хтела нешто само да појасним. Здравствена заштита је скуп мера за очување и спречавање болести. То је примарна здравствена заштита. Овим законом индиректно утичемо на унапређење здравствене заштите тако што побољшавамо услове живота припадницима снага безбедности, њиховим породицама и читавим заједницама. Решавамо њихово егзистенцијално питање, стамбени проблем.

Пошто се ради о примарној здравственој заштити, значи, очувању здравља и спречавању болести, било да се ради о менталном или физичком здрављу, хтела бих да кажем да за ову специфичност коју обављају МУП, БИА и Војска Србије, треба јако висок ниво менталне снаге и стабилности да би они одговорили на пословне и животне изазове.

Идеју закона о изградњи станова за припаднике снага безбедности је дао председник наше државе, господин Александар Вучић, а посао ће изнети Влада Републике Србије. Знајући значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, значајан за безбедност читаве државе, а највећи број је нерешених стамбених потреба запослених у државним органима, закон доводи до системског решења. Значи, трајно решавамо стамбено питање.

Закон је неопходан. Ово су одлуке од националног интереса. Службе раде тежак и опасан посао. Намера је да се поправи животни стандард припадницима снага безбедности. Ово је једна од мера која утиче и на очување здравља грађана, унапређење, јер план разарања друштва иде са развојем здравственог система.

Здравље и безбедност подижу радну способност сваког човека. Само здрав човек може да води друштвено-економски продуктиван живот. Здравље има изузетно важан утицај на допринос друштвеном и економском развоју, односно општем успеху земље, тако да овај закон индиректно, преко реализације овог пројекта, утиче на унапређење здравствене заштите. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Господине министре са сарадницима, уважени народни посланици, већ сам рекао да пројекат изградње станова заиста представља посебно бригу за човека, представља бригу о људима који брину о нашој безбедности, нашој сигурности, нашем достојанству и оно што посебно поседују јесу патриотизам и свесност националног идентитета.

Управо на овим темама почела је данашња седница из уста неких којима је национални идентитет само у устима и само у речима. Чули смо различите карактеристике. Чули смо и позив на дела. Жао ми је што нису ту. Данас о тим делима разговарамо кроз амандмане, а дела јесу специфични политички загрљај између онога што се данас зове део српске опозиције на тему како срушити ову власт, спојити неспојиво и заиста је потпуно невероватно да је данас префикс „српска“ најзначајнији онима који се грле са стечајним управницима, пивским квасцем и осталим политичким идентитетом који смо овде препознали.

О каквом се загрљају ради најбоље ћемо видети из транскрипта разговора НАТО челника, Хавијера Солане и Веслија Кларка, објављеног 1. јула 2008. године. У том разговору Солана каже Кларку: „Гадим се ове Владе Србије, искрено да ти кажем. Гади ми се пошто су обични полтрони и улизице.“ Овако их је окарактерисао онај кога су највише подржавали и колико су се данас изменили најбоље говори да данас говоре о реалности косовског признања, да говоре о рату у коме није било жртава, него само колатералне штете, да данас нама говоре о национализму и националном поносу, а за себе имају речи, а немају дела. Стара латинска каже – сличан се сличном радује. Због тога вас молим да посебно скренете пажњу на Србе из региона, јер су они оставили све иза себе, оставили су своја имања и, верни војној и полицијској заклетви, дошли у Србију. Према томе, њихов осећај патриотизма и њихов осећај националног идентитета је мало већи него свих осталих. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, поштовани потпредседниче Владе, Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности заслужује безрезервну подршку, пре свега јер систематски решава деценијски проблем нерешених стамбених

потреба запослених у службама које су од посебног значаја за безбедност и будућност наше земље.

Овај закон значајно ће допринети расту БДП-а у области грађевинарства, упошљавању домаће радне снаге, упошљавању домаће грађевинске индустрије и расту запослености, порасту прихода од ПДВ-а по разним основама и што је веома значајно за буџете локалних самоуправа, порасту прихода од пореза на имовину.

Заснован је на идеји и иде у правцу остварења примарног циља политике СНС и њеног председника, господина Александра Вучића, на путу свеукупног развоја наше земље и њених локалних самоуправа. Управо је ово разлог зашто сам поднео амандман и предложио да се у члану 1. дода став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење рада локалних самоуправа.

Потпуно девастиране локалне самоуправе са празним и презадуженим општинским и градским буџетима затекли смо ми из СНС, преузимајући одговорност над њима из руку неодговорних и бахато безобразних лидера претходног режима, који су све до 2012. године у Војводини до 2016. године мислили само на себе, на своје банковне рачуне, личну корист и бројне привилегије, не водећи рачуна ни о чему, чак ни о потребама припадника снага безбедности, почев од опреме, наоружања, савремених борбених система, све до њихових стамбених потреба као животног питања сваког појединца.

После шестогодишњег напорног рада под руководством СНС и председника Александра Вучића Србија послује са суфицитом у државној каси. Постигла је раст БДП-а од 4,5%, па је, ево, могуће приступити реализацији и овог дугоочекиваног пројекта. Ово је пројекат који ће служити за пример како се могу градити станови по више него приступачним ценама и за друге циљне групе, за све грађане наше земље, што ће, свакако, допринети свеукупном развоју Србије и унапредити рад локалних самоуправа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председнице Скупштине.

Уважени потпредседниче Владе, колеге посланици, грађани Србије, ја сам поднео амандман којим стављам акценат на недовољно развијена подручја, јер је за све нас који живимо у Србији врло битно да се ради и да се развија и део где ја живим. То су недовољно развијена подручја, где је Сврљиг, где је Бела Паланка, Гаџин Хан, где је Ниш центар, где се у оквиру тога раде станови у Нишу за раднике службе безбедности.

Ја стварно подржавам напоре Владе и овај закон ће стварно бити за нас веома битан зато што ће велики број људи који су служили нашој земљи, радили за нашу земљу, ратовали за нашу земљу имати могућност да коначно добије свој кров над главом.

То је нешто што сви морамо ценити, поштовати и ја ћу увек подржавати овакве ствари као човек чији је отац био полицајац, радио, ратовао за ову нашу земљу, као човек који живи у Сврљигу и подржава све оне добре ствари који се раде за југоисток Србије, за развој недовољно развијених подручја. На овај начин, кад изградимо ове станове, обезбедићемо стварно кров над главом за све оне наше полицајце, за војнике који досад нису имали ту могућност, који су отишли из неких подручја, који су ратовали, који су стварно дали себе да заштите и да раде за нашу земљу, за наш крај и за нашу Србију.

Иначе, ја бих поставио питање – да ли постоји могућност да у оквиру ових средстава којим се граде станови један посто од тога буде и за ратне војне инвалиде и за оне људе који су изгубили своје животе а њихове породице немају стан? Мислим да сада у оквиру овог закона то не може. Надам се да ћемо у неком наредном закону имати могућност да за те људе обезбедимо кров над главом, јер, као што видимо, и наша Влада и наш председник Србије, господин Вучић, стварно се много залажу за све оне који су својим активностима, својим знањем и умећем помогли да се наша земља Србија штити.

Још једном, овај закон је одличан. Амандманом који сам поднео желим само да се да подршка неразвијеним подручјима и позивам све да гласају за овај амандман.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милан Кривокапић.

Изволите.

МИЛАН КРИВОКАПИЋ: Поштована председнице, уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, на члан 1. овог закона поднео сам амандман којим се додаје став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на неразвијене општине.

Чланом 1, односно ст. 1. и 2. дефинисано је који су услови, критеријуми и поступци за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Пошто сам учествовао у дискусији на седници Народне скупштине, где је на дневном реду био Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, логично је да сам детаљно узео у обзир и размотрио све чланове овог закона и, поред мишљења да је доношење оваквог закона права ствар у смислу дефинисања решења која су битна за реализацију овог

пројекта, предложио сам амандман један како бих употпунио све напред наведено.

Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и њихов значај за безбедност читаве државе, а полазећи од тога да је највећи број нерешених стамбених потреба запослених у државним органима управо међу припадницима снага безбедности који деценијама нису успели да трајно реше своје стамбено питање, одлучено је да се исто системски реши.

Живимо у комплексним временима и важно је јачати снаге безбедности, које морају да осете да држава цени то што раде. Усвајањем овог закона омогућиће се да се све процедуре у вези са изградњом станова реализују максимално ефикасно, укључујући израду пројектне документације, експропријацију и просторне планове.

Влада Републике Србије је препознала значај решавања стамбених потреба припадника снага безбедности, те препознавши потенцијалне тешкоће које се могу јавити при самој реализацији приступило се изради посебног закона који за циљ има успешну и ефикасну реализацију самог пројекта.

Веома је битно да овај закон решава проблеме из прошлости, који су сваким даном долазили све више до изражаја. Дакле, доношењем и применом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности остварује се суштински, системски напредак у овом сегменту, а самим тим се обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, са посебним акцентом на неразвијене општине, што је додатно дефинисано у поднетом амандману на члан 1. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народна посланица Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, нажалост, са ове стране нема тих посланика који су толико ружно говорили о овом закону, али, боже мој, то се зове опозиција.

Ја сам поднела амандман на члан 1, којим додајем став 3, којим хоћу, у ствари, да појасним како доношење овог закона обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на смањење социјалних разлика.

Наиме, овај закон пре свега треба да реши деценијски проблем који се тиче станова у службама безбедности. Под тим сматрам наравно Полицију, БИА, Министарство правде, Војску Републике Србије, све војне пензионере који припадају служби безбедности. Зашто је ово важно? Овај закон прописује да сви под једнаким околностима могу да купе стан.

Станови које гради ова одговорна Влада коштаће 500 евра плус ПДВ. Замислите само колико су коштали Ђиласови станови пре 10 година – од 980 до 1.350 евра по квадратном метру. Шта је то и како је, он је говорио да је то за младе научнике, да је то социјално одговорна политика. То нема везе. Ово је социјално одговорна политика, ово је социјално одговорна Влада. Овако се ради.

Како пунимо буџет? Тако што ради грађевина, тако што све делатности око грађевине раде. Тако што запошљавамо људе из свих области, тако што расте приход од ПДВ-а по разним основама, тако што расте приход од пореза на имовину. Свако ко купи стан, наравно да ће да плаћа порез.

Оно што је добро јесте да ми завршавамо документацију до августа и почиње градња у шест градова Републике Србије, и то у Београду, Новом Саду, Крагујевцу, Краљеву, Нишу и Врању. Браво! У првој фази 1.578 станова. За три године изградиће се 5.203 стана, а за 10 година 20.000 станова.

Тако се смањују социјалне разлике, тако што су елементарни услови за живот посао и стан, а ми ћемо овим људима, који имају изузетно тежак и одговоран посао, обезбедити стан. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Ивана Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени потпредседниче Владе и драги гости, поднела сам амандман на члан 1, који би требало да истакне примену овог закона са циљем смањења сиромаштва у Републици Србији.

Први основ за смањење сиромаштва пре свега су динамичан привредни раст и развој, који пре свега подразумева отварање нових радних места, а затим и реалне изворе финансирања, како самих зарада тако и социјалних и других потреба, што је наравно Република Србија и постигла, како својом фискалном консолидацијом, тако и обезбеђивање суфицита у буџету. Такође, допринос томе даје и ефикасан рад државне управе, који је наравно ова и претходне владе постигла да државна управа буде у служби грађана и скратили су се поступци и процедуре.

Дакле, стабилне државне финансије, озбиљни закони у области планирања и изградње дефинитивно ће омогућити да овај пројекат заживи и да изградња станова пре свега буде за почетак за припаднике снага безбедности, а касније наравно и за друге професије, за младе научнике, за младе брачне парове. Дакле, решавање стамбеног питања један је од кључних фактора за решавање сиромаштва у Републици Србији, односно решавање породичних, финансијских проблема и издатака, јер трајно стамбено решење значајно ће да стабилизује финансије код великог броја породица, а треба се подсетити да је данас је око 260.000 породица без сопственог крова над главом, живе као подстанари.

Ова изградња би такође требало да подигне и нашу грађевинску индустрију, пре свега домаћу, јер ће упослити наше домаће грађевинце, што ће наравно значити и отварање нових радних места, а пре свега упослиће се 35 индустријских грана које ће бити повезане са изградњом ових станова. Дакле, ова инвестиција ће се вишеструко вратити и грађанима и држави. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Потпредседниче Владе, господине Стефановићу са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, више од 20.000 полицајаца, 14.000 припадника Војске Републике Србије и 1.500 припадника БИА нема решено стамбено питање. То су резултати које нам је оставио претходни режим.

На основу анкете коју су спровела ресорна министарства, Министарство унутрашњих послова, Министарство одбране и Министарство правде, анкетиран је велики број припадника снага безбедности и они су заиста у великом броју, њих чак 18.905, изразили спремност да на овај начин реше своје стамбено питање и да на овај начин реше кров над главом.

Овај добар пројекат иницирао је председник СНС, председник Републике Србије, господин Александар Вучић. Комисија којој је председавала премијерка Ана Брнабић, а у коју су били укључени сви министри, заиста је обавила одличан резултат и ја вам на томе, господине Стефановићу, заиста честитам.

Бенефити од усвајања овог закона су заиста бројни. Корист ће имати јединице локалне самоуправе, које ће убирати порез на имовину. Бенефите и корист од овог закона ће имати и наша домаћа станоградња, интензивираће се наше грађевинске фирме, доћи ће до пораста свих оних привредних делатности које су у непосредној вези са сектором грађевинарства, доћи ће до повећања привредне активности, доћи ће до свеукупног раста и развоја наше земље, смањиће се стопа незапослености, упослићемо неке нове младе људе који ће радити на изградњи ових станова.

Имаће корист и Република Србија. Имаће корист зато што ће се овим законом, односно имплементацијом овог закона омогућити да наши припадници Војске, наши припадници Полиције, БИА, наши чувари у затворима имају прилику да на овај начин реше своје стамбено питање и биће додатно мотивисани да стварају и да боље раде у сектору безбедности, бавиће се својим послом који је заиста јако тежак, бавиће се сектором безбедности, безбедности свих нас, грађана Републике Србије, наше деце, наше имовине.

На самом крају желим да кажем две основне речи које нас просто карактеришу. То су доследност и резултати. Нас као СНС од нашег оснивања прате бројне критике. Рекла бих, пре свега, критике ради критика свих оних

неверних Тома, свог оног дела опозиције који су свих ових година… Ја се сећам, то је било још 2012. године, када смо обећавали бројне пројекте, поред „Београда на води“, Дома здравља на Лабудовом брду, Клиничког центра у Нишу, Онколошке клинике у Београду, бројних других и оних малих ствари око изградње канализације, водоводне мреже, бројних путева. Значи, били су људи док смо ми радили, били су људи док смо имали визију, били су људи који су иза нас само критиковали, сејали мржњу и апсолутно ништа ново нису понудили грађанима нити Београда, нити читаве Републике Србије. По томе се заиста ми разликујемо од наших претходника, разликујемо се од дела опозиције.

Долазим са Раковице и знам колико су један дом здравља на Лабудовом брду више од 40 година обећавали сви претходници, сликали се поред напуштене ливаде на којој су само цветали трава и коров. Апсолутно ништа више нису од четири деценије урадили за грађане Раковице, за њихово здравље, за њихову примарну здравствену заштиту. Такође, оставили су нам и напуштене фабрике, сумњиве приватизације.

У Раковици је један велики британски инвестициони фонд уложио више од 30 милиона евра и упослио 450 људи у „Капитол парку“. Реч је о највећем ритејл парку у Београду, где је заиста близу 500 људи нашло посао. Значи, то су они резултати, то је она доследност по којој се ми разликујемо од наших претходника.

Заиста верујем да ће се овај амбициозни пројекат реализовати, али исто тако желим да поручим свим грађанима Републике Србије, свим грађанима који живе у нашој престоници, граду Београду, да ћемо ми са овим амбициозним пројектима наставити и даље, нећемо стати. На то нас обавезује огромна подршка коју смо добили на претходним београдским изборима. По томе се ми разликујемо од „жутог предузећа“, које је иза себе, након владавине у граду Београду, подсетићу вас, оставило само пустош, виртуелне, пропале пројекте, попут „пазл (*puzzle*) града“, попут макете Теразија, попут подземних контејнера. Управо по томе се ми разликујемо од наших претходника.

Заиста позивам све своје колеге из СНС, из коалиције, али и из дела конструктивне опозиције да подрже ово заиста добро законско решење. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народна посланица Весна Марковић.

Изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Све активности које спроводимо у нашој земљи, како Парламент тако и Влада Србије, а које се односе на унапређење животног стандарда наших грађана, односно стварање бољих услова за живот, приближавају нас као друштво најразвијенијим западним европским земљама, а самим тим,

наравно, и чланству у ЕУ. То је тип друштва којем желимо да припадамо, јер велика већина наших грађана види управо најразвијеније западне земље као идеално место за живот, али и за школовање своје деце. Такве услове за живот и рад желимо да створимо и у Србији и ово је само једна од мера којом желимо да поручимо младим људима да треба да остану у својој земљи.

Овим предлогом закона обухваћени су припадници безбедносних снага који немају решено стамбено питање и у овој фази предвиђена је изградња 1.578 станова и то у различитим деловима Србије. Верујем да ће након изградње ових станова у некој следећој фази бити обухваћени и запослени у здравству и просвети. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице Народне скупштине, уважени потпредседниче Владе, гости из Министарства, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Републике Србије, уложила сам амандман на члан 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, и то додајући став 3, који се односи на то да се доношењем овог закона постиже свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на заштиту рањивих група.

О свом конкретном додавању члана 3. и конкретном амандману говорићу након што најпре дам неколико уводних напомена.

Морам да истакнем да први пут после 30 година Влада Републике Србије ствара правни и економски оквир за реализацију изградње станова за припаднике снага безбедности. Овим законом држава показује да има одговоран однос према људима који данонoћно воде рачуна и раде како би очували мир и безбедност сваког грађанина Републике Србије, али и саме наше државе. Њихов посао је изузетно тежак, њихов посао је изузетно одговоран.

Национална безбедност је приоритет Владе Републике Србије и наравно да припадници снага безбедности треба на одговарајући начин да реше своје стамбено питање, пре свега они који до сада нису решили ово питање на трајни начин или они који имају неодговарајући стамбени простор и у складу са овим законом испуњавају услове да га трајно реше.

Морам да истакнем да је, иначе, ово Влада тадашњег премијера, данас председника државе, господина Александра Вучића. Међутим, тек у задње три године створена је финансијска одрживост за реализацију овог пројекта. Нажалост, 2012. године земља је била пред банкротом. Њена основна супстанца, а то је економија, угрожена је била до те мере да није могло да се говори ни о каквом напретку и развоју. Данас је моменат и данас је то на дневном реду.

Какве везе има мој амандман са предлогом овог закона? Има и те какве везе, има директну везу. Како? Тако што ће станоградњом, изградњом ових станова, локалне јединице прикупљати приходе од пореза на ове станове. Ти приходи локалне самоуправе улазе у буџет локалне самоуправе, из којег се као од једног колача расподељују средства и за остваривање социјалнозаштитне функције локалне самоуправе. Према томе, изградњом станова локалне самоуправе омогућиће средства за више дневних боравака, за децу ометену у развоју, за више личних и персоналних пратилаца, за више клубова за старе и пензионере и уопште за побољшање положаја најосетљивијих и најрањивијих друштвених група. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа, уважени министре са сарадницима, повећање улагања у јавну инфраструктуру показује колико нека држава има могућност да подигне стандард живота грађана. Уколико су институције слабе, а Влада неефикасна и корупција повезана са разбацивањем новца, као што је то било до 2012. године, онда ће свако планирање остати у форми обећања.

То је оно што смо могли да видимо и осетимо на сопственој кожи и зато је преко 30.000 припадника безбедносних и војних служби остало без основног, без места за становање, са малим примањима са којима су једва преживљавали. Претходна власт је током свог мандата у Београду оставила дуг од 1,1 милијарде евра, дуговање социјално угроженим категоријама и јавна предузећа са пословањем у минусу од 1,7 милијарди динара.

Економски напредак земље зависи од одлучности и способности Владе да спроведе суштинске реформе. Влада Србије је показала и одлучност и одговорност према грађанима. Сведоци смо реформи које доводе до великих промена у нашим животима, јер је ова Влада пре свега показала да Србија треба да живи, да се развија, да треба да постане земља у којој ће се рађати деца и остајати да живе и раде.

У прва три месеца раст привреде је био већи него што је планирано, износи 4,5%, и резултат је реформи које је започела претходна и наставила ова Влада. Грађевинарство и индустрија грађевинских материјала су у првом кварталу ове године највише допринели расту БДП-а Србије. До краја 2018. године бруто додата вредност биће 5,4% за целу годину, а додатни подстицај раста даће програми изградње станова за припаднике снага безбедности и одбране.

Реализацијом пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности омогућиће се решавање највећег броја нерешених стамбених

потреба запослених у службама безбедности који деценијама нису успели да реше своје стамбено питање, што представља јавни интерес Србије.

У првој фази пројекта у шест градова у Србији је предвиђено да се изгради укупно 1.578 станова, који ће коштати укупно 64,35 милиона евра. Све радове ће изводити домаће фирме што значи да ће у овим радовима бити посла за различите струке и занате, што директно доводи до повећања запослености и свеукупног развоја Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштована председнице, цењени потпредседниче Владе, гости из Министарства, колеге народни посланици, говорећи о поднетом амандману на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности и с обзиром на то да се он односи на повећање ефикасности правосуђа, тешко је не споменути бившег министра одбране Драгана Шутановца, који је као министар за непуних пет година министарског мандата током којег је примао плату од 100.000 динара успео да заради и уштеди чак 150 милиона динара или преко милион евра за куповину најлуксузнијег пашњака у Европи и изградњу стамбене зграде са станом од 190 м2 и галеријом од 139 м2.

Заиста је импресивно када човек који за непуних пет година министарског мандата заради шест милиона динара и када од тих шест милиона динара уштеди 25 пута већи износ. То је 150 милиона динара. Вероватно ће се већини људи учинити да то чак и теоријски није могуће, али Шутановац је најбољи доказ да је током владавине ДС то било могуће, нарочито ако за свог помоћника за материјалне ресурсе, као што је учинио он, поставите свог кума.

Легендарну скромност и штедљивост Драгана Шутановца најбоље дочаравају речи Амида Бислимија, бившег директора ДС, који је за свог партијског колегу јавно изјавио да је бахат и да док су грађани Србије живели на ивици сиромаштва, он је на руци носио сат који вреди као двособан стан у центру Београда.

Ако неко познаје Драгана Шутановца, онда су то његове партијске колеге. Како онда не веровати Бислимију када каже да Драган Шутановац има више луксузних ручних сатова, који, према његовим сазнањима, вреде више десетина хиљада евра?

Зато је ред да и грађани знају да се у власништву Драгана Шутановца налазе ручни часовници престижних швајцарских марки попут „брегеа“ и златног „картије роудстара“, који вреде по 10.000 евра, потом „шопард хронограф“, који вреди преко 4.500 евра, затим „бреге голд роуз“, који вреди 15.000 евра, и најскупљи сат из његове колекције, „франк милер репетисион“, чија цена увелико прелази вредност од 30.000 евра. Мислим да нам је свима много јасније где су завршили тенкови, хаубице, ракете и остало

расходовано наоружање и војна опрема наше војске, као и разлика од њихове багателне продајне цене. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео Ђорђе Комленски. Није ту.

На члан 1. амандман је поднела Ана Караџић. Није ту.

На члан 1. амандман је поднео Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Поштовани министре, поштоване колеге, Народна скупштина Републике Србије је у претходних неколико година донела низ закона који су решавали вишедеценијске проблеме, односно све оне законе које неке претходне владе и неке претходне скупштине нису донеле.

Управо је овај закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности један од тих веома важних закона који грађани који су запослени у систему одбране Републике Србије јако дуго чекају. Бројни су ефекти за доношење овог закона. Важни су и они економски, попут раста БДП-а у грађевинској индустрији, повећање опште запослености, приход од ПДВ-а подстицаја економског развоја локалних самоуправа у којима се ови станови граде, али су важни и неки други ефекти попут подизања угледа снага безбедности и генерално квалитета услова рада и квалитета живота свих запослених.

У претходних неколико година много смо урадили на популаризацији Војске и Полиције Републике Србије са циљем да се што више младих људи одлучи да упише војне гимназије, Војну академију и друге школе и факултете из области безбедности. Управо овим законом показујемо као држава колико бринемо о људима који штите националну безбедност и раде један заиста специфичан и тежак посао. Мислим да то представља додатни подстрек будућим генерацијама да своје школовање, и касније радни век, проведу у сврху штићења националне безбедности и сигурности, а посао државе је да створи такве економске околности да ти људи имају квалитетне плате и да могу да реше и своје стамбено питање, али и у исто време да води политику мира и стабилности како би чувала животе наших грађана.

Мислим да у овој земљи не постоји озбиљан човек који може да доведе у питање неопходност доношења и квалитет доношења овог закона. Нажалост, као што смо могли да видимо и данас, у политици ипак има превише неозбиљних људи којима је самопромоција и саморекламерство најважније и као што можете видети и овде, већ неколико сати су посланичке клупе где треба да седе посланици опозиције потпуно празне. Ваљда им је проблем да више од неколико сати дневно проведу на свом радном месту.

Мени као народном посланику је част што сам део сазива Народне скупштине Републике Србије која ће донети један овако важан закон и свакако ћу са великим задовољством гласати за њега. Наравно, за очекивање

је да ће у некој каснијој фази и Чачак бити један од градова у којима ће се градити овакви станови. Мислим да постоји и оправданост и сви технички, правни и сви други предуслови. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани потпредседниче Владе са сарадницима, уважене колеге, овај закон је свакако у функцији економског развоја. Идеја и иницијатива председника Александра Вучића сада има све елементе, од финансијског у првом кварталу ове године имамо највећи забележени квартални раст БДП-а у последњих десет година, имамо градове који полако спремају локације, буџетски добро стоје, и имамо овај закон.

Имали смо одређене примедбе на број станова и како то да није решено одједном за све, али када се каже прва фаза, то значи да следи и континуитет. Имамо услове, изборили смо се за то, а примедбу на тај пут ка решавању стамбеног проблема свим припадницима снага безбедности оспоравају они који нису били у стању ни да уграде подземне контејнере у Београду. Такође, и наставак пута деонице Љиг–Прељина, Прељина–Пожега је део пута који је оспораван од оних који су приватизовали у милијардама евра све што је ваљало у овој држави, а километре ауто-пута нису изградили.

Ово ће добро доћи људима који активно доприносе расту наше земље у наменској индустрији и тих 500 милиона долара извоза наменске је део пута ка једној милијарди, коју очекујемо 2020. године, а примедбу на то су имали они који су топили нашу војску. Повећање плата од 10% је такође део пута ка новом повећању, а примедбу на то су имали они који су Паркинг-сервис у Београду одвели у минус. Све што је добро за Србију и што је добро за наш народ имаће од ове Владе, и приоритет и континуитет.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Дарко Лакетић.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштована председнице Народне скупштине, поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, наиме, данас говоримо о амандманима на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

На овај ће начин припадници и МУП-а, и Војске Србије, и БИА и Управе за извршење кривичних санкција имати могућност да реше своје стамбено питање. Наиме, у свим овим службама постоји један број лица којима стамбено питање у овом периоду, дакле протеклом, није решено. Не због тога што ова власт то није хтела, већ зато што су се проблеми нагомилавали током низа година. Апсолутно подржавам овај закон.

Морамо се сетити, поштоване колеге народни посланици, свих оних тешких тренутака у нашој историји када је управо та војска Србије, када су полицијске снаге дале свој максимум. Морамо се сетити НАТО агресије на

КиМ и свих оних података које је НАТО износио након тих њихових војних дејстава. Наиме, они су тврдили да су уништили, на пример, преко 300 тенкова, преко 500 борбених оклопних возила, да не причамо о другом наоружању. На сву срећу имамо војску какву имамо и имали смо војску која је била способна да одговори и у најтежим тренуцима, и да одговори најтежим задацима. Зато је та бројка, на пример изгубљених тенкова 13, после тих сукоба. То је само један пример који сам дао, а пре свега из тих разлога, дакле племенитих, националних, сматрам да овај закон треба да се усвоји, а да овај пројекат треба да заживи.

Имам само једну молбу, господине министре, да најхрабрији припадници Војске Србије, Полиције имају предност у овом пројекту. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Доктор Драгана Баришић поднела је амандман на члан 1.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднела сам амандман на први члан закона јер сматрам да би се тиме додатно дефинисао Предлог овог закона.

Иначе, оно што је приоритет Владе Републике Србије јесте решавање стамбеног питања, али и материјалног положаја припадника снага безбедности, али не само припадника снага безбедности већ свих грађана Републике Србије.

Оно што смо у претходном периоду показали јесте то да одговорном Владом, одговорним радом Владе Републике Србије, као и председника Републике Србије, господина Александра Вучића, успевамо да Србију вратимо на стабилне ноге и да живот у Србији буде достојан човека и онакав какав би требало да буде, а због тога имамо и огромну подршку грађана, која је из избора у изборе све већа.

Оно што бих желела да истакнем и да похвалим овом приликом јесте то да је Крушевац пример добре праксе и да смо ми у претходној години, тачније пре годину дана, поделили припадницима Војске Србије станове, тачније 33 стана у насељу Петоњ и да, ето, још једном показујемо да је локална самоуправа града Крушевца у сарадњи са Владом Републике Србије још једном показала да ради за корист и у корист грађана Крушевца.

Овом приликом бих додала и то да, нажалост, одређени број припадника снага безбедности због дешавања како током НАТО бомбардовања тако и због природе посла, има и угрожено здравље па је битно и да се ради на опоравку здравственог система, што показује и недавно отворено Онколошко одељење и, наравно, сва она пратећа опрема која је пристигла у Клинички центар Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колегинице Баришић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ивана Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени потпредседниче Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, овим амандманом желим да истакнем да је јако важно да се кроз Предлог закона о коме данас расправљамо сагледа значај саобраћајног повезивања, саобраћаја и саобраћајне инфраструктуре.

Како је приоритет рада Владе Републике Србије у последњих неколико година управо бржи и ефикаснији рад и системско решавање проблема, стварање услова за што бољи живот грађана, овде бих нагласила како је политика која се спроводи у складу са програмом рада СНС изражена кроз бригу о грађанима, а нарочито кроз бригу о припадницима снага безбедности. То се потврђује и овом приликом кроз решавање животног питања, решавања стамбеног питања за њих, даје им се огромна подршка, а од примене овог закона очекује се много позитивних ефеката.

Кроз ефикасан плански приступ решавању пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, нагласила бих да је јако важно да се посебна пажња посвети доброј саобраћајној инфраструктури. Када говоримо о планирању и изградњи, наравно поред обезбеђивања животног питања, односно решавања питања породичног стамбеног објекта за припаднике снага безбедности, у кључне елементе треба да буде укључена и координација свих елемената који чине основну инфраструктуру, међу њима су комуналне и саобраћајне инфраструктуре.

Са тог аспекта, кључна питања која треба да буду решена, поред комуналне и саобраћајне инфраструктуре, за таква питања је одговорно руководство на локалном републичком нивоу. Као пример за то рећи ћу да је, рецимо, у општини Уб протекле недеље изграђена једна улица у дужини од 500 метара. Вредност те инвестиције је била 20.300.000 динара. Значи, то је једно од питања које су грађани чекали више деценија, као и ово питање које се данас решава везано за изградњу објеката.

У Србији се ради, гради, грађанима се решава питање стамбено, граде се путеви и улице и то је један пример како одговорно ради руководство на локалном нивоу, на нивоу округа, на нивоу Владе Републике Србије и тако ради председник Александар Вучић. О њиховом раду апсолутно говори извештај језиком бројки о чињеницама на терену, а и сигурна сам да ће кроз такве извештаје бити приказани и ефекти овог закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Николић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Светлана Николић Павловић.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министре, потпредседниче Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење медицинских установа.

Овим амандманом се додатно дефинише члан 1. Предлога закона.

Нерешено стамбено питање, према подацима Министарства одбране, има више од 15.000 бивших и активних припадника Војске Србије. Пројекат државне станоградње предвиђа да се у периоду од 10 година изгради два милиона квадрата стамбеног простора или око 30.000 станова. Потребна финансијска средства за реализацију овог пројеката државне станоградње износе око милијарду евра.

Треба се подсетити да се реализацијом овог државног пројекта не решава само стамбено питање војних и полицијских снага Републике Србије, већ ће се овом државном инвестицијом упослити грађевинска индустрија на дужи рок и омогућити отварање великог броја нових радних места. Минимум 35 индустријских грана ће бити укључено у изградњу ових станова. Тиме ће се сваки уложени динар у овај државни пројекат вишеструко вратити у буџет Републике Србије чиме се стварају услови да се из реалних извора прихода буџета Републике Србије у будућности повећава стандард наших грађана, чиме се обезбеђује и свеукупни развој Републике Србије, а тиме и унапређење медицинских установа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе са сарадницима из МУП-а, поштовани сарадници из Министарства грађевине, саобраћаја и инфраструктуре, на почетку, пошто нисам имала прилике да дискутујем у начелу, остала сам дужна грађанима Младеновца да кажем следеће, а то је да се захвалим Министарству грађевине, саобраћаја и инфраструктуре и Железници Србије, зато што су брзо реаговали на моју иницијативу да се у потпуности реконструише железничка станица у Младеновцу, која је за нас од изузетног значаја, зато што је то најстарија зграда у граду и Младеновац који је сада град од 55.000 становника сигурно не би ни постојао на том месту управо да није било те железничке станице. Тако да сам морала мало од теме да кажем, пре него што мој амандман образлажем, да вам се захвалим на брзој реакцији поводом моје иницијативе.

Поднела сам амандман на члан 1, којим се додаје став 3 и који се односи на раст економских индикатора и развој Републике Србије. Уобичајен начин мерења привредног успеха представља мерење привредног

раста као једног од циљева економске политике. Посвећеност привредном расту је у ствари основа у периодима изласка из кризе, где се излаз види једно у повољним индексима раста и један од основних показатеља је БДП, који најбоље показује друштвени стандард. Становништва, а он је у првом тромесечју бележи већи раст од планираног и то 4,5% што износи око 6,5 милијарди динара, тј. суфицит је исказан у првом тромесечју.

Политика националне безбедности је део укупне државне политике којом се усклађују мере и активности ради достизања политике националне безбедности, којом се постављају основе за политички, економски и социјални укупни друштвени развој Србије. Изградњом субвенционисаних станова ће се системски решити питање стамбеног збрињавања за припаднике безбедности, док ће у Земунским капијама бити изграђен један огледни стан, тако да ће сви заинтересовани моћи да виде ког квалитета и како ће изгледати станови за снаге безбедности. Сви се радујемо овом почетку. Знамо да ће бити преко 1.500 станова, биће их још више, ово је почетак, и само тако да наставимо. Хвала свима на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажо Кнежевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, инфраструктура представља основ развоја за нашу земљу. Такође, за привредни раст и развој Србије важно је да имамо добро развијену инфраструктуру. То значи да држава Србија и Влада Републике Србије морају да наставе са даљим развојем у овом сектору. Живимо у безбедносно комплексним временима па је суштински важно да јачамо наше снаге безбедности и да, наравно, пре свега осећају и знају да држава цени њихов рад и напоре ка очувању безбедности Србије.

Оно што се жели кроз овај закон да се поправе животни стандарди снага безбедности у Србији људи који у себи носе патриотизам, оданост и љубав према отаџбини, а свакодневно се сусрећу са одбраном суверенитета државе, територијалног интегритета и унутрашње безбедности наше земље. Доношењем овог закона олакшаће се решење стамбеног питања, а уз даље повећање плата и унапређења животног стандарда припадника снага безбедности држава Србија жели да каже – хвала за пожртвовање које исказују према својој држави.

Зато је крајње цинично и лицемерно да се нама спочитава како се не води рачуна о снагама безбедности, како је то јутрос рекао народни посланик Зоран Живковић. Како су то они радили, односно водили рачуна о нашим снагама безбедности и држави, најбоље говори када су на слободу 2001. године пустили стотине шиптарских терориста који када су дошли на

одредиште, обукли су униформе ослободилачке војске Косова и окренули се управо против наших снага безбедности. Тако су они водили рачуна о држави и о снагама безбедности наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Борка Грубор.

Реч има народни посланик Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, у члану 1. Предлога закона додаје се став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој здравства. Циљеви који се доношењем закона постижу осим што се настоји решити највећи број нерешених стамбених потреба припадника снага безбедности, значајно ће допринети и расту БДП-а у области грађевинарства и запошљавању домаће грађевинске индустрије и расту запослености, расту прихода од ПДВ-а по разним основама, порасту прихода од пореза на имовину, скраћењу времена потребног за завршетак административних поступака, умањењу административног оптерећења.

Све ове ставке индиректно имају позитиван утицај између осталог и на свеукупни даљи развој у области здравства у смислу већег улагања у инфраструктуру везано за здравство али и директно улагање у изградњу и обнову клиничког центра и института.

По својој природи одредбе закона имају ефеката на, пре свега, домаћа привредна друштава, предузетнике, односно на органе јавне власти, као и на банке и друге финансијске институције. Предложена решења имаће непосредан ефекат на привредна друштва, предузетнике, државне органе Републике Србије, органе аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе. На јединице локалне самоуправе на чијим територијама ће се градити ти станови утицаће тако да ће имати повећан приход од пореза на имовину када станови буду изграђени као и решену стамбену потребу лица на тој територији, изградњу јавних објеката који ће бити у функцији и корисника и свих грађана са територије јединица локалне самоуправе.

На тај начин ће се ојачати и буџети локалних самоуправа који директно утичу на развој примарне здравствене заштите, домова здравља чији је оснивач локална самоуправа. Имаће више новца у својим буџетима, па ће на основу расподеле моћи више да улажу у куповину опреме неопходне за функционисање домова здравља као и за реновирање и одржавање секторских амбуланти. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, закон о којем данас расправљамо свакако наставља политику мира и стабилности и политику поштеног односа према грађанима, политику поштеног односа према запосленима у систему безбедности. Нико није заборављен и нико неће бити заборављен. Ова држава и ова Влада воде рачуна о свима и 1.578 станова, који су предвиђени у првој фази, само су увод у системско решавање проблема станова, односно проблема да грађани већ годинама уназад, који раде у систему безбедности али и у другим службама где помажу грађанима, где иза њих стоји држава, примају плате од државе, нису у могућности да купе станове.

До краја године, како нам је потпредседник Владе рекао, очекује се да буде започето 5.203 стана, што би свакако допринело решењу не само стамбеног питања тих 5.203 породица, него би се одразило, наравно, и на укупно пословање и локалних самоуправа и наравно Републике Србије, али ово за разлику од других нису предизборна обећања и нису приче само ради приче. Ово је план, ово је закон. Ово је закон који ће донети решење и који ће сигурно обавезати оне који то спроводе да то ураде на начин који је предвиђен законом.

Оно што охрабрује и мене, сигуран сам и све остале народне посланике и наравно грађане, то је да иза овог закона стоји Влада, стоји управо републичка скупштина, али стоји и Министарство саобраћаја, које је показало у претходним годинама, од 2012. године наовамо, како се може и како се руководи у области инфраструктуре, саобраћаја и изградње. Када је министарка Михајловић изјавила да ћемо једног дана моћи да врло брзо електронским путем подносимо грађевинске дозволе, то је изгледало као немогућа мисија, а са 180 и неког места спали смо на 10. место. Оно што ће овај закон обезбедити то је да ће за само три-четири године вероватно сви припадници служби безбедности којима је то потребно моћи да реше своје стамбено питање, али ће свакако бити и модел како ћемо и на који начин решавати стамбена питања свих оних којима је помоћ потребна.

Понављам још једном, градило се и радило, све од Другог светског рата на овамо градили су се станови, али у периоду жутог предузећа не да се нису градили станови, они су решење за смањење потребе за становима нашли у томе што су смањивали број припадника Војске Републике Србије, а њима станови нису били ни потребни, а нису их ни планирали.

Ова држава има будућност, има Војску, има закон који ће обезбедити службама безбедности стамбено питање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Пекарски.

Изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. овог закона и предложио да се дода став 3 са циљем да се додатно објасни и промовише, али и да се афирмише политика СНС, Владе и политика Александра Вучића.

Овај закон сматрам да спада у сет патриотских закона попут оних закона о којима смо дискутовали на претходној седници, и не само дискутовали него смо их усвојили. Мислим на Закон о Војсци, Закон о одбрани, Закон о БИА.

Чули смо од појединих посланика овде да ће сада припадници службе безбедности добити станове од 500 евра по квадратном метру. Одмах смо разјаснили да они ништа неће добити, него ће купити станове, не од 500 евра по квадратном метру него до 500 евра по квадратном метру. Утврђена је горња граница и станови, односно цена квадрата може да иде само ниже, у зависности од локације и града где се буде градило.

Нема сумње да ће се оваквим предлогом наставити тренд Владе Републике Србије, јер Србија и посланици СНС ће тренд бриге о грађанима и овакву политику Владе подржати, политику чије је темеље поставио председник Александар Вучић. На овај начин ћемо почети да исправљамо сада већ вишедеценијску неправду и небригу државе према припадницима служби безбедности и не само акт према активном саставу служби безбедности, него и према пензионерима који ће сада први пут моћи да купе станове под истим условима као и да су запослени.

Једна од посланица из опозиције, потпредседница Јеремићеве странке, дискутујући о овоме рекла је, цитирајући Орвелову „Животињску фарму“, да су припадници служби безбедности сада некако једнакији у односу на друге грађане. Ваљда је мислила да имају већа права. Овде се не ради о правима, овде се ради о могућностима које држава даје да припадници служби безбедности могу да купе станове по повлашћеној цени. Нико овде нам већа права. Овде се прича само о могућностима.

Ту треба напоменути да се држава сада појављује као инвеститор. Зато су цене овакве. Држава не излази на тржиште да би продавала станове и да би остварила профит, него излази са једним јединим циљем, јединим бенифитом који желе да имају и Влада Републике Србије, иницијатор ове акције председник Александар Вучић, СНС и сви наши коалициони партнери, а то је да имамо задовољне припаднике служби безбедности,

односно тог сектора. Овог пута се ради о том сектору, а како буде држава још јачала, стајала на ноге, у наредне годину, две, три или пет, радићемо то исто и са другим секторима, мислим на здравство и на просвету.

Не бих желео да више причам о јефтиним становима. Ово нису јефтини станови. Ово су станови субвенционисаних цена. Ово су станови високог квалитета које могу припадници службе безбедности да купе по повољним ценама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Огњен Пантовић.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, овај предлог закона је још један од показатеља да се ова Влада одговорно понаша према својим грађанима.

Коначно припадници безбедносних снага могу да реше своје стамбено питање. Решавање овог проблема, који није решен већ неколико деценија, јесте од кључног значаја за јачање система националне одбране Републике Србије. Навешћу само неколико података везаних за изградњу ових станова у Београду.

У Београду је потребно изградити 14.209 ових станова и већ је одређено пет локација за њихову изградњу. То су Макишко поље, Блок 51, Сурчинско поље и за општину Палилула, одакле ја долазим, посебно битне две локације, локација у Борчи и локација у Овчи. Локација у Овчи је већ спремна за изградњу ових станова. Решени су имовинскоправни односи и потребно је само уложити у комунално опремање ове локације. Градња на овој локацији задовољила би око две хиљаде станова, што би представљало прву фазу изградње ових станова у Београду.

Последњих година лева обала Дунава општине Палилула, где се налазе ове две локације, убрзано се развија. Израђен је Пупинов мост, спојена је саобраћајница Земун – Панчевачки пут. Најављена је изградња индустријског парка у Борчи, изградња новог дома здравља.

Изградња ових станова ће додатно побољшати атрактивност овог дела Београда и Палилуле и позитивно утицати на услове живота наших суграђана. Веома битно за нашу земљу и за ову општину јесте што ће ове станове изградити домаћа грађевинска индустрија. Биће могућности да се упосли локално становништво. Доћи ће до пораста прихода од ПДВ-а по разним основама, такође до раста пореза на имовину итд.

Дакле, изградња ових станова ће довести до развоја Републике Србије, посебно у области инфраструктуре. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, у члану 1. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности додаје се став 3, који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на ефикасност правосудних институција.

Имајући у виду велику важност Предлога закона за ефикасност правосудних институција и на принцип ефикасности правосуђа, неопходно је у самом Предлогу закона да се изричито и недвосмислено нагласи и афирмише принцип ефикасности правосудних институција, а то се управо постиже овим предложеним амандманом, да се што ефикасније обезбеди потребна документација за реализацију пројекта изградње станова за припаднике Министарства одбране, Војске Србије, Министарства унутрашњих послова, БИА, Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, као и за лица раније припаднике снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од ових државних органа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани потпредседниче Владе са сарадницима, уважене колеге, поднела сам амандман на члан 1. у којем се додаје став 3, јер сматрам да се на тај начин додатно дефинише члан 1, који се односи на кадровску структуру и људске ресурсе у овако важној области као што су станоградња и грађевинарство.

Како бих образложила амандман који сам поднела, веома је важно да нагласим да је Предлог закона о изградњи станова за припаднике служби безбедности претходило систематско решавање свих питања и превазилажење свих евентуалних проблема који се могу јавити у самој реализацији, с обзиром на то да реализација пројекта истовремено почиње на више различитих локација, у више различитих градова, а да су ту и друге обавезе, као што је поступак експропријације и измене планских докумената.

Због тога је формирана радна група за праћење и координацију спровођења активности на реализацији пројекта изградње, решење министарке Михајловић од 11.12.2017. године. При формирању ове радне групе веома је важно водити рачуна о компетентности и стручности чланова

комисије, односно радне групе, како би се избегли сви додатни проблеми, а цео поступак спровео у року.

Због претходних лоших искустава у реализацији многих пројеката који су, срећом, иза нас, пре свега кашњења, додала сам став 3. на члан 1, да и у оквиру самог закона буде додатни став који надлежне по закону обавезује на високе критеријуме при одабиру људских ресурса за имплементацију овако озбиљне области као што је станоградња.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштоване даме и господо народни посланици, са овим завршавамо данашњи рад. Настављамо сутра, у уторак, 22. маја 2018. године, са почетком у 10.00 часова. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 19.45 часова)